

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು

ಮೂಲ ಆಂಗ್ಲ ಕವನಗಳೊಂದಿಗೆ

'ಶ್ರೀ'

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೯

ಶ್ರೀ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿ ಕೃತಿಮಾಲೆ-೮

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು

ಮೂಲ ಆಂಗ್ಲ ಕವನಗಳೊಂದಿಗೆ

'ಶ್ರೀ'

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ
54, 'ಅರವಿಂದ' 3ನೇ ಕ್ರಾಸ್,
ಗವಿಪುರ ವಿಸ್ತರಣ, ಬೆಂಗಳೂರು-19

'English Geethagalu' Kannada with Original English Lyrics
Published by B. M. Sri Memorial Foundation
54, 'Aravinda', 3rd Cross, Gavipuram Extn.
Bangalore-560 019, India.

No. of Pages : XII + 192

First Impression : February 1985

ಬೆಲೆ : ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ

ಸಲಹೆ–ಸಹಾಯ–ಸಹಕಾರ

ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು
ಎಚ್. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್
ಕೆ. ಎಂ. ಮುನಿಕೃಷ್ಣಪ್ಪ
ಕೆ. ವಿ. ಪಟವರ್ಧನ್
ಡಿ. ಆರ್. ವೆಂಕಟರಾಮನ್
ಎಸ್. ಎನ್. ಸ್ವಾಮಿ
ಮುನಿಧರ್ಮಯ್ಯ

ಮುದ್ರಕರು :

ನೇತ್ರಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು–18

ಮುನ್ನುಡಿ

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳಿಕೆಯ ಸತ್ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೂ ಒಂದು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 19 ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನವು ಸ್ವಭಾಷಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಕಡೆಗೂ ಅದರ ಏಳಿಗೆಯ ಕಡೆಗೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದರು ; ಈ ಹೊಸ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮೂಡಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಾಢವಾದ ಪರಿಚಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯರಸಿಕರಲ್ಲಿ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಕಾವ್ಯರಸಜ್ಞರು ಜಡಗಟ್ಟಿದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೊರೆದು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಎಂಬ ಉತ್ಕಟವಾದ ಪ್ರೇರಣೆ ಹೊಂದಿದರು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವೋದಯ ಆಯಿತು.

ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಹಿಂದೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನವೋದಯದ ಹೊಂಗಿರಣಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣವಾಗಿ ಹೊರ ಹರಿದವು. ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಪದ್ಯ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ಬೆಳಸು, ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಸಂಬಂಧವಾಗಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾವ್, ಗೋವಿಂದ ಪೈ, ಹಟ್ಟಿಯಂಗಡಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಶಾಂತಕವಿ, ಡಿ. ವಿ. ಜಿ., ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಮುಂತಾದವರು ಹೊಸ ಕಾವ್ಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಮೊದಲಿಗರರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. 'ಶ್ರೀ'ಯವರೂ ಈ ಗುಂಪಿಗೇ ಸೇರತಕ್ಕವರು. ಆದರೆ ವಸ್ತುವೈವಿಧ್ಯ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯೋಗ, ಸಂಖ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕವಿತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆಚಾರ್ಯಪದವಿಯ ಯೋಗ, ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಸಂಕಲನವನ್ನು (1926 ರಲ್ಲಿ) ಹೊರತಂದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ. ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದರು, ನೇತಾರರಾದರು. ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಪಂಜೆಯವರೇ ಆಗಲಿ ಪೈ ಅವರೇ ಆಗಲಿ ಕಾಲಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆದ್ಯರಲ್ಲಿ ಆದ್ಯರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ, ತಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸು ಬೀರಿ,

ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿ, ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ತರುಣ ಕವಿಗಳ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರು 'ಶ್ರೀ' ಒಬ್ಬರೇ ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಎರಡು ಮಾತಿರದು.

1911ರ ಸುಮಾರಿಗಾಗಲೇ (ತಮ್ಮ 27 ರ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಯವರು ಹೊಸ ಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂದು ಊಹಿಸಲು ಆ ವರ್ಷ ಅವರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ 'ಕನ್ನಡ ಮಾತು ತಲೆಯೆತ್ತುವ ಬಗೆ' ಎಂಬ ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. 1915–16 ರ ವೇಳೆಗೆ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಸಂಕಲನದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. 1919 ರಲ್ಲಿ ಮೂರು, 1921 ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು, 1924 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕವನಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದುವು. 1926 ರಲ್ಲಿ "ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗ್ರಂಥವನ್ನೆಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದರು." 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದೆ ತಡ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಸಂತೋದಯವಾಯಿತು ; ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯ-ಯುಗಾದಿಯ ಸಡಗರ ಸಂಭ್ರಮ ನಾಡಿನ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಹಬ್ಬಿತು.

'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ 'ಕಾಣಕೆ' ಎಂಬ ಮೊದಲ ಕವನವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ, ಉಳಿದವೆಲ್ಲವೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯಭಂಡಾರದಿಂದ ಆಯ್ದು ತೆಗೆದು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ ಕವನಗಳು. ಈ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಶ್ರೀಯವರೇ ತಮ್ಮ ಅರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳು:

"ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. 'ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಕೊಲೆಗಾರರು' ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆಯುಂಟು. ಆ ಅಪವಾದವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಬಲವಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಮೂಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಸರು, ಭಾವ ಮುಂತಾದುವು ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪದಪ್ರಯೋಗ, ಶೈಲಿ, ಛಂದಸ್ಸು, ಭಾವ, ರಸ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೂಲಕವಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಜಾಯಮಾನವನ್ನು ಮೀರದೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಛಂದಸ್ಸು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಛಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೋಲಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಆ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಲ್ಲವರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವರು ; ಅಚ್ಚಗನ್ನಡಿಗರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನಪಡಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಮುಖ್ಯ,

ಹೇಳಿದ್ದೆ ಹೇಳುವರು, ಕೇಳಿದ್ದೆ ಕೇಳುವರು,
ಕೇಳಿದ್ದೆ ಕೇಳಿ ಸುಖಿಸುವರು–ಗುರುಗಳ
ಹೇಳಿಕೆಯೆ ಬೇರೆ ಸರ್ವಜ್ಞ.

"ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಛಲಹಿಡಿಯದೆ, ವಿಶ್ವಕವಿತಾ ವಿಷಯಗಳಾದ ಯುದ್ಧ, ಪ್ರೇಮ, ಮರಣ, ದೇಶಭಕ್ತಿ, ದೈವಭಕ್ತಿ, ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದರ್ಯ, ಮಾನವಜನ್ಮದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳು, ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು, ಜನ್ಮಾಂತರ ದರ್ಶನಗಳು ಮುಂತಾದ ಕಾವ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇತರ ದೇಶದ ಕವಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಸಹಜಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರೊ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ, ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷಣಬದ್ಧವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಹಿಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ತಾಳಲಿ ಎನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾರೈಕೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದ ಕವಿಗಳು ಆಗಲೇ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

"ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕವನಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆಯ ನಾಯಕರತ್ನಗಳೆಂದು ಆದುಕೊಂಡುವಲ್ಲ. ಉತ್ತಮರಾದ ಕವಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೊಪ್ಪಿ, ನನ್ನ ಕೈಮೀರದುವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ ಗೀತಗಳಿವು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳು ಶೃಂಗಾರ ರಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ ತೋರಿಸುವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಬಗೆಯ ಗೀತಗಳು ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯಸಮುದ್ರದ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಯೆಸೆದ ಈ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಚಿಪ್ಪುಗಳಿಂದ, ಆ ದಿವ್ಯರತ್ನಾಕರದ ಲಾವಣ್ಯವೂ, ವಾಸನೆಯೂ ಘೋಷವೂ, ರುಚಿಯೂ ಸಹೃದಯರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಇರಲಾರವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ."

ಮೇಲಿನ 'ಅರಿಕೆ'ಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಇಷ್ಟು,

(1) ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕವನಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಅನುವಾದ ಮಾಡುವುದು 'ಶ್ರೀ'ಯವರ ಗುರಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಓದುವಾಗ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಬಂದ, ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕೈಮೀರದುವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ ಗೀತಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೆಲವು ವಿಮರ್ಶಕರು 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು'

ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಶ್ರೀಯವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(2) ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ ಕವನಗಳು ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಎಡೆಪಡೆದಿವೆಯಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾವ್ಯಗುಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳು-ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್, ಕೋಲ್‌ರಿಜ್, ಷೆಲಿ, ಮುಂತಾದ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಪಂಥದ ಕವಿಗಳು--ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ (ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇಲ್ಲವೆ ಪೌರಾಣಿಕ) ಮಾರ್ಗದ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಣ 'ವಸ್ತು'-ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ವಸ್ತುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಾಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪಂಡಿತವಲಯದ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನವರ್ಗದ ನಡುವೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾವ್ಯಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟುಮಾಡಿದ್ದು ಶ್ರೀಯವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಅಂಥ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ಹೊರತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬೆಳಸಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ರ‍್ಯೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಪಂಥದ ಕವಿತೆಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಯವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ? ಏಕೆ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರದ್ದು creative imagination ಅಲ್ಲ, responsive imagination ಎಂದು. ಅಂದರೆ, ಶ್ರೀಯವರಿಗೆ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಭೆ (ಕಾರಯಿತ್ರೀ ಪ್ರತಿಭೆ) ಇರಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಆ ಮಾತಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಭರತಮಾತೆಯ ವಾಕ್ಯ, ಕೃಷ್ಣರಾಜರಜತೋತ್ಸವ ಪ್ರಗಾಥ, ಶುಕ್ರಗೀತೆ, ಕನ್ನಡತಾಯ ನೋಟ, ಇವುಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಶ್ರೀಯವರಿಗೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರತಿಭೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕವಿತೆ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳಲ್ಲೆ ಆಗಲಿ "ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್" ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮೂಲವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾಂತರ, ರೂಪಾಂತರ ಅಥವಾ ಅನುವಾದವನ್ನಲ್ಲ ನಾವು ಕಾಣುವುದು; ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು 'ಅನುಸೃಷ್ಟಿ'ಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅನುಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು re-creative imagination ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಅಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮದು ಮಾರ್ಗ ನಿರ್ಮಾಣಕಾಲ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲವಲ್ಲ, ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. "ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಈಗಿನಿಂದ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಬೇಕು....ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಈಗ ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾಲವೇ ಹೊರತು. ಫಲಬಿಡುವ ಕಾಲವಲ್ಲ" ಎಂದೂ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

3) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು, ನವೀಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಓಟ. ಸ್ವಚ್ಛಂದ ವಿಹಾರ, ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ವಿಚಾರನಿಷ್ಠೆ, ನಂಬಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು, ಕೈಬಿಟ್ಟು 'ಕನ್ನಡದೊಲವನ್ನು' ಕುದುರಿಸಿ, ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಸುವ ವರ್ಣವೃತ್ತಕಂದಾದಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜನ್ಯ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, 'ದೇಸಿ'ಯನ್ನು ನೆಮ್ಮಿ, ಕನ್ನಡ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟ, ಕಸದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಛಂದೋರೂಪಗಳನ್ನೂ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ರೂಢಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು 'ಶ್ರೀ' ಅವರ ಹಿರಿ ಹಂಬಲವಾಗಿತ್ತು. ("ಜನವಾಣಿ ಬೇರು, ಕವಿವಾಣಿ ಹೂವು" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೆನೆಯಬಹುದು.) ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ದೇಸಿ ಛಂದೋರೂಪಗಳಾದ ಏಳೆ, ತ್ರಿಪದಿ, ಷಟ್ಪದಿ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ಅಕ್ಕರ, ರಗಳೆ, ದ್ವಿಪದಿ, ಚೌಪದಿಗಳತ್ತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹೊಸ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳ ಸಮ ಹಾಗೂ ವಿಷಮ ಪದ್ಯ ರೂಪಮಾದರಿಗಳ (stanza patterns) ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ದೇಸಿ ಛಂದೋರೂಪಗಳಿಗೆ ಕಸಿ ಮಾಡಿದರು.

4) ಸಂಸ್ಕೃತ ಛಂದೋರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಪ್ರಾಸ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ; ಅನುಪ್ರಾಸಕ್ಕೆ (ಛೇಕಾನುಪ್ರಾಸ. ಲಾಟಾನುಪ್ರಾಸ, ಯಮಕಾದಿಗಳು) ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಆದಿಪ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ. (ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರು ಪ್ರಾಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಆದಿಪ್ರಾಸ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.) ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಲಿರಿಕ್ (lyric) ಕಾವ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಪ್ರಾಸ (alliteration) ಇದ್ದರೂ ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ, ಪ್ರಾಸಸಂಯೋಜನೆಗೆ (rhyme schemes) ವಿಶೇಷ ಗಮನ. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಅನುವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಸಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಕಂಡಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದಿಪ್ರಾಸವನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. (ವಿಸ್ತಾರಭಯದಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಓದುಗರು ಪುಟಗಳನ್ನು ತೆರೆದು, ಕನ್ನಡ–ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ, 'ಶ್ರೀ' ಅವರು ಪ್ರಾಸಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ದಾರಿಯನ್ನು – pragmatic approach ಅನ್ನು–ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು).

5) ವಸ್ತುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ. "ಪೌರಾಣಿಕ ನಿಷ್ಠೆ"ಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು "ವ್ಯಕ್ತಿ

ನಿಷ್ಠೆ"ಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಹೊಸ ಕವಿಗಳ ಮುಂದಿಡ ಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಗೆಗೆ ಈ ಹಿಂದೆಯೆ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳ ಅರಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ "ಗುರುಗಳ ಹೇಳಿಕೆ"ಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ "ಶ್ರೀ"ಯವರ ದೃಷ್ಟಿ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ನಾವಿಕರು, ಆಳೌಬ್ರಿಟನಿಯಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಮುಂತಾದ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂಬುದೇ "ಶ್ರೀ" ಅವರ ಉದ್ದೇಶ. ತಮ್ಮ "ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಕ್ತಿ", "ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರೇಮ"ವನ್ನು ಮೆರೆಸುವುದಲ್ಲ. ಈ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಶರಣಹೋಗಬೇಕು? ಸ್ವಂತ ಕವಿತೆಯನ್ನೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. (ಅವರ ಸ್ವಂತರಚನೆಯಾದ "ಭರತಮಾತೆಯ ವಾಕ್ಯ" ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರೇಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವು ದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರೇಮ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜನರ ಸಾಹಸ, ಅವರ ಸಿದ್ಧಿಸಾಧನೆಗಳು, ಇವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಫಲವೇ ಹೊರತು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಜೆಯ ನಿಷ್ಠೆ–loyalty– ಅಲ್ಲ. ಅವರ loyalty ಮೈಸೂರು ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು.) ದೈವಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದು. ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಅವರು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬ ದೂರೂ ಇತ್ತು. ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳ ದೈವಭಕ್ತಿ, ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು (ಇವು ನಾಲ್ಕು ತಾನೆ: ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ) ಜನ್ಮಾಂತರ ದರ್ಶನಗಳು. ಇವು ಅವರ "ಮನಸ್ಸಿಗೊಪ್ಪಿ" ಬಂದದ್ದರಿಂದ ತಾನೆ ಅವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದದ್ದು ? ಇಲ್ಲಿ ಅವರ "ಅಂತರಂಗದರ್ಶನವೇ" ಮೂರ್ತ ವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

6) ಇನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದರ್ಯ : ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ–ಕೆಲವು ಅಪವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ– "ಅಷ್ಟಾದರ್ಶವರ್ಣನೆ"ಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು 'ಶ್ರಿ'ಯುವರು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ.

7) ಪ್ರೇಮ : ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಅವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದ ಪಡಿನೆಳಲನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪ್ರೇಮದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳು ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ. ಕಾಮಸೂತ್ರಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗ ವಿಪ್ರಲಂಭ

ಶೃಂಗಾರ ರಸ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಹೋಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದ ನಾಯಕ–ನಾಯಿಕಾ ಪ್ರಭೇದಗಳು ಅಭಿನಯಪ್ರಧಾನವಾದ ರೂಪಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದುವು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ 20ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯದ ರಸನಿರ್ವಹಣೆಯ ಪ್ರಭಾವ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಿದು, ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕೃತಕ ಪ್ರೇಮಪ್ರಪಂಚ ಅಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗತೊಡಗಿತು. ನೈಜಪ್ರೇಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಸಿಕ್ಕುವುದು ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ. ತಮ್ಮ ದೇಶದನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನೋ ಇಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಪ್ರಣಯಾನುಭವವನ್ನೋ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಚಿತ್ರಣ ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರು, ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದವರು, ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಈಚೆಗೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿತೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ತೀರಿಕೊಂಡ ತರುಣದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದದ್ದು. (ಇದು ಹೋದ ವರ್ಷ "ಕನ್ನಡ ನುಡಿ"ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.) ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ದಾಂಪತ್ಯಪೂರ್ವದ ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದಾಂಪತ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವೇ. (ಈ ಬಗೆಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸ್ಥಳವಲ್ಲ.) ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರೇಮಾನುಭವವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಣಯ ಗೀತಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯವರು ರಚಿಸಿದರು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಗಮನಾರ್ಹ. ಇದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯ ಗೀತಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಆಂಗ್ಲಸೀಮೆಯ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಣಯಾನುಭವದ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಯವರ ಜನಪದ ಗೀತಗಳ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿ, ಅವುಗಳ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

8) ಒಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ. "ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು"–ಕಾಣಿಕೆ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ–ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರ ಸ್ವಂತದ ರಚನೆಗಳಲ್ಲವಾದರೂ, ಹಲವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಪರಗೀತಗಳನ್ನೂ "ಅನಾಥೆ"ಯಂಥ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಕವಿತೆಯನ್ನೂ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಂತ ರಚನೆ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಮುದ್ರಾಂಕಿತವಾಗಿವೆ; ಶ್ರೀಯವರ ಆತ್ಮನಿವೇದನವೋ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಯಕನು ಇತರರ ಸಂಗೀತ ರಚನೆಗಳನ್ನು "ಅನುಭವಿಸಿ" ಹಾಡಿ ರಸಾನಂದವನು

ಉಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ಶ್ರೀಯವರು ಕೂಡ "ಅನುಭವಿಸಿ" ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತವಾದುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಅವರದ್ದೇ ಸ್ವಂತ ರಚನೆ, ಕವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತವೇದನೆಯ ನಿವೇದನೆಯಾಗಿರುವ, ಅಜ್ಞಾತ ಕವಿಯದು (Anonymous) ಎಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ "ಎರಡು ಮನಸ್ಸು" ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಕವನ ಅವರ ದುಃಖದ ಕಡಲನ್ನೆ ಒಳಗೊಂಡು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಹೇಡಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದು ನಿಂತ, ಅಥವಾ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ, ದಿಟ್ಟಮನಸ್ಸನ್ನು, ಎರಡು ಮನಸ್ಸುಗಳ ಹೊಯ್ದಾಟವನ್ನು. ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಿಯ ಪತ್ನಿ ಮಡಿದ ಮೇಲೆ, ಕಣ್ಣುಕುರುಡಾದ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ, ವಿರಹಿಯಾದ ತಾವು ಇಬ್ಬರೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. (ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಇಲ್ಲ.) ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಶೂನ್ಯ, ಮನ ಶೂನ್ಯ; ಯಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ: ಕೆಳೆಯರು ಎಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರೂ ಕೆಳೆಯರಿಂದ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ, ದೊರಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಮನಸ್ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗನೂ ತಾವೂ ಸಾಯಬಾರದು ಏಕೆ ? ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಗ ಬದುಕಿದ್ದೂ ಸತ್ತಂತೆ, ತಾವು ಸತ್ತರೆ ಸಾಕು. ಇಬ್ಬರ ನಿಲುವೂ ಸಾವಿನಲ್ಲಿ. ("ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದು, ತಾವು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡುವುದು ಸಲ್ಲದೇನೋ ? "ನೊಂದು ಸೊಕ್ಕಿದ ಮರುಳ ಕೀಳು ಬಗೆ"ಯ ಮಾತಿಗೆ ಅರ್ಥ ಏನು ? ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕಿದೆ ; ಒಪ್ಪಬೇಕು.) ಶ್ರೀಯವರ ಎರಡನೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟವಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಗೆಲವು. ಹೀಗೆ ಗೆದ್ದ ['ಶ್ರೀ' ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬದುಕಿನ ಕಡಲನ್ನು ವಿಧಿ ಕಡೆದು ನೀಡಿದ ನಂಜನ್ನು ನುಂಗಿ ನಂಜುಂಡರಾದರು. ಬದುಕಿನ ನಂಜು ಕನ್ನಡದ ಸಿರಿ ಆಯಿತು. ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿಯೂ 'ಶ್ರೀಕಂಠ'ರಾದರು. ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಂದು ನಂಬಿ ಗೆದ್ದ ಶ್ರೀಯವರು ಕನ್ನಡ ಪರವಾದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತರು—"ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು" ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ "ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು" ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ, ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ, 'ಶ್ರೀ'ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.]

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಗೆ

೧೮-೨-೧೯೮೫ ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನೆನಕೆ

ಶ್ರೀ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿಯ ಆಚರಣೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ 'ಶ್ರೀ' ಅವರ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು' ಕವನಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು "ಶ್ರೀಗಂಧ"ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳನ್ನು ಓದುವ ಓದುಗರಿಗೆ, ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ, ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡ ಬಯಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ–ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕದಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲ ಕವನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

ಈ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ತೋರಿ, ತೌಲನಿಕ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗಲೆಂದು ಕನ್ನಡ "ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳ"ನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲವನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ.

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಜನ್ಮಶತಮಾನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರುವ, 'ಶ್ರೀ' ಅವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಡಾ॥ ಎಸ್. ಜಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಕೃತಜ್ಞವಾಗಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನಗಳನ್ನು ಹಲವು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಮುನಿಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೂ,. ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಿತ್ರರಿಗೂ, ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ನೇತ್ರಾ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮುನಿಧರ್ಮಯ್ಯನವರು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕ 'ಶ್ರೀ' ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದುಗರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿದೆ.

–ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಅಡವಿಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ

ಅಡವಿಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ
ನನ್ನೊಡನೆ ಕೆಡೆದಲ್ಲಿ
ಇನಿಯ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊರಲ
ತನ್ನ ಕೊರಲಲಿ ತಂದು ನಲಿವನಾರೈ—
ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾರೈ,
ಎತ್ತ ನೋಡಿಲ್ಲೆಲ್ಲ,
ಮತ್ತೆ ಹಗೆಯೊಂದಿಲ್ಲ,
ಕೊರೆವ ಚಳಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೈ.

ಆಸೆಬಲೆಯನು ತೊಲಗಿ,
ಬಿಸಿಲ ಕಾಯುತ ಮಲಗಿ,
ಉಣ್ಣುವೂಟವ ಕಂಡು,
ತಣ್ಣನೆಯೇ ತಣಿದುಂಡು ನಲಿವನಾರೈ—
ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾ, ಇತ್ತ ಬಾರೈ,
ಎತ್ತ ನೋಡಿಲ್ಲೆಲ್ಲ,
ಮತ್ತೆ ಹಗೆಯೊಂದಿಲ್ಲ,
ಕೊರೆವ ಚಳಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲದಿಲ್ಲೈ.

SHAKESPEARE : (1564–1616) : Under the Greenwood tree.

Under the Green Wood Tree

Who loves to lie with me,
And turn his merry note
Unto the sweet bird's throat-
Come hither, come hither, come hither
Here shall he see
No enemy
But winter and rough weather,

Who doth ambition shun
And loves to live i' the sun,
Seeking the food he eats
And pleased with what he gets.
Come hither, come hither, come hither
Here shall he see
No enemy
But winter and rough weather.

It was a lover and his lass
With a hey and a ho, and a hey-nonino
That o'er the green cornfield did pass
In the spring time, the only pretty ring time,
When birds do sing hey ding a ding ding :
Sweet lovers love the spring.

Between the acres of the rye
These pretty country folks would lie :
This carol they began that hour,
How that a life was but a flower :
And therefore take the present time
With a hey and a ho, and a hey-nonino
For love is crowned with the prime
In spring time, the only pretty ring time,
When birds do sing hey ding a ding ding ;
Sweet lovers love the spring.

—William Shakespeare

ಮುಪ್ಪು ಯೌವನ

ನರೆಮುಪ್ಪು ಯೌವನಕೆ
 ಒಲ್ಲದೊಡನಾಟ ;
ಯೌವನವು ಸುಮ್ಮಾನ,
 ಮುಪ್ಪು ಮಿಡುಕಾಟ,
ಯೌವನವು ಸಿರಿ ಸುಗ್ಗಿ
 ಮುಪ್ಪು ಬರಿ ಮಾಗಿ ;
ಯೌವನವು ಶೃಂಗಾರಿ,
 ಮುಪ್ಪು ತಲೆದೂಗಿ.
ಯೌವನಕೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ,
ಮುಪ್ಪಿಗುಸಿರೆಳೆದಾಟ,
 ಹುಲ್ಲೆನಗೆ ಯೌವನವು. ಹೆಳವು ಮುಪ್ಪು ;
ಯೌವನದ ರಕ್ತ ಬಿಸಿ,
ಮುಪ್ಪೆಲ್ಲ ಕುಗ್ಗು ಕುಸಿ,
 ಎದೆಗಚ್ಚು ಯೌವನವು, ಪೆಚ್ಚು ಮುಪ್ಪು.
ಎಲೆ ಮುಪ್ಪೆ ಸಾರತ್ತ,
ಯೌವನವೆ ಬಾರಿತ್ತ,
 ಬರುವಳದೋ ಚಿಕ್ಕವಳು ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ ;
ಮುಪ್ಪೆ, ನಡೆ, ನಡೆ, ಒಲ್ಲೆ,
ಮುದಿಕುರುಬ, ನಿಲ್ಲಲ್ಲೆ,
 ಬಂದಳದೊ ಚಿಕ್ಕವಳು ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ,

SHAKESPEARE : Youth & Age.

Crabbed age and Youth

Crabbed age and youth, cannot live together ;
Youth is full of pleasure, age is full of care ;
Youth like summer morn, age like winter weather ;
Youth like Summer brave, age like winter bare.
Youth is full of sport, age's breath is short ;
Youth is Nimble, age is lame ;
Youth is hot and bold, age is weak and cold ;
Youth is wild and age is fame ;
Age, I do abhor thee, youth I do adore thee ;
O ! My love, my love is young ;
Age I do defy thee ; O ! Sweet shepherd, hie thee,
For me thinks thou stay'st too long

–The Passionate Pilgrim

–William Shakespeare

(English verses–Vol I Choosen and arranged. W. PEACOCK)

ವಸಂತ

ವಸಂತ ಬಂದ, ಋತುಗಳ ರಾಜ ತಾ ಬಂದ,
ಚಿಗುರನು ತಂದ, ಹೆಣ್ಗಳ ಕುಣಿಸುತ ನಿಂದ,
ಚಳಿಯನು ಕೊಂದ, ಹಕ್ಕಿಗಳುಲಿಗಳೆ ಚೆಂದ,
　ಕೂವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀ, ಟೂವಿಟ್ಟವೂ !

ಕುರಿ ನೆಗೆದಾಟ, ಕುರುಬರ ಕೊಳಲಿನೂದಾಟ,
ಇನಿಯರ ಬೇಟ ; ಬಸದಲ್ಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳೂಟ,
ಹೊಸ ಹೊಸ ನೋಟ, ಹಕ್ಕಿಗೆ ನಲಿವಿನ ಪಾಟ,
　ಕೂವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀ, ಟೂವಿಟ್ಟವೂ !

ಮಾವಿನ ಸೊಂಪು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಯಲೆಲ್ಲ ಕಂಪು
ಗಾಳಿಯು ತಂಪು, ಜನಗಳ ಜಾತ್ರೆಯು ಗುಂಪು,
ಕಿವಿಗಳಿಗಿಂಪು ಹಕ್ಕಿಗಳುಲುಹಿನ ಪೆಂಪು,
　ಕೂವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವೀ, ಟೂವಿಟ್ಟೂವೂ !

ಬಂದ ವಸಂತ — ನಮ್ಮಾ
ರಾಜ ವಸಂತ !

NASH (1567-1601) : Spring

Spring

Spring, the sweet spring, is the year's pleasant king ;
Then blooms each thing, then maids dance in a ring,
Cold doth not sting, the pretty birds do sing,
Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-woo
The palm and may make country houses gay,
Lambs frisk and play, the shepherds pipe all day,
And we hear ay birds tune this merry lay,
Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-woo
The fields breathe sweet, the diasies kiss our feet,
Young lovers meet, old wives a-sunning sit,
In every street these tunes our ears do greet,
Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-woo
Spring the sweet spring

–Thomas Nash

ಹೊಳೆಕೆರೆ

ಹೊಳೆ ಬೆಳಗಿ ಜಾರುವುದು,
ಗಿಳಿ ನೆಗೆದು ಹಾರುವುದು.
ಬೆಳೆದ ಹೊಲ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವುದು ;
ತಿಳಿಯಾದ ಬಾನಿನಲಿ
ಬಿಳಿಮುಗಿಲು ತೇಲುವುದು,
ಮಳೆ ಸೋತ ದಳದಂತೆ ಕದ್ದಡಗಿತು !

ಕರೆಯು ಹೊಂಗೆಯು ಮರದ
ನೆರಳ ಸೊಂಪಿನೊಳೊರಗಿ
ಕುರುಬಹಯ್ದನು ಕೊಳಲನೂದುತಿರಲು,
ಕೊರಳೆತ್ತಿ, ಮೈಮರೆತು,
ಹರಡಿದೆಳಹಸುರಾದ
ಗರುಕೆಯನು ಮೇಯುದೆಯೆ ಮಂದೆ ಇಹುದು.

ಎಳೆಮುದಿಯರೊಂದಾಗಿ
ಕಲೆತು ಹೊಲಗೆಯ್ಮೆಯೊಳು
ನಲಿದುಲಿವ ನಗೆಮಾತು ಕಿವಿಗೆಸೆವುದು.
ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ
ನೆಲದಲ್ಲಿ ಜಲದಲ್ಲಿ
ತಲೆದೋರಿತಾನಂದವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ !

WORDSWORTH (1770-1850) : Written in March

Written in March

while resting on the the bridge at the foot of Brother's water.

The cock is crowing,
The steam is flowing,
The small birds twitter,
The lake doth glitter,
The green field sleeps in the sun ;
The oldest and youngest
Are at work with the strongest ;
The cattle are grazing.
Their heads never raising ;
There are forty feeding like one

Like an army defeated
The snow hath retreated,
And now doth fare ill
On the top of the bare hill ;
The ploughboy is whooping-anon-anon :
There's joy in the mountains ;
There's life in the fountains ;
Small clods are sailing,
Blue sky prevailing ;
The rain is over and gone

–William Wordsworth

ಮಳೆಬಿಲ್ಲು

ಮುಗಿಲಿನಲಿ ಮಳೆಬಿಲ್ಲ ಕಾಣತಲಿ ನಾನು
ನೆಗೆದು ಕುಣಿದಾಡುವುದು ಹೃದಯ ತಾನು !
ಅಂತೆ ಇದ್ದದು ಮೊದಲು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಂದು ;
ಅಂತೆ ಇಹುದೀ ಮೆರೆವ ಯೌವನದಲಿಂದು,
ಅಂತೆ ಇರಲೆನಗಿನ್ನು ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಮುಂದೆ.—
ಅಂತಿರದೆ, ಸಾವು ಬರಲಂದೆ !
ಮನುಜನಿಗೆ ಮಗು ತಂದೆ—ನಾನದನು ಬಗೆದು,
ಹೊಂದಿಸಲು ಬಯಸುವೆನು ದಿನಗಳನು ತೆಗೆದು
ಒಂದಕೊಂದನು ಪ್ರಕೃತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಿಗಿದು.

WORDSWORTH : Rainbow.

'My heart leaps up when I behold'

My heart leaps up when I behold
A rainbow in the sky :
So was it when my life began ;
So is it now I am a man ;
So be it when I shall grow old,
Or let me die :
The Child is father of the Man ;
And I could wish my days to be
Bound each to each by natural piety.

–William Wordsworth

ಮುದ್ದಿನ ಕುರಿಮರಿ

ಓಡಿದು ಮಂಜು ಬೀಳುತಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕುತಿತ್ತು :
"ಕುಡಿಯೊ, ಕಂದ, ಕುಡಿಯೊ" ಎಂದು ನುಡಿವ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು ;
ತಿರುಗಿ ನೋಡಲೊಬ್ಬೆಯಾಚೆ, ಒಬ್ಬಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು
ನೊರೆಯ ಬಿಳುಪು ಕುರಿಯ ಮರಿಯ ತಡವುತಿದ್ದಳು.

ಕುರಿಗಳಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ನೆರೆಯೊಳಲ್ಲಿ ಮರಿಯದೊಂದೆ ಇತ್ತು ;
ಕೊರಳಿಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಹುರಿಯ ಬಿಗಿದು ಕಲ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಇತ್ತು :
ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ ದಟ್ಟವಾದ ಹುಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ,
ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬಂದ ಮರಿಗೆ ತಿಂಡಿಯಿಡುತಲಿದ್ದಳು.

ಕಿವಿಯನಲುಗಿ, ತಲೆಯನೊಲೆದು, ಬಾಲವನ್ನು ಕುಣಿಸಿ, ನಲಿದು,
ಅವಳ ಕಯ್ಯ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಸವಿವ ಮರಿಗೆ
"ಕುಡಿಯೊ, ಕಂದ ಕುಡಿಯೊ" ಎಂದು ನುಡಿವ ದನಿಯ ಕೇಳಿದೊಡನೆ,
ಅವಳ ಹೃದಯವೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಲೆತು ಹೋಯಿತು.

ಕಣ್ಣಿಗಂದವಾದ ಮಗುವೊ, ಮುದ್ದುಗಾರನಾದ ಮರಿಯೊ,
ಕಣ್ಣು ನೆಟ್ಟು ನೊಡುತಿದ್ದೆನೊಲುಮೆಯಿಂದ ಜೋಡಿ ಚೆಲುವ ;
ಕುಡಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಮರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಳಾಗ,
ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ, ಹಾಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು.

ತಿರುಗಿ ಮರಿಯನಕ್ಕರಿಂದ ನೋಡುವವಳ ಮೊಗದ ಬಗೆಯ
ಮರೆಯಲಿದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ಕಂಡೆನವಳು ಕಾಣದಂತೆ ;
ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ನುಡಿಯ ಹೆಣೆವ ವರವ ಕೊಡಲು ವಾಣಿ ಈಗ
ಎಳೆಯ ಮರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹಾಡದಿರಳೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆನು.

The Pet Lamb

–Apastoral

The dew was falling fast, the stars began to blink ;
I heard a voice ; it said, "Drink, pretty creature, drink !"
And, looking o'er the hedge, before me I espied
A snow-white mountain-lamb with a Maiden at its side.

Nor sheep nor kine were near ; the lamb was all alone,
And by a slender cord was tethered to a stone ;
With one knee on the grass did the little maiden kneel,
While to that mountain-lamb she gave its evening meal.

The lamb, while from her hand he thus his supper took,
Seemed to feast with head and ears ; add his tail with pleasure shook.
"Drink, pretty creature, drink," she said in such a tone
That I almost recieved her heart into my own.

"Twas little Barbara Lewthwaite, a child of beauty rare !
I watched them with delight, they were a lovely pair,
Now with her empty can the maiden turned away :
But ere ten yards were gone her footsteps did she stay.

Right towards the lamb she looked ; and from a shady place
I unobserved could see the workings of her face :
If Nature to her tongue could measured numbers bring,
Thus, thought I, to her lamb that little maid might sing.

"What ails thee, young One ? What ? Why pull so at thy cord ?
Is not well with thee ? Well both for bed and board ?
Thy plot of grass is soft, and green as grass can be ;
Rest, little young one, rest ; what is't that aileth thee ?

"ಕೊರತೆಯೇನು ಕಂದ ನಿನಗೆ ? ಮುರಿಯನೇಕೆ ತುಯ್ಯುತಿರುವೆ ?
ಮರೆಯದುಣಲು ಮಲಗಲಿಲ್ಲಿ ನೇರ್ಪುಮಾಡಿ ಇರವೆನಲ್ಲ !
ನೆಲದ ಹುಲ್ಲು ಮೆತ್ತೆಯಲ್ಲ ! ಇದಕೆ ಹಸುರೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ !
ಮಲಗು, ಮರಿಯೆ, ಮಲಗು, ಕಂದ : ನಿನಗೆ ಕೊರತೆಯಾವುದು ?

ಏನು ನೀನು ಹುಡುಕುತಿಹುದು ? ಮನಸಿಗೇನು ಬಯಕೆ ಇಹುದು ?
ನೀನು ಬಲಿತು ಬೆಳೆಯುತಿರುವೆ : ಸೊಬಗ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಳೆಯುತಿರುವೆ,
ಇಲ್ಲಿ ಗರಿಕೆ ಎಳೆಯ ಗರಿಕೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೂಗೆಣೆಯ ಕಾಣೆ.
ಅಲ್ಲಿ ಹಸುರು ಹಯಿರು ಬೀಸಿ, ಬಿಡದೆ ಕಿವಿಯೊಳುಲಿವುದು.

ಬಿಸಿಲು ಕಾದು ಹೊಳೆವ ಹೊತ್ತು. ನಾರುಹುರಿಯನಿತ್ತು ನೀಡು,
ಬಸಿರಿಮರದ ನೆರಳ ಸೇರಿ ತಂಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು,
ಗಿರಿಯ ಬಿರುಸು ಗಾಳಿಮಳೆಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ನಡುಗಲೇಕೆ ?
ಗಿರಿಯ ಗಾಳಿಮಳೆಗಳಿಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯವು.

ಮಲಗು, ಮುದ್ದುಮರಿಯೆ, ಮಲಗು : ಮರೆತೆಯೇನು ನಿನ್ನ ಪಾಡ ?
ಮಲೆಯ ದೂರದಿರುಬಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಕಂಡ ದೆಸೆಯ ?
ಹಲವು ಮಂದೆ ಮೇದುವಲ್ಲಿ, ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಎನುವರಿಲ್ಲ,
ಕೆಲದೊಳಿರದೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದಳೆಲ್ಲಿಯೋ.

ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ, ಮರುಕದಿಂದ ಮನೆಗೆ ತಂದ,
ಹೇಳು, ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವಳಿದು. ಎಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವಾಸೆ ಕಂದ ?
ಸಾಕುತಿಹೆನು ತಾಯಿಯಂತೆ—ಈವ ತಾಯಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ
ಸಾಕಿ ಸಲಹುತಿದ್ದಳೇನು, ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ತೋರುತ ?

ಎರಡು ಸಾರಿ, ಹಗಲು ಹೊತ್ತು, ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ,
ತೊರೆಯ ತಿಳಿಯ ನೀರ ತಂದು, ನಿನೆ ಬಳ್ಳಿ ಕುಡಿಸುತಿರುವೆ :
ಎರಡುಸಾರಿ, ಮಂಜು ಬಿದ್ದು, ಹೊಲಗಳೆಲ್ಲ ನೆನೆದ ವೇಳೆ
ಕರೆದು ಬಿಸಿಯ ನೊರೆಯ ಹಾಲು, ಹೊಸದ ತಂದು ಹೊಯ್ಯುವೆ.

"'What is it thou wouldst seek ? What is wanting to thy heart ?
Thy limbs are they not strong ? And beautiful thou art :
This grass is tender grass ; these flowers they have no peers ;
And that green corn all day is rustling in thy ears !

"If the sun be shining hot, do but stretch thy woollen chain,
This beech is standing by, its covert thou canst gain ;
For rain and mountain-storms ! the like thou need'st not fear,
The rain and storm are things that scarcely can come here.

'Rest, little young One, rest ; thou hast forgot the day
When my father found thee first in places for away ;
Many flocks were on the hills, but thou wert owned by none,
And thy mother from thy side for evermore was gone.

"He took thee in his arms, and in pity brought thee home :
A blessed day for thee 'then whither wouldst thou roam ?
A faithful nurse thou hast ; the dam that did thee yean
Upon the mountain-tops no kinder could have been.

' Thou know'st that twice a day I have brought thee in this can
Fresh water from the brook, as clear as ever ran ;
And twice in the day, when the ground is wet with dew,
I bring thee draughts of milk, warm milk it is and new.

"Thy limbs will shortly be twice as about as they are now,
Then I'll yoke thee to my cart like a pony in the plough ;
My playmate thou shalt be ; and when the wind cold ;
Our hearth shall be thy bed, our house shall be is fold.

"It will not, will not rest ! Poor creature, can it be
That 'tis thy mother's heart which is working so in thee ?
Things that I know of belike to thee are dear,
And dreams of things which thou canst neither see nor hear.

"Alas, the mountain-tops that look so green and fair !
I've heard of fearful winds and darkness that come there ;
The iittle brooks that seem all pastime and all play,
When they are angry, roar like lions for their prey,

ಬೇಗ ಮಯ್ಯಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಕಾಲು ಬಲಿತು ನೆಗೆಯ ಬಲ್ಲೆ,
ಆಗ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಬಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವೆ, ಎಳೆಯುವಂತೆ.
ನನ್ನ ಜೊತೆಯೊಳಾಟವಾಡಿ, ಚಳಿಯ ಗಾಳಿ ಕೊರೆಯುವಾಗ,
ನನ್ನ ಬಳಿಯೆ ರೊಪ್ಪವಾಗಿ, ಕೆಡೆಯುವಂತೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ.

ಮಲಗ ಒಲ್ಲದೊಲ್ಲದೇಕೊ, ಪ್ರಾಣಿ ಪಾಪ ! ಮನಸಿನೊಳಗೆ
ಸುಳಿದು ಬಂದ ತಾಯ ನೆನಪು ತೊಳಲುತಿಹದೊ ಏನೊ ಅರಿಯೆ :
ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾದುದಾವುದಿಹುದೊ,
ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಹೊಳೆದದಾವ ನೋಟ ಪಾಟ ಸೆಳೆವುದೋ !

ಗಿರಿಯ ನೆತ್ತಿ ಏನು ಹಸುರು, ಏನು ಚೆಲುವು ನೋಡಲಯ್ಯೊ !
ಬರುವುವೆಂದು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನಲ್ಲಿ ಬಿರುಸುಗಾಳಿ ಮಬ್ಬು,
ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನಂತೆ ನಗುತ ನಗುತ ನೆಗೆವ ತೊರೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮುಳಿಸು ಬರಲಿ, ಎರೆಗೆ ಹಸಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಮೊರೆವುವು.

ಎರಗಲಾರದಿಲ್ಲಿ ಹದ್ದು, ಅದಕೆ ಬೆದರ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ.
ಇರುಳು ಹಗಲು ಭದ್ರವಿಲ್ಲಿ, ಹಟ್ಟಿ ಇಹುದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ.
ಅಳುಕಿ ಏಕೆ ಅರಚಿಕೊಳುವೆ ? ಹುರಿಯು ತುಯ್ದು ಹಿಂದೆ ಬರುವೆ ?
ಮಲಗು, ಕಂದ, ಬೆಳಕುಸರಿದ ಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಣುವೆ.

ತಳುಗಿ, ತಳುಗಿ, ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು, ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುವಾಗ,
ಹಲವು ಸಾರಿ ಹಾಡನಿದನು ನನಗೆ ನಾನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ ;
ಪದವನೆಲ್ಲ ಪಂಕ್ತಿ ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಗುಚಿ ನೋಡುವಾಗ,
ಪದದೊಳವಳದರ್ಧಮಾತ್ರ, ಅರ್ಧ ನನ್ನದೆನಿಸಿತು.

ತಿರುಗಿ, ತಿರುಗಿ. ಪದವನಿದನು ನನಗೆ ನಾನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ ;
ಆರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಣ್ಣ ಪಾಲು ಎಂದು ತೋರಿತೇಕೆ ಎನಲು,
ಅವಳ ಕಣ್ಣ ನೋಟದಿಂದ ; ಅವಳ ನುಡಿಯ ಮರುಕದಿಂದ,
ಅವಳ ಹೃದಯವೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಲೆತು ಹೋಯಿತು.

WORDSWORTH ; The Pet Lamb

"Here thou need'st not dread the raven in the sky ;
Night and day thou art safe,-our cottage is hard by.
Why bleat so after me ? Why pull so at thy chain ?
Sleep-and at break of day I will come to thee again !"

As homeward through the lane I went with lazy feet,
This song to myself did I often times repeat ;
And it seemed, as I retracted the ballad line by line,
That but half of it was hers, and one half of it was mine.

Again and once again, did I repeat the song ;
"Nay"s said I "more than half to the damsel must belong,
For she looked with such a look and she spake with such a tone,
That I almost recieved her heart into my own."

–William Wordsworth

ಬಾನಾಡಿ

ಆರು ನೀನೆಲೆ ಹರುಷಮೂರುತಿ ?
ಹಕ್ಕಿಯೆಂಬರೆ ನಿನ್ನನು !
ತೋರಿ ದಿವಿಜರು ಸುಳಿವ ಬಳಿ, ಸುಖ
ವುಕ್ಕಿಬಹ ನಿನ್ನೆದೆಯನು
ಹಾರಿ ನೆಸೆಯುದ ಕಲೆಯ ಕುಶಲದ ಭೂರಿಗಾನದೊಳೆರಿಯುವೆ !

ನೆಲವನೊಲ್ಲದೆ ಚಿಗಿದು ಚಿಮ್ಮುತ
ಮೇಲು ಮೇಲಕ್ಕೋಡುವೆ ;
ಒಲೆದು ದಳ್ಳುರಿ ನೆಗೆದು, ಗಗನದ
ನೀಲಿಯಾಳದೊಳಾಡುವೆ ;
ನಲಿದು ಹಾಡುತ ಹಾಡುತೇರುವೆ, ಏರುತೇರುತ ಹಾಡುವೆ.

ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲನು ಬಣ್ಣವೇರಿಸಿ
ಕೆಳಗೆ ಹೊರಳುವ ಹೊತ್ತಿನ
ತಿಳಿಯ ಹೊಂಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ತೇಲುವೆ,
ಮುಳುಗಿ ಏಳುವೆ, ಹರಿಯುವೆ,
ಕಳಚಿ ದೇಹವ ದಿವಕೆ ಹರಿಯುವ ಭೋಗಿಯೋಲಾಟದವೊಲು.

ಹಾರುತಿರುತಲೆ ಸಂಜೆ ಸುತ್ತಲು
ಕರಗುವುದು ನಸುಗೆಂಪನು ;
ತಾರೆ ನಡುಹಗಲಲ್ಲಿ ಬಾನೊಳು
ಕುರುಪುದೋರದ ಪರಿಯೊಳು
ತೋರೆಯಾದರು, ಕೇಳುತಿರುವೆನು ನಿನ್ನ ಕೀರುವ ನಲಿವನು.

ಎಳೆಯ ಬೆಳಕನು ಮೊಗೆದು ಹೊತ್ತರೆ
ಬೆಳ್ಳಗೆತ್ತಲು ತುಳುಕಲು,
ಕಳೆಯ ಸೊಡಲನು ಕುಗ್ಗುತಡಗುವ
ಬೆಳ್ಳಿಬಿಂಬದ ಬಗೆಯೊಳು,
ತಿಳಿವುದಿರುವುದು ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಕಣ್ಣು ತಟ್ಟನೆ ಹಿಡಿಯದು.

To a Skylark

Hail to thee, blithe spirit
Bird thou never wert,
That from heaven, or near it,
Pourest thy full heart
In profuse strains of unpremeditated art.

Higher still and higher
From the earth thou springest
Like a cloud of fire ;
The blue deep thou wingest,
And singing still dost soar, and soaring ever singest.

In the golden lightning
Of the sunken sun,
Over which clouds are brightening
Thou dost float and run,
Like an unbodied joy whose race is just begun.

The pale purple even
Melts around thy flight ;
Like a star of heaven
In the broad daylight
Thou art unseen, but yet I hear thy shrill delight ;

Keen as are the arrows
Of that silver sphere,
Whose intense lamp narrows
In the white dawn clear
Until we hardly see, we feel that it is there.

ಇಳೆಯು, ಗಾಳಿಯು ತೆರಹನೆಲ್ಲವ
ಕೆಲೆವ ನಿನ್ನಲಿ ತುಂಬಿತು,
ತೊಳೆದ ಬಾನೊಳಗೊಂಟಿಮೋಡದ
ನೆಲೆಗೆ ನುಸುಳಿದ ತಿಂಗಳು
ಬೆಳಕುಮಳೆಯನು ಕರೆದು ಗಗನದ ಬಯಲ ತುಂಬುವ ತೆರದೊಳು

ಏನೊ ನೀನದ ನಾವು ಕಾಣೆವು ;
ಏನು ಸರಿ ನಿನಗೆಂಬುದು ?
ನೀನು ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಬೀರುವ
ಗಾನಧಾರೆಯ ಕಾಂತಿಗೆ
ಸೋನೆ ಸಮನೇ ಬಿಲ್ಲುಮೂಡಿದ ಮೋಡ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದು !

ಬಗೆಯ ಹೊಳಪಿನೊಳಡಗಿ ತನ್ನೊಳೆ
ತಣೆಯಲಾರದೆ ಹಾಡುತ,
ಬಗೆಗೆ ತಾರದೆ ಲೋಕ ನೂಕಿದ
ಮಿಡುಕು ಹಂಬಲು ಬಯಕೆಯ
ಹೊಗಿಸಿ ಹೃದಯಕೆ ಮರುಕಗೊಳಿಸುವ ಕವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಹೊಗಳಲೋ !

ಕೆಳದಿ ಸುಳಿಯುದ ಪೇಳೆ, ಒಬ್ಬಳೆ
ಏರಿ ಅರಮನೆಮಾಡವ
ಒಲುಮೆಹೇರಿದ ಜೀವವಾರಲು,
ತೂರಿ ನೇಲೆಯನು ಕೊಚ್ಚಿಸಿ,
ಒಲುಮೆವೋಲ್ ಸವಿಯಾದ ಗಾನವನುಲಿವ ಧೊರೆಮಗಳೆಂಬೆನೋ !

ಬಿಳಿಯ ಮಂಜಿನ ಮುಸುಕು ಬಳಸಿದ
ಮೆಳೆಯ ಪೊದರಲಿ ಪದರುತ,
ಬಳಿಯ ಹೂವಿನ, ಹುಲ್ಲ ತೆರೆಯಲಿ
ಹೊಳೆಪ ಮೆರೆಯುತ, ಮರೆಸುತ
ತೆಳುವು ಬೆಳಕನು ಕೆದರಿ ಮಿನುಗುವ ಮಿಂಚುಹುಳುವೆಂದೆಣಿಸಲೋ !

ಹಸುರ ಹೊರವಸಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗುತ,
ಮುಗುಳ ಸೊಬಗನು ಹೊರೆಯುತ
ಬಿಸಿಯ ಗಾಳಿಗೆ ಬಳಲಿ ಬಿರಿಯುತ,

All the earth and air
With thy voice is loud,
As, when night is bare,
From one lonely cloud
The moon rains out her beams, and heaven is overflow'd.

What thou art we know not ;
What is most like thee ?
From rainbow clouds there flow not
Drops so bright to see
As from thy presence showers a rain of melody.

Like a poet hidden
In the light of thought,
Singing hymns unbidden,
Till the world is wrought
To sympathy with hopes and fears it heeded not :

Like a high born maiden
In a palace tower,
Soothing her love-laden
Soul in secret hour
With music sweet as love, which overflows her bower :

Like a glow-worm golden
In a dell of dew,
Scattering unbeholden
Its aerial hue
Among the flowers and grass, which screen it from the view :

Like a rose embower'd
In its own green leaves,
By warm winds deflower'd,
Till the scent it gives
Makes faint with too much sweet these heavy-winged thieves.

ಸೊಗಡುಗಂಪನು ಸುರಿಯುತ,
ಹಸಿದ ಜೇನಿನ ಹೊರೆಯ ಕಳ್ಳರ ಸೊಕ್ಕಿಸಿಡುವ ಗುಲಾಬಿಯೋ !

ಹೊಳೆವ ಗರುಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ
ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳ ಸೊಪ್ಪುಳು,
ಮಳೆಗೆ ಕಣ್ಬಿಡುವರಳು, ಮತ್ತೀ
ಇಳೆಯಾಳಾವುದು ನಲಿವುದು.
ಹೊಳಪು. ಹೊಸತನವನೆಲ್ಲ ಮೀರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಗಾನವೆ ಮೆರೆವುದು.

ದೇವನಾಗಿರು, ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿರು,
ಕಲಿಸು ನಮಗೀ ಹರುಷವ,
ಪ್ರೇಮಗಾನವೋ, ಸೋಮಪಾನವೊ,
ಅಲೆವುದಾವುದು ಹೃದಯವ ?
ಆವ ಸವಿ ಬಗೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದಿನಿತು ದಿವ್ಯಾನಂದವ ?

ಮದುವೆಯೊಸಗೆಯ ಗೀತವಾಗಲಿ,
ಜಯದ ಘೋಷವೆ ಆಗಲಿ,
ಎದಿರೆ ನಿನ್ನೊಂದುಲಿಗೆ, ತೆಗೆ, ಹುಸಿ
ಮಯುದ ಹೆಮ್ಮೆಯು ಕೊಸರಿಕೆ !
ಅದರೊಳಿತ್ತಲೋ ಹುದುಗಿ ಏನೋ ಕೊರತೆ ಇರಬಹುದೆಂದರಿಯೆವೇ ?

ಆವ ಸಿರಿತೋಟಗಳು ಮಡುಗಳೊ
ತೀವಿದೀ ಸುಖಗಾನಕೆ ?
ಆವ ತೆರೆಗಳೋ, ಬಯಲೋ, ಬೆಟ್ಟವೊ,
ಆವ ಗಗನವಿಚಿತ್ರವೋ ?
ಆವ ಜಾತಿ ಪ್ರೇಮವೋ ? ನೋವೇನೊ ಕಾಣದ ಜನ್ಮವೋ ?

ಗೆಲುವು ಹಿಗ್ಗುವ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೊಳು
ಸೊರಗು ಸಂಕಟವಿಳಿಯದು ;
ಕಲಕಿ ಚಿತ್ತವ ಕವಿವ ಚಿಂತೆಯು
ನೆರಳು ಬಳಿಯೊಳು ಸುಳಿಯದು.
ಒಲಿವೆ, ಒಲಿವರ ದಣಿವು ಬೇಸರವೇನೋ ನಿನಗದೆ ತಿಳಿಯದು.

Sound of vernal showers
On the twinkling grass,
Rain-awaken'd flowers,
All that ever was
Joyous, and clear, and fresh, thy music doth surpass.

Teach us, spirit or bird,
What sweet thoughts are thine :
I have never heard
Praise of love or wine
That panted forth a flood of rapture so divine.

Chorus hymeneal,
Or triumphal chant,
Match'd with thine would be all
But an empty vaunt
A thing wherein we feel there is some hidden want.

What objects are the fountains
Of thy happy strain ? What fields, or waves, or mountains ?
What shapes of sky or plain ?
What love of thine own kind ? What ignorance of pain ?

With thy clear keen joyance
Languor cannot be :
Shadow of annoyance
Never came near thee ;
Thou lovest ; but ne'er knew love's sad satiety.

Waking or asleep
Thou of death must deem
Things more true and deep
Than we mortals dream,
Or how could thy notes flow in such a crystal stream ?

ಜಡರು ಮರ್ತ್ಯರು ನಾವು, ತರ್ಕಿಸಿ
ಮರಣಮರ್ಮವನರಿವೆವೆ ?
ಹಿಡಿದು ಕನಸಿನೊಳಾಳವೆಲ್ಲವ,
ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಪಡೆದಿಹೆ ;
ಪಡೆಯದಿರಲಿಂತೆಂತು ಹರಿವುದು ರಾಗ ತಿಳಿಪೊಳೆಯಂದದೆ ?

ಹಿಂದುಮುಂದನು ನೋಡಿ ನಮೆವೆವು
ನೆನೆಯುತಿಲ್ಲದ ಸುಖವನು,
ಕುಂದು ಸೋಕದ ನಮ್ಮ ನಗೆಯೊಳು
ಕೊನೆಗೆ ನೋವೆನಿಸಿರುವುದು,
ನೊಂದ ಗೋಳನು ಹೇಳಿ ಕೊರೆವುವೆ ಇನಿಯ ಕವನಗಳೆಮ್ಮೊಳು.

ಹೋಗಲದು ;–ಹಗೆ, ಕೊಬ್ಬು, ಕಳವಳ
ದೆಡೆಗೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದಿದ್ದೆವು ;
ಹೀಗೆ ಕಂಬನಿಬಿಡದ ಹುಟ್ಟನು
ಪಡೆದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೆವು ;
ಆಗಲಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ನಲಿವಿನ ಹದಕೆ ಬರುವೆವೆ ? ಕಾಣೆನು.

ಕಿವಿಗೆ ಸವಿಯನು ಕರೆವ ವೃತ್ತಗ
ಳಿರಲಿ ಹೆಣೆಯುವೆವೆಲ್ಲರು,
ಕವನಕೋಶದೊಳಿರುವ ರತ್ನಗ
ಳಿರಲಿ ಕದಿಯಲು ಬಲ್ಲೆವು
ಕವಿಗೆ ಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಕೌಶಲ—ನೆಲವ ಜರೆಯುವ ಜೀವವೇ !

ಭೋಗಸಿಧಿ, ಸೀನರಿತ ಹರುಷದಿ
ಕಲಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗರೆಯನು ;
ರಾಗಮಧುರಾವೇಶವೆನ್ನಲಿ
ತುಳುಕಿ ಬರುತಿದೆ ತುಟಿಯಲಿ,
ಈಗ ಕೇಳುವೆ ನಾನು, ಲೋಕವೆ ಆಗ ಕೇಳುದೆನ್ನನು.

SHELLEY (1792-1822) : Skylark

We look before and after,
And pine for what is not :
Our sincerest laughter
With some pain is fraught :
Our sweetest songs are those that tell of saddest thought.

Yet if we could scorn
Hate, and pride, and fear ;
If we were things horn
Not to shed a tear,
I know not how thy joy we ever should come near.

Better than all measures
Of delightful sound,
Better than all treasures
That in books are found,
Thy skill to poet were, thou scorner of the ground

Teach me half the gladness
That thy brain must know,
Such harmonious madness
From my lips would flow
The world should listen then, as I am listening now.

—Percy Bysshe Shelley

ಕಾಳಗದ ಪದ

ಕಾಳೆ, ಹರೆ, ಕೊಂಬುಗಳ
ಏಳಿ, ಮೊಳಗಿ, ಏಳಿ,
ನಾಡುಗಳ ಕುಳಗಳನು
ಕೂಡಿಕೊಳ ಹೇಳಿ,

ಬನ್ನಿರಣ್ಣ, ಬನ್ನಿರಣ್ಣ,
ಅದೊ ಕೂಗು, ಕೇಳಿ.
ಮನ್ನೆಯರ, ಬಂಟರಿರ,
ಒದಗಿ, ಏಳಿ, ಏಳಿ,

ಕಣಿವೆಗಳ, ಬೆಟ್ಟಗಳ
ಗಡಿಯಿಂದ ಬನ್ನಿ.
ಕಣೆ, ಬಿಲ್ಲು, ಕುಡುಗೋಲು,
ಕೊಡಲಿಗಳ ತನ್ನಿ.

ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಮಕ್ಕಳಿರ,
ಮೈಜೋಡ ತೊಡಿರೊ !
ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯ ಝಳವ
ಕೈಝಾಡಿಸಿಡಿರೋ !

ಬಿಡಿ ಇರಲಿ ಮಂದೆಗಳು
ಹೊಸ ಉತ್ತ ಮಣ್ಣು.
ಬಿಡಿ ಇರಲಿ ಸತ್ತ ಹೆಣ
ಹಸೆಮಣೆಯ ಹೆಣ್ಣು
ಬಿಡಿ ಹುಲ್ಲೆ, ಬಿಡಿ ಹಂದಿ,
ಬಲೆದೋಣಿಗಳನು.
ಹಿಡಿದುಕೊಳಿ ಮುಟ್ಟುಗಳ,
ಹರಿಗೆ ಕತ್ತಿಯನು.

Gathering song of Donald the Black

Pibroch of Dounuil Dhu,
Pibroch of Dunuil,
Wake thy wild voice anew,
Summon clan Council.
Come away, come away,
Hark to the summons
Come in your war-array,
Gentles and commons.

Come from deep glen, and
From mountain so rocky ;
The war-pipe and pennon
Are at Inverlocky.
Come every hill-plaid, and
True heart that wears one,
Come every steel blade, and
Strong hand that bears one.

Leave untended the herd,
The flock withour shelter ;
Leave the eorpse uninterr'd,
The bride at the alter ;
Leave the deer, leave the steer,
Leave nets and barges ;
Come with your fighting gear,
Broadswords and targes.

ಕಾಡ ಸೀಳುತ ಗಾಳಿ
ಬರುವಂತೆ ಬನ್ನಿ.
ಓಡ ಕೊಚ್ಚುತ ಕಡಲು
ಬರುವಂತೆ ಬನ್ನಿ.
ಓಡಿ ಬನ್ನಿ, ಓಡಿ ಬನ್ನಿ,
ಓಡಿ ಓಡಿ ಬನ್ನಿ.
ಗೌಡ, ಕುಳ ; ಆಳು. ದಣಿ ;
ನಾಡ ದಳ ಬನ್ನಿ.

ಬೇದರಣ್ಣ. ಬೇದರಣ್ಣ.
ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದು,
ಚೆಂದದಲಿ ಹೂವು ಗರಿ
ಸೆಕ್ಕಿ ತಲೆ ಮೆರೆದು—
ಹಿರಿ, ಕತ್ತಿ ! ಇರಿ, ಸುರಗಿ !
ಸರಿ, ಮುಂದೆ. ಆಳು !
ಅರಿಯೆದೆಯ ಬಿರಿ, ಕಾಳಿ !
ತರಿ, ಕೊಲ್ಲ ಹೇಳು :

SCOTT (1771–1832) : Gathering Song

Come as the winds come, when
Forests are rended ;
Come as the waves come, when
Navies are stranded :
Faster and faster,
Chief, vassal, page and groom,
Tenant and master.

Fast they come, fast they come ;
See how they gather.
Wide waves the eagle plume,
Blended with heather.
Cast your plaids, draw your blades,
Forward each man set.
Pibroch of Donuil Dhu
Knell for the onset.

–Sir Walter Scott

ವೀರಗಲ್ಲು

ಕಾಡಿನೊಳು ನೀನಿಲ್ಲ,
ಬೀಡಿನೊಳಗಿಲ್ಲ,
ಬಯಸುವೊಡೆ ಬೇಸಗೆಯ
ತೊರೆಯಾದೆಯಲ್ಲ !
ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಕೊಳ್ಳುತಲೆ
ಏನದರ ಪೊಳಗು !
ಇನ್ನು ಜಯ ನಮಗೆಲ್ಲಿ ?
ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಬೆಳಗು ?

ಕಣದ ಬಳಿ ಕೊಯ್ಯುವುದು
ಜೋಲುತಲೆ ಹೊಡೆಯೆ,
ರಣದೊಳಗೊ ಹೊಯ್ಯುವುದು
ನೆರೆದಾಳ ತೊಡೆಯೆ.
ತೂರುವುದು ಹಿಮಗಾಳಿ
ಹಣ್ಣೆಲೆಯನಾದು.
ಹೊಸ ಅರುಳು ನಮ್ಮ ಕಲಿ
ಹೋದೆನೇ ಸೀದು !

ನಯದೊಳಗೆ ನೀ ಜಾಣ,
ಹುಯಲೊಳಗೆ ಬಾಣ,
ಬೇಟೆಯಲಿ ಬರಸಿಡಿಲು,
ಆಟದಲಿ ನವಿಲು.
ಹಗಲೆದಿರ ಮಂಜೆಂತು
ತೆರೆಯ ನೊರೆಯೆಂತು,
ಮುಗಿಲ ಕುಡಿಮಿಂಚೆಂತು,
ಮರೆಯಾದೆಯಂತು !

SCOTT ; Coronach

Coronach

He is gone on the mountain,
He is lost to the forest,
Like a summer-dried fountain,
When our need was the sorest,
The font reappearing
From the raindrops shall borrcw,
But to us comes no cheering,
To Duncan no morrow

The hand of the reaper
Takes the ears that are hoary,
But the voicc of the weeper
Wails manhood in glory.
The autumn winds rushing
Waft the leaves that are serest,
But our flower was in flushing
When blighting was nearest.

Fleet foot on the correi,
Sage counsel in cumber,
Red hand in the foray,
How sound is thy slumber !
Like the dew on the mountain,
Like the foam on the river
Like the bubble on the fountain
Thou art gone, and for ever

—Sir Walter Scott

ಸರ್‌ಜಾನ್ ಮೂರನ್ನು ಹೂಳಿದ್ದು

ತಂಬಟೆಹೊಯಿಲಿಲ್ಲ, ವಾದ್ಯದ ಹಲುಬಿಲ್ಲ,
ಪೆಣವ ಕೋಟೆಗೆ ನಾವು ತ್ವರೆಯಲೊಯ್ದಾಗ :
ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಯು ಕಳುಹುವ ಸುರುಟಿಯಿಲ್ಲ,
ನಮ್ಮ ನಾಯಕನನು ಹೂಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ.

ಹೂಳಿದೆವವನನು ಸರಿಹೊತ್ತಿನಿರುಳಲಿ,
ಮಣ್ಣ ಬಂದೂಕದ ಮೊನೆಯಿಂದ ತಿರುವಿ ;
ನುಸುಳಿ ಬರುವ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಮಂಜಲ್ಲಿ
ಮಂಕಾದ ಬೆಳಕಿನ ಲಾಂದರದಲ್ಲಿ.

ಒಡಲ ಪೇಟಿಗೆಯಲಿ ಒಪ್ಪ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲ,
ಬಟ್ಟೆ ದುಪ್ಪಟೆಯಲಿ ಸುತ್ತಲು ಇಲ್ಲ :
ನಿದ್ದೆಹೋಗುವ ವೀರನಂದದಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ
ಯುದ್ಧದ ನಿಲುವಂಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮೈಯೆಲ್ಲ,

ಬೇಗ, ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನು ಹೇಳಿ.
ಉಕ್ಕುವ ದುಃಖವನೊಳಗೆಯೆ ಅಮುಮಿ,
ಸೆಳೆಯಲಾರದೆ ಕಣ್ಣ, ಸತ್ತ ಮುಖವ ನೋಡಿ,
ನೆನೆದೆವು ರೋಷದಿ ನಾಳೆಯು ಪಾಡ,

ನೆನೆದೆವು, ಕಿರಿದು ಹಾಸಿಗೆಯನು ತೋಡುತ,
ಒಬ್ಬನೆ ಒರಗುವ ದಿಂಬನು ಸವರಿ—
ನಾಳೆ ಹೆರರು ಹಗೆಗಳು ತಲೆ ತುಳಿವರೆ
ತೆರೆಯ ಮೇಲಿರುವೆವೆ ಬಲುದೂರ ನಾವು !

ಹೋದ ಜೀವವ ಜರೆದಾಡಿಕೊಳುವರಾಹ !
ತಣ್ಣಗಾದುರಿಯನು ಮೂದಲಿಸುವರು !
ಎಣಿಸುವನೇ ? ತನ್ನ ಮುಟ್ಟದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ
ಬ್ರಿಟನನಿಟ್ಟೀ ಕುಳಿಯಲಿ ಮಲಗಿರಲು

Burial of Sir John Moore at Cobunna

Not a drum was heard, not a funeral note,
As his corpse to the rampart we hurried ;
Not a soldier discharged his farewell shot
O'er the grave where our hero we buried.

We buried hin darkly at dead of night
The sods with our bayonets turning.
By the struggling moonbeam's misty light
And the lantern dimly burning.

No useless coffin enclosed his breast,
Not in sheet or in shroud we wound him ;
But he lay like a warrior taking his rest,
With his martial cloak around him.

Few and short were the prayers we said,
And we spoke not a word of sorrow ;
But we steadfastly gazed on the face that was dead,
And we bitterly thought of the morrow.

We thought, as we hollow'd his narrow bed
And smoothed down his lonely pillow,
That the foe and the stranger would tread o'er his head,
And we far away on the billow

ನಮ್ಮ ಸಂಕಟದಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯುರೆಯಾಯಿತು ;
ತುತ್ತುರಿಯಾಯಿತು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟೆ ಬರಲು,
ಕೇಳಿತು ಕೋಪಿಸಿ ವೈರಿಗಳೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ದೂರದ ಗುಂಡು.

ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಮರುಗುತ, ಮಣ್ಣನಲಿಟ್ಟೆವು
ರಣದ ರಕ್ತದ ಚೆಲುವಿನ ಚೆಲುವಿನಲಿ.
ಕಲ್ಲ ನೆಡದೆ ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯು ಕೆತ್ತದೆ,
ಅವನ ಕೀರ್ತಿವಲಯವನನೆ ಬಿಟ್ಟೆವಲ್ಲಿ !

C. WOLFE (1792-1823) Burial of Sir John Moor

Lightly they'll talk of the spirit that's gone
And o'er his cold ashes upbraid him,–
But little he'll reck, if they let him sleep on
In the grave where a Briton has laid him.

But half of our heavy task was done
When the clock struck the hour for retiring :
And we heard the distant and random gun
That the foe was sullenly firing.

Slowly and sadly we laid him down,
From the field of his fame fresh and gory ;
We carved not line, and we raised not a stone,
But we left him alone with his glory.

C. Wolfe

ರಾವುತರ ದಾಳಿ

ಹರಿದಾರಿ, ಹರಿದಾರಿ,
ಹರಿದಾರಿ ಮುಂದೆ.
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಂಜರಕೆ
ನುಗ್ಗಿದರು ಮುಂದೆ.
"ನುಗ್ಗಿ ಮುಂದಕೆ, ಕುದುರೆ !
ಕೊಚ್ಚಿ ಗುಂಡನು !" ಎಂದ—
ಆರ್ನೂರು ರಾವುತರು
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಂಜರಕೆ
ನುಗ್ಗಿದರು ಮುಂದೆ.

"ನುಗ್ಗಿ ಮುಂದಕೆ, ಕುದುರೆ!"
ಕುಗ್ಗಿದವನೊಬ್ಬುಂಟೆ ?
ಯಾರೊ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು
ಧೀರರವರರಿದೂ ?
ಹೇಳುವುದಕವರಲ್ಲ,
ಕೇಳುವುದಕವರಲ್ಲ,
ಮಾಡಿ ಮಡಿವುದಕವರು—
ಆರ್ನೂರು ರಾವುತರು
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಂಜರಕೆ
ನುಗ್ಗಿದರು ಹರಿದು.

ಅವರ ಬಲಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಎಡಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಮುಂಗಡೆ ಗುಂಡು
ಕಾರಿದುವು ಚೀರಿ,

The Charge of the Light brigade

I

Half a league, half a league.
Half a league onward,
All in the valley of death
Rode the six hundred.

'Forward the light Brigade !,
Charge for the guns !' he said.
Into the valley of death
Rode the six hundred.

II

'Forward the light Brigade !'
Was there a man dismay'd ?
Not tho' the soldier knew
Someone had blunder' d.

Theirs not to make reply,
Theirs not to reason why,
Theirs but to do and die.
Into the valley of Death
Rode the six hundred.

III

Cannon to right of them,
Cannon to left of them,
Cannon at front of them
Volley'd and Thunder'd ;

ಸಿಡಿಮದ್ದು ಚೆರೆ ಬಿದ್ದು
ಜಗ್ಗದೆಯೆ ನುಗ್ಗಿದರು.
ಮೃತ್ಯುವಿನ ದಾಡೆಯಲಿ,
ನರಕದುರಿಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ,
ಆರ್ನೂರು ರಾವುತರು
ನುಗ್ಗಿದರು ತೂರಿ.

ಬೀಸಿ ಝಳಪಿಸಿ, ಕತ್ತಿ,
ನೆಗೆದು, ಕೈ ಮೇಗೆತ್ತಿ,
ಗುಂಡಿನವರನು ಕೆತ್ತಿ,
ಕೊತ್ತಿದರು ಪಡೆಯೊತ್ತಿ—
ಲೋಕ ಬೆರಗಾಯ್ತು !
ಮದ್ದು ಹೊಗೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ,
ಸಾಲು ಮುರಿದರು ನುಗ್ಗಿ ;
ಕಾಸಕರು, ರಷ್ಯನರು,
ಕತ್ತಿಹೊಯ್ಲಿಗೆ ಹೊರಳಿ,
ಚೆದರಿ ಧೂಳಾಯ್ತು.
ಆಗ, ಹಿಂದಿರುಗಿದರ—
ಇಲ್ಲ, ಆರ್ನೂರಿಲ್ಲ,
ಹಿಂದಿರುಗಿದವರು !

ಅವರ ಬಲಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಎಡಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಅವರ ಹಿಂಗಡೆ ಗುಂಡು,
ಕಾರಿದುವು ಚೀರಿ.
ಸಿಡಿಮದ್ದು ಚೆರೆ ಬಿದ್ದು,
ಆಳು ಕುದುರೆಗಳುರುಳಿ,
ನುಗ್ಗಿದಾ ಧೀರರಲಿ,
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಸಿರಿಂದ,
ನರಕದುರಿಬಾಯಿಂದ,
ಮರಳಿ ಬಂದರು ಕೆಲರು.

Storm'd at with shot and shell,
Boldly they rode and well,
Into the jaws of death,
Into the mouth of hell,
Rode the six hundred.

IV

Flash'd all their sabres bare,
Flash'd as they turn'd in air
Sabring the gunners there,
Charging an army, while
All the world Wonder'd.

Plunged in the battery-smoke
Right thro' the line they broke;
Cossack and Russian.
Reel'd from the sabre-stroke
Shatter'd and sunder'd.
Then they Rode back, but not,
Nor the six hundred.

V

Cannon to right of them,
Cannon to left of them,
Cannon behind them
Volley'd and Thunder'd;

Storm'd at with shot and shell,
While horse and hero fell.
They that had fought so well
Came thro' the jaws of death,
Back from the mouth of hell,
All that was left of them,
Left of six hundred.

ಆರ್ನೂರು ರಾವುತರು
ಅಳಿದುಳಿದ ಕೆಲರು.

ಮಾಸದವರದು ಹೆಸರು
ಬೀಸಿ, ಏನ್ನುಗ್ಗಿದರು !
ಲೋಕ ಬೆರಗಾಯ್ತು !
ನುಗ್ಗಿ ಹೊಯ್ದುದ ಹೊಗಳು !
ಜಗ್ಗದೆದೆಗಳ ಹೊಗಳು !
ಆರ್ನೂರು ರಾವುತರ ಶೌರ್‍ಯ ಹೊಗಳು !

TENNYSON (1809-1892) Charge of the Light Brigade

VI

When can their glory fade ?
O the wild charge they made !
All the world wonder' d.
Honor the charge they made !
Honor the light Brigade,
Noble six hundred !

Alfred Lord Tennyson

ರಾಯಲ್ ಜಾರ್ಜು ಮುಳುಗಿಹೋದದ್ದು

ಅಳಿದರೇ ಹಾ ಧೀರರು !
ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಧೀರರು !
ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕರೆಯೊಳೆಲ್ಲರು
ಮುಳುಗಿ ಹೋದರು ತೆರೆಯೊಳು.

ಎಂಟುನೂರ್ವರು ಧೀರರು,
ಕಂಡ ಕೆಚ್ಚಿನ ಧೀರರು,
ಒಂದು ಮಗ್ಗುಲಿಗೆಳೆದು ಬಗ್ಗಿಸಿ
ಒರಗಿಸಿದ್ದರು ಹಡಗನು.

ನೇಣುಗಳ ನೆಲಗಾಳಿ ಕುಲುಕಿತು.
ಹಡಗು ತಲೆಕೆಳಕಾಯಿತು.
ಹೋಯ್ತು ರಾಯಲ್ ಜಾರ್ಜು ತಳಗಡೆ
ಗೊಬ್ಬನುಳಿಯದೆ ದಳದೊಳು

ಅಳಿದರಾಹ ಧೀರರು !
ಹೋದ ಕೆಂಪೆನ್‌ಫೆಲ್ಟನು !
ಅವನ ಕಡೆ ಹೋರಾಟ ಹೋರಿತು,
ಅವನ ಸಾಹಸ ತೀರಿತು.

ಕಾಲದೊಳಗದು ಆಗಲಿಲ್ಲ ;
ಗಾಳಿ ಎರಗಿ ಒದರಲಿಲ್ಲ ;
ಒಡಕು ಕಿತ್ತುದು ಮುಳುಗಲಿಲ್ಲ ;
ಅಡಗಿದರೆಯನು ಹಾಯಲಿಲ್ಲ.

ಒರೆಯೊಳಿದ್ದುದು ಅವನ ಕತ್ತಿ.
ಬೆರಳಲಿದ್ದುದು ಬರೆವ ಕಡ್ಡಿ,
ತಳಕೆ ಕೆಂಪೆನ್‌ಫೆಲ್ಟು ಹೋದಾ
ಗೆರಡು ನಾನೂರ್ ದಳದಲಿ.

Loss of the Royal George

Toll for the brave !
The brave that are no more !
All sunk beneath the wave
Fast by their native shore

Eight hundred of the brave,
Whose courage well was tried,
Had made the vessel heel
And laid her on her side.

A land-breeze shook the shrouds
And she was overset ;
Down went the Royal George,
With all her crew complete.

Toll for the brave !
Brave Kempenfelt is gone ;
His last sea fight is fought,
His work of glory done.

It was not in the battle ;
No tempest gave the shock ;
She sprang no fatal leak,
She ran upon no rock.

His sword was in the sheath,
His fingers held the pen,
When Kempenfelt went down
With twice four hundred men.

ಎತ್ತಿ ಮೇಲಕೆ ಹಡುಗನು !
ನಮ್ಮ ಹಗೆಯೆದೆನಡುಗನು !
ಕುಡಿತ ಮೆರೆತದಿ ಬಿಡದೆ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಸಲಿಸು ಕಂಬನಿಕಡವನು.

ಹಡಗುಪುರ ಕೆಡದಿರುವುದು,
ತೇಲಬಲ್ಲುದು ಮತ್ತದು
ಹೇರಿಕೊಂಡಿಂಗ್ಲೆಂಡ ಗುಡುಗನು
ದೂರದಾಳವನುಳುವುದು.

ಹೋದ ಕೆಂಪೆನ್‌ಫೆಲ್ಟನು !
ಅದುವಾತನ ಜಯಗಳು !
ಅವನು ಅವನಾ ಎಂಟುನೂರ್ವರು
ತೆರೆಯನಿನ್ನುಳಲಾರರು !

COWPER (1731–1800) : Loss of the Royal George.

Weigh the vessel up
Once dreaded by our foes,
And mingle with your cup
The tears that England owes.

Her timbers yet are sound,
And she may float again
Full charged with England's thunder,
And plough the distant main ;

But Kempenfelt is gone,
His victories are o'er ;
And he and his eight hundred
Must plough the wave no more.

–William Cowper

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ ನಾವಿಕರು

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ ನಾವಿಕರಿರಾ—ಕಾಯುವಿರಿ
ನೀವೆಮ್ಮ ಕಡಲುಗಳನು ;
ನಿಮ್ಮ ಬಾವುಟ ತನೆಯಿತೊಂದು ಸಾವಿರ ವರುಷ
ಗಾಳಿಯನು ಕಾಳಗವನು.
ನಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯಧ್ವಜವ ತೂಗಿಬಿಡಿ
ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹಗೆಯು ತಾಗಿ
ಕಡಲಲ್ಲಿ ನಡೆಗೊಳ್ಳಿ—
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು
ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಾಳಗವು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಬ್ಬಿರಲು
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು,

ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳು ಧೀರರು—ತೆರೆತೆರೆಗೆ
ಹೊಮ್ಮುವರು ಹುರಿಗೊಳಿಸಲು ;
ಹಡಗಿನೆಟ್ಟವೆ ಅವರು ಕಾದಿ ಹೆಸರಾದ ಕಣ,
ಕಡಲ ಸುಳಿ ಹೂಳಿದ ಕುಳಿ.
ಎಲ್ಲಿ ಬ್ಲೇಕ್ ನೆಲ್ಸನರು ಚೆಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರ ಕೆಡೆದೆ
ರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆದೆ ಕನಲದೆ,
ಕಡಲಲ್ಲಿ ನಡೆವಲ್ಲಿ ?—
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು,
ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಾಳಗವು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಬ್ಬಿರಲು,
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಲಿರಲು.

ಕೋಟೆಗಳು ಕೊತ್ತಳಗಳು—ಬೇಡದೆ ಬ್ರಿ
ಟಾನಿಯಳು ಹದುಳವಿಹಳು ;
ಬೆಟ್ಟದೆರೆಗಳ ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟುವಳು ದಾಳಿಯಲಿ,
ಕಡಲು ಮನೆಯಾಗಿರುವಳು
ಗುಡುಗಿ ತನ್ನ ತವಿಗಳ ತೇಗುಮರದೊಡಲಿಂದ,
ಅಡಗಿಸುವಳಡಿಯ ಹೊನಲ

Ye Mariners of England

Ye mariners of England
That guard our native seas,
Whose flag has braved, a thousand years,
The battle and the breeze,
Your glorious standard launch again
To match another foe :
And sweep through the deep,
While the stormy winds do blow ;
While the battle rages loud and long
And the stormy winds do blow.

The spirits of your fathers
Shall start from every wave–
For the deck it was their field of fame,
And Ocean was their grave.
Where Blake and mighty Nelson fell
Your manly hearts shall glow,
As ye sweep through the deep,
While the stormy winds do blow ;
While the battle rages loud and long
And the stormy winds do blow.

Britannia needs no bulwarks,
No towers along the steep ;
Her march is o'er the mountain waves,
Her home is on the deep.
With thunders from her native oak
She quells the floods below
As they roar on the shore,
When the stormy winds do blow ;
When the battle rages loud and long,
And the stormy winds do blow.

ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊರೆವಲ್ಲಿ—
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು
ಹಿರಿದಾಗಿ ಕಾಳಗವು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹಬ್ಬಿರಲು,
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡುತಿರಲು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ ಧ್ವಜಪಟವದು–ರೌದ್ರದಲಿ
ಧೂಮಕೇತುವೊಲುರಿವುದು ;
ಬಿಗಿದ ಭೀತಿಯ ನಿಶಿಯು ಕಾರೊಡ್ಡು ಕರಗುತ್ತ
ನಗುವನಕ ಶಾಂತಿಯುರಿಲು.
ಆಗ ಆಗುತ್ಸವದಿ, ಸಾಗರದ ವೀರರಿರ,
ಬೀಗುವೆವು, ಕೀರ್ತಿಸುವೆವು
ನಿಮ್ಮಗಳ ಹಮ್ಮುಗಳ–
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡಿ ನಿಲಲು,
ಘೋರಕದನದ ಬೊಬ್ಬೆ ತೂರಿ ಮೊರೆವುದು ನಿಲಲು,
ಬಿರುಗಾಳಿ ತೀಡಿ ನಿಲಲು.

CAMPBELL (1777–1844) : Ye Mariners of England.

The meteor flag of England
Shall yet terrific burn ;
Till danger's troubled night depart
And the star of peace return.

Then, then, ye ocean warriors !
Our song and feast shall flow
To the fame of your name,
When the storm has ceased to blow ;
When the fiery fight is heard no more,
And the storm has ceased to blow.

Thomas Campbell

ಆಳೌ ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ

ಆದಿಯಲಿ, ದೈವಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ ಭೂಮಾತೆ
ನೀಲಜಲರಾಶಿಯಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದಂದು,
ಆವರಿಸಿ, ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಗಳೊಲಿದು, ದಯ
ಪಾಲಿಸಿದರಾಕೆಗೀ ಶಾಸನವ ಹರಸಿ–
"ಆಳೌ, ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ ! ಆಳು ತೆರೆಗಳನು !
ಎಂದಿಗೂ ಬ್ರಿಟನನಡಿಯಾಳೆನಿಸಿಕೊಳನು !"

ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವ ಪಡೆದು ಬಾರದಿಹ ಜನವೆಲ್ಲ
ಕ್ರೂರರಾಜರ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಕೃಶವಾಗಿ,
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಹೆದರಿ, ಕರುಬಿ. ಮಿಡಿಯುತ್ತಿರಲು,
ಧೀರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲಿ ನೀನು ವರ್ಧಿಸುವೆ !

ವೈರಿಗಳು ಹೊಡೆವಷ್ಟು, ಘೋರರೂಪವ ತಾಳಿ
ಧೈರ್ಯಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ನಸುನಗುತನಿಲುವೆ :
ಕೀರಿ, ಗಗನವ ಸೀಳಿ, ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಿತ್ತಷ್ಟು,
ಬೇರೂರಿಕೊಳುವಂತೆ ನಿನ್ನಡವಿತೇಗು !

ಮಲೆತು ದುರ್ನೀತಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಜರು ಕೆಟ್ಟು,
ಹಿಡಿದು ಸಂಕಲೆಯಿಟ್ಟು ಜಗ್ಗಿಸಲು ಬರಲು.
ಮಲಗಿದ್ದ ಸಿಂಹದಂತುರಿದೆದ್ದು ತೆಗೆದೊವರಿ,
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿಯನು ಪಡೆವ !

ನಿನ್ನದೆಯೆ ಹೊಂಬಣ್ಣ ತುಂಬಿ ತೂಗುವ ಬಯಲು,
ನಿನ್ನದೆಯೆ ವರ್ತಕರ ಸಿರಿ ಮೆರೆವ ಹೊಳಲು ;
ನಿನ್ನದೆಯೆ ಸಾಗರದ ಸರ್ವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೂ,
ನಿನ್ನದೆಯೆ ತೆರೆ ಬಳಸಿಬರುವೆಲ್ಲ ಕರೆಯೂ !

Rule, Britannia

When Britain first at Heaven's command
Arose from out the azure main,
This was the charter of the land,
And guardian angels sung this strain:
Rule, Britannia ! rule the waves !
Britons never will be slaves.

The nations not so blest as thee
Must in their turns to tyrants fall,
While thou shalt flourish great and free,
The dread and envy of them all.

Still more majestic shalt thou rise,
More dreadful from each foreign stroke ;
As the loud blast that tears the skies
Serves but to rock thy native oak.

Thee haughty tyrants ne'er shall tame ;
All their attempts to bend thee down
Will but arouse thy generous flame.
But work their woe and thy renown.

To thee belongs the rural reign ;
Thy cities shall with commerce shine ;
All thine shall be the subject main,
And every shore it circles thine !

ಪ್ರಾಣಿಯರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಕ್ಕರೆಗೆ ನಡೆತಂದು
ನಿನ್ನ ಭೋಗದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವರು ;
ರಾಣಿದೇವಿಯೆ, ನಿನ್ನ ಚೆಲುವೆಯರ ಪ್ರೇಮದಲಿ
ನಿನ್ನ ವೀರರು ಧರ್ಮವನು ಕಾಯುತಿಹರು
ಆಳೌ ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ ! ಆಳು ತೆರೆಗಳನು !
ಎಂದಿಗೂ ಬ್ರಿಟನಡಿಯಾಳೆನಿಸಿಕೊಳನು !"

THOMSON (1700-1784) : **Rule Britannia**

The Muses, still with freedom found,
shall to thy happy coast repair ;
Blest Isle, with matchless beauty crown'd,
And manly hearts to guard the fair :–
Rule, Britannia ! rule the waves !
Britons never will be slaves

–James Thomson

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್

ಏನ ಮಾಡಿದೆ ನಾನು ನಿನಗೆ
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್
ಏನ ಮಾಡೆನು ಹೇಳು ನಿನಗೆ
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ದೇವನೊರೆವುದ ಕೇಳಿ,
ಕಣ್ಣ ಮಿನುಗನು ತಾಳಿ
ಘೋರಯುಜ್ಞವ ಬೇಳಿ,
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತೂರಿಯ ನೀನೂದಲು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಇಳೆಬಿಳಸಿ ತುತ್ತೂರಿಯ ನೀನೂದಲು.

ಇನ್ನು ರವಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುವನು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ನಿನ್ನಣೆಯ ಮಹತುಕಾರ್ಯವನು,
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ಎಲ್ಲಿ ನಲಿವನು ಕಂಡು
ನಿನ್ನ ಧೀರರ ದಂಡು
ನೂಂಕುವೊಲು ಮುಂಕೊಂಡು,
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತೂರಿಯ ನೀನೂದಲು
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಎಡರಿನಲಿ ತುತ್ತೂರಿಯ ನೀನೂದಲು !

ಬಳಕುವೆವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಾವು
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ಕೊಳು, ಕೊಲಿಸು ; ನಿನ್ನವರು ನಾವು,
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ !

Pro rege nostro

What have I done for you,
England, my England ?
What is there I would not do
England, my own ?
With your glorious eyes austere
As the Lord were walking near
Whispering terrible things and dear
As the song on your bugles blown, England
Round the world on your bugles blown.

Where shall the watchful sun
England, my England,
Match the master-work you have done,
England, my own ?
When shall here joice again
Such a breed of mighty men,
As come forward one to ten
To the song on your bugles blown, England
Down the years on your bugles blown ?

Even the faith endures,
England. my England
"Take and break us : we are yours,
England, my own.
Life is good and joy runs high
Between English earth and sky ;
Death is death ; but we shall die
To the song on your bugles blown, England
To the stars on your bugles blown."

They call you proud and hard,
England, my England :
You with worlds to watch and ward,

ನಿನ್ನ ಹೊಲ, ಮನೆ, ಚೆಂದ ;
ಬಾಳು ಮಿಗಿಲಾನಂದ ;
ಸಾವಳಿವು–ಸಾಯುವೆವು
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು,

ಗರ್ವಿ, ಘಾತಕಿ, ಎಂಬರಮ್ಮ,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ಸರ್ವಧರೆ ನಿನ್ನ ಹೊರೆಯುವ್ಮ !
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ವಜ್ರಕವಚವ ತೊಟ್ಟು,
ಗತಿಯ ಕಾವುದ ಬಿಟ್ಟು,
ಜರುಗುವೆಯ ? ಮರುಗುವೆಯ ?
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದದೆ,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ನರಕದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದದೆ ?

ತುಳಿದುಬಹ ಸಾವೆಗಳ ತಾಯಿ,
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ನನ್ನಿಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ಹಳೆಯುಗ್ರಸಾಗರನ ಕೆಳದಿ,
ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ !
ಸ್ವಾಮಿಯಕ್ಕರ ಕುವರಿ,
ಧರ್ಮಖಡ್ಗದ ಮಡದಿ–
ಸೀಳಿರದೆ, ಖೂಳರೆದೆ,
ಗಾನದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು
ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್,
ಸತ್ಯದಲಿ ತುತ್ತುರಿಯ ನೀನೂದಲು !

HENLEY (1849-1903)

What have I done for you, England, my England.

England, my own.
You whose mailed hand keeps the keys
Of such teeming destinies,
You could know nor dread nor ease
Were the song on your bugles blown, England,
Round the pit on your bugles blown.

Mother of ships whose might,
England, my England,
Is the fierce old sea's delight,
England my own,
Chosen daughter of the Lord,
Spouse-in-chief of the ancient sword,
There's the menace of the word
In the song on your bugles blown, England
Out of heaven on your bugles blown.

—W. E. Henley

ಬ್ಲೆನ್‌ಹೀಮ್ ಕದನ

ಬೇಸಗೆಯಲಿ ಸಂಜೆಯಾಯಿತು ; ಕೆಲಸವ
ಮುತ್ತಜ್ಜ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ.
ಪಟ್ಟಿಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲಿ ನೋಡುತ
ಹೊಂಬಿಸಿಲಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.
ಅಲ್ಲಿಯೆ ಹಸುರಮೇಲಾಡುತಲಿದ್ದಳು
ಅಜ್ಜನ ಮುದ್ದಿನ ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗಳು.

ಕಂಡಳು ಕೂಗಿಕೊಂಡಣ್ಣನು ಬರುವುದ–
ಆಡುತ, ಹೊಳೆಯಂಚಿನಿಂದ
ದಪ್ಪಗೆ, ದುಂಡಗೆ, ಏನನೊ ಒಂದನು
ಉರುಳಿಸಿಕೊಂಡವ ತಂದ.
ದಪ್ಪಗೆ, ನುಣ್ಣಗೆ, ದುಂಡಗೆ ಇರುವುದು,
ಅಜ್ಜ ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಬಂದ.

ಅಜ್ಜ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೈಗದ, ಹುಡುಗನು
ನಿಂತ ಹತ್ತಿರ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು.
ನೋಡಿ, ಆ ಮುದುಕನು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ,
ಮರುಗತ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು,
ಪಾಪ, ಇದಾರದೊ ತಲೆಬೋಡು–ಯಾವನೊ
ಬಿದ್ದವನಾ ದೊಡ್ಡ ಜಯದಲಿ ಎಂದ.

ಎಷ್ಟೊ ನೋಡಿರುವೆನು ನಮ್ಮ ತೋಟದಲೆಲ್ಲ,
ಬಿಸುಡುವೆನೊಕ್ಕಡಗಿಕ್ಕಿ.
ಉಳುತ ಹೋದಾಗೆಲ್ಲ ಮೇಲಕೆ ಬರುವುವು
ನೇಗಿಲ ಕುಳದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ.
ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆ ಜನಗಳು ಕೊಲೆಯಾಗಿ
ಬಿದ್ದವರಾ ದೊಡ್ಡ ಜಯದಲಿ ಎಂದ.

After Blenheim

It was a summer evening,
Old Kaspar's work was done,
And he before his cottage door
Was sitting in the sun ;
And by him sported on the green
His little grandchild Wilhelmine.

She saw her brother Peterkin
Roll something large and round
Which he beside the rivulet
In playing there had found ;
He came to ask what he had found
That was so large and smooth and round.

Old Kaspar took it from the boy
Who stood expectant by ;
Ann then the old man shook his head
And with natural sigh
'Tis some poor fellow's skull,' said he,
'Who fell in the great victory'.

'I find them in the garden,
For there's many here about ;
And often when I go to plough
The ploughshare turns them out.
For many thousand men,' said he,
'Were slain in that great victory'.

'Now tell us what' 'twas all about,'
Young Peterkin he cries ;
And little Wilhelmine looks up

ಆ ಕಥೆ ಏನದು ? ನಮಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಜ್ಜ,
ಎಂದನು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗನು.
ಅಚ್ಚರಿ ಕಾಯುತ, ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ
ನಿಂದಳು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗಳು.
ಯುದ್ಧದ ಕಥೆಯೇನು ನಮಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಜ್ಜ
ಏತಕೆ ಕಾದಾಡಿದರೊ ಅದ ಹೇಳು,

ಮುತ್ತಜ ಹೇಳಿದ—ಇಂಗ್ಲಿಷರಿರುವರೆ,
ಮುರಿದರು ಫ್ರೆಂಚರ ಪಡೆಯು.
ಏತಕೆ ಕಾದಾಡಿದರೊ ಅದ ನಾ ಬೇರೆ
ಕಾಣೆನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಡಿಯು.
ಆದರೆ ಯಾರನೆ ಕೇಳವರೆಲ್ಲರು
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯವೆಂಬರೇದ.

ನಮ್ಮಯ್ಯ ಗುಡಿಸಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು
ಆ ಹೊಳೆಯಂಚಿನನಾಗ,
ಸೂರೆ ಹೊಡೆದು ಬೀಡ ನೆಲಸಮಪುಟ್ಟರು ;
ತಲೆಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಗ
ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೋಡಿದ
ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಲೆಗಾಣದಲೆದ.

ಬೆಂಕಿಯ, ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ
ದೇಶವೆ ಹಾಳಾಯಿತೆಲ್ಲ.
ತುಂಬುಬಸಿರಿಯರು, ಹಾಲುಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತ
ಲೆಕ್ಕವ ದೇವರೆ ಬಲ್ಲ
ಅದರಂತಹುದೆಷ್ಟೊ ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯದಲಿ ಎಂದು

ನೋಡಲುಬಾರದು ಎಂಬರು ಘೋರವ
ಗೆದ್ದ ಮೇಲಾರಣದಲ್ಲಿ.
ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಹೆಣಗಳು ಕೊಳೆಯುತ

With wonder-waiting eyes :
'Now tell us all about the war,
And what they fought each other for,'
'It was the English,' Kaspar cried,

'Who put the French to rout ;
But what they fought each other for
I could not well make out.
But everybody said,' quoth he,
That' twas a famous victory.

'My father lived at Blenheim then,
Yon little stream hard by ;
They burnt his dwelling to the ground,
And he was forced to fly ;
So with his wife and child he fled,
Nor had he where to rest his head.

'With fire and sword the country round
Was wasted far and wide,
And many a childing mother then
And new-born baby died ;
But things like that, you know, must be
At every famous victory.

'They say it was a shocking sight
After the field was won ;
For many thousand bodies here
Lay rotting in the sun ;
But things like that, you know, must be
After a famous victory.

'Great praise the Duke of Marlbro' won
And our good prince Eugene,'
'Why't was a very wicked thing'
Said little Wilhelmine ;
'Nay . . . nay . . . My little girl,' quoth he,
'It was a famous victory.

ಬಿಸಿಲಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವಲ್ಲಿ.
ಆದರಂತಹುದೆಷ್ಟೊ ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯದಲಿ ಎಂದ.

ದೇಶವೆ ಹೊಗಳಿತು ಗೆದ್ದ ನಾಯಕರನು,
ಸುರಿದುವು ಹೂವು ಮಳೆಗಳು–
ಛೀ ತೆಗೆ, ಏನದು, ಬಲುಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವು !
ಎಂದಳು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗಳು.
ಅಲ್ಲವೆ, ಅಲ್ಲವೆ, ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ, ಕೇಳು.
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯವದು ಎಂದ.

ಎಲ್ಲರು ಹೊಗಳಿದರಾ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವ
ಗೆದ್ದವರನು ಶೂರರನ್ನು –
ಒಳ್ಳೆಯುದದರಿಂದ ಕಡೆಗಾದುದೇನಜ್ಜ ?
ಎಂದನು ಪುಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮಗನು.
ಅದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನೆ ? ಯಾರನೆ ಕೇಳದು
ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಜಯವೆಂಬರೆಂದ.

SOUTHEY (1774-1843) After Blenheim

'And everybody praised the Duke
Who this great fight did win.'
'Butwhat good came of it at last ?'
Quoth little Peterkin :
'Why, that I cannot tell,' said he,
'But' twas a famous victory.

–Robert Southey

ದೇಶಸೇವಕ

(ಹಳೆಯ ಕಥೆ)

ಮಾಲೆಗಳು, ಮಾಲೆಗಳು ಬೀದಿ ಮನೆಮನೆಗೆ :
ಮುತ್ತುಗಳ ಸೇಸೆಗಳು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮಿನುಗೆ ;
ಮಾಳಿಗೆಗಳೊಲೆದಾಡಿ ಹಿಗ್ಗು ಮುಗ್ಗಾಗೆ ;
ಎತ್ತಿದಾ ಗುಡಿ ದೀಪ ಗೋಪುರವ ಬೆಳಗೆ-
ಒಂದು ವರುಷದ ಕೆಳಗೆ ನನಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ !

ಗಾಳಿ ಸೊರೆಕೀಳುವುದು ವಾದ್ಯಗಳ ಮೊರೆಗೆ :
ಊರೆ ಕಿತ್ತೋಡುವುದು ಜನದ ಜಯಜಯಕೆ.
ಕೇಳಿದೆನೆ —"ಅಣ್ಣದಿರ, ಏಕೆ ಬರಿ ಬೊಬ್ಬೆ ?
ಸೂರಿಯನ ತಂದುಕೊಡಿ" ಎನುತ–ಅವರೊಡನೆ
"ಆಯ್ತಾಯ್ತು ; ಮತ್ತೇನು ? ಕೇಳು" ಎನುತಿಹರು.

ನಾನಕಟ ! ಸೂರ್ಯನನು ತರಲು ನೆಗೆದವನು !
ನಾಡಿನೊಲುಮೆಯ ಜನದ ಕಯ್ಗೆ ಕೊಡಲದನು.
ಮಾನವನು ಮಾಡುವುದನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದೆನು.
ಸೋಡೆನ್ನ ಪಾಡೀಗ ನಾ ಬೆಳೆದ ಬೆಳಸು,
ಒಂದು ವರುಷವು ಕಳೆದು ನಾ ಕೊಯ್ವೆ ಕೊಯಲು.

ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೀಗ ಒಂದು ತಲೆ ಕಾಣೆ !
ಕಿಟಕಿಯೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಳವರಿಣಿಕಿಹರು.
"ಏಳಿ, ಎಲ್ಲರು ಬನ್ನಿ, ನೋಟ ಬಲುಚೆನ್ನು,
ಸುಡುಗಾಡಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಶೂಲವಡಿಯಲ್ಲಿ !"
ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡಿದಲೆಲ್ಲ, ತಳ್ಳಿ ತುಳಿದಾಡಿ.

The Patriot

–An Old Story

I

It was roses, roses all the way,
With Myrtle Mixed in my path like mad
The house-roofs Seemed to heave and sway,
The Church-Spires beamed, such Flags they had,
A year ago on this very day !

II

The air broke into a mist with bells,
The old walls rocked with crowd and cries,
Had I said 'Good folk, more noice repels–
But give me your Sun from yonder skies ! '
They had answered 'And afterward. What else ?'

III

Alack, It was I who leaped at the Sun
To give it my loving friends to keep !
Nought man could do, have I left undone :
And you see my harvest, What I reap ?
This very day, now a year is run.

IV

There's hobody on the house-tops now–
Just a palsied few at the windows set ;
For the best of the sight is all allow,
At the Shamples' gate–or better yet.
By the very Scabbold's Foot, I trow

ಮಳೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವೆನು : ಮುಂಗಯ್ಯ ಕೊರೆದು
ಬೆನ್ನಿನಲಿ ನೇಣಿಂದ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಹರು.
ಇಳಿಯುತಿದೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬಸಿಬಸಿದು,
ನನ್ನ ಕಡೆ ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಮನಸುಬಂದವರು–
ಒಂದು ವರುಷದ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆಂದು !

ಹೇಗೆ ಬಂದೆನು ನಾನು, ಹೇಗೆ ಹೋಗುವೆನು !
ಹಿಂದೆ ವಿಜಯೋತ್ಸವದಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿಹರು !
“ಲೋಕವೇ ಫಲಕೊಡಲು, ನನ್ನ ಹಂಗೇನು ?”
ಎಂದು ಕೇಳನೆ ಆಗ ಭಗವಂತ ! ಈಗ,
ಕೊಡುವಾತ ಭಗವಂತ–ಕ್ಷೇಮ ಅದೆ ನನಗೆ.

BROWNING (1812-1889) : The Patrio

V

I go in the rain, and, more than needs,
A rope cuts both my wrists behind ;
And I think, by the feel, my forehead bleeds,
For they fling, whoever has a mind,
Stones at me for my year's misdeeds.

VI

Thus I entered, and thus I go !
In triumphs, people have dropped down dead.
'Paid by the world, – what dost thou owe
'Me' ? God might question ; now instead
'Tis God shall repay ! I am safer so.

Robert Browning

ಬಡವನ ಹುರುಡು

ಮಾನವಾಗಿ ತಾನು ಬದುಕಿ,
ಹೀನ ಬಡತನವೇನೆ ಇರಲಿ,
ನಾಚಿಕೊಳುವ ನೀಚತೊತ್ತ
ಆಚೆನೂಕು, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಕಷ್ಟನಿಷ್ಠುರವೇನೆ ಇರಲಿ,
ಮೆರೆವ ಪದವಿ ವರಹಮುದ್ರೆ,
ಆಳು ಚಿನ್ನ, ಏನೆ ಇರಲಿ !

ಹೊಟ್ಟೆಗಿಷ್ಟು ಹಿಟ್ಟು ಗಂಜಿ,
ಬಟ್ಟೆ ಚಿಂದಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಸೊಗಸು ಬೆಡಗು ತೆಗೆದು ಮಡಗು,
ಮಿಗುವುದಾಳು, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಥಳಕುಪಳಕುಗಳೇನೆ ಇರಲಿ
ಯಾರು ಸಾಜ, ಅವನೆ ರಾಜ,
ಭಂಗ, ಬಡತನ, ಏನೆ ಇರಲಿ !

ಅಕ್ಕೊ ಬಸುವ, ಸೊಕ್ಕಿ ಮೆರೆವ
ಲಕ್ಕಮುಕ್ಕ, ಏನೆ ಇರಲಿ !
ಅರಿತು ಕಣ್ಣ, ಹರಿವರಣ—
ಬೆಪ್ಪ, ಬಿಡೆಲಾ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳೇನೆ ಇರಲಿ,
ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತನಗೆ ಸಿದ್ಧಿ
ಎನ್ನಬೇಡಾ, ಏನೆ ಇರಲಿ ?

A man's a man for a' that

Is there for honest poverty
That hangs his head' an 'a' that ;
The coward slave-we pass him by,
We dare be poor for a 'that
Fcr a' that, an a' that,
Our toils obscure an a' that
The rank is but the guinea's Stamp,
The man's the gowd for a' that.

What though on hamely fare we dine,
Wear hoddin grey, an a' that ?
Gie fools their silks, and knaves their wine,
A Man's a man for a 'that,
For a' that, an 'a' that,
Their tinsel show an 'a' that
The honest man, the e'er sae poor,
Is king o' men for a' that.

Ye see you birkie ca'd a lord,
Wha struts, an' stares, an 'a' that ;
Tho' hundreds worship at his word,
He's but a goof for a 'that,
For a' that, an 'a' that,
His ribband star, an'a' that
The man o' independent mind
He looks an 'laughs at a' that,

A prince can mak a belted knight,
A marquis, duke, an 'a' that ;
But an honest man's aboon his might,

ಅರಸ ಕರಸಿ, ಬಿರುದ ಹೊರಿಸಿ,
    ಮೆರೆಸಬಲ್ಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ ;
ಸಾಜಗಾರ ಎನಿಸಲಾರ,
    ತೇಜವಿಲ್ಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
    ಹಮ್ಮುಹೆಮ್ಮೆಗಳೇನೆ ಇರಲಿ.
ತಿರುಳಿನರಿವು, ಹಿರಿಯ ನಡತೆ,
    ಮೇಲುಸಾಲು, ಏನೆ ಇರಲಿ.

ಅರಿವು, ನಡತೆ, ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ
    ಮೆರೆವ ಕಾಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಬರಲಿ ಬೇಗ, ಹರಸು ಈಗ :
    ಬರದೆ ಇರದು, ಏನೆ ಇರಲಿ.
ಏನೆ ಇರಲಿ, ಏನೆ ಇರಲಿ,
    ಬಂದೆ ಬರುವುದು, ಏನೆ ಇರಲಿ,
ಅಣ್ಣತಮ್ಮದಿರಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ
    ಇರುವ ಕಾಲ, ಏನೆ ಇರಲಿ.

BURNS (1759-1796) : A Man's a man for a' t

Gude faith, he maunna fa 'that
For a' that, an 'a' that,
Their dignities an 'a' that,
The pith o' sense, an' pride o' worth,
Are higher rank than a' that.

Then let us pray that come it may,
(As come it will for a' that,)
That Sense and Worth, o'er a' the earth,
Shall bear the gree, an' a' that,
For a' that, an' a' that,
It's coming yet for a' that,
That man to man, the world o'er,
Shall brithers be for a' that

Robert Burns

ಮೂದ ಮಾದಿ

ಬೇಟಕಾರ ಬಂದ ಮಾದ,
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !
ಬೇಡಿ ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾದ,
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !
ಮಾದಿ ಕತ್ತಸೊಲಿದುದೇನು !
ಅತ್ತ, ಇತ್ತ, ಸಿಡಿದುದೇನು !
ಮಾದ, ಪಾಪ, ಮಿಡಿದುದೇನು !
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !

ಕಯ್ಯ ಮುಗಿದ, ಕಾಲ ಹಿಡಿದ,
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !
ರೊಯ್ಯನೊದೆಯೆ, ಹಲ್ಲ ಕಡಿದ.
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !
ಬೆಚ್ಚಗುಸಿರ ಬಿಟ್ಟ, ಮಾದ,
ಅತ್ತ, ಕಂಗೆಡುತ್ತ ಸೀದ,
ಹೊಳೆಯ ಬೀಳಲೆಂದು ಹೋದ !
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೊ !

ಆವ ಗಳಿಗೆಗಾವ ಮನಸು !
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !
ಒಲ್ಲದಾಕೆಗೊಲುಮೆ ಕನಸು
    ಹಹ್ಹ ಏನು ಬೇಟವೋ !
ಹುಚ್ಚ ನಾನು ! ಸಾಯಲೇಕೆ ?
ಜಂಬಗಾತಿ ಜರೆಯಲೇಕೆ ?
ಜಬರ್ು ನನಗೆ ! ಹೆಣ್ಣಗೇಕೆ !
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವೋ !

Duncan Gray

Duncan Gray came here to woo,
Ha, ha, the wooing o't,
On blythe Yula night when we were fou,
Ha, ha, the wooing o't, :
Maggie coost head fu' high,
Looke'd asklent and unco skeigh,
Gart poor Duncan stand abeigh ;
Ha, ha, the wooing o't
Duncan fleech'd and Duncan pray'd ;
Meg was deaf as Ailsa Craig ;
Duncan sigh'd baith out and in,
Grat his een baith bleer't and blin ;
Spak o' lowpin ower a linn.

Time and chance are but a tide,
Slighted love is sair to bide ;
Shall I, like a fool, quoth he,
For a haughty hizzie dee ?
She may gay to France for me.
How it comes let doctors tell,
Meg grew sick as he grew heal ;
Something in her bosom wrings,
For relief a sigh she brings ;
And O, her een, they spak sic things.

Duncan was a lad o' grace ;
Ha, ha, the Wooing o't.
Maggie's was a piteous case ;
Ha, ha. the wooing o't

ವೈದ್ಯರಿದನು ತಿಳಿದು ಹೇಳಿ,
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವ್ರೋ !
ಏದ್ದನವನು–ಬಿದ್ದಳಿವಳು.
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವ್ರೋ !
ಏನೊ ಎದೆಯೊಳಿರಿಯುತಿಹುದು,
ಸುಯ್ಯು, ಸುಯ್ದು ತಣ್ಣಗಹುದು,
ಕಣ್ಣೊ, ಒಂದ ನುಡಿಯುತಿಹುದು !
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವ್ರೋ !

ಚಿನ್ನದಂತ ಹುಡುಗ ಮಾದ,
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವ್ರೋ !
ಸಾಯಲಾದ ಹುಡುಗಿ ಮಾದಿ,
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವ್ರೋ !
ಕೊಲ್ಲಲಾರನವಳ ಮಾದ,
ಮುನಿಸು ಕರಗಿ ಮರುಗಿಹೋದ.
ಈಗ ಹಿಡಿಯದವರ ಮೋದ !
    ಹಹ್ಹ ! ಏನು ಬೇಟವ್ರೋ !

BURNS : Duncan Gray

Duncan couldna be her death,
Swelling pity smoor'd his wrath ;
Now they're crouse and canty baith :
Ha, ha, the wooing o't

Robert Burns

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಗಿ

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಗಿ ತಾವರೆಯ ಹೊಸಕೆಂಪು,
ತಾವರೆಯ ಹೊಸ ಅರಳ ಹೊಳೆವ ಕೆಂಪು.
ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಹುಡುಗಿ ಕೊಳಲ ಮೆಲುನುಡಿಯಿಂಪು,
ಕೊಳಲು ನುಡಿಸಿ ನುಡಿದ ಗಾನದಿಂಪು.

ಬೆಳೆಬೆಳೆಯುತೆಷ್ಟೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾದೆ, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಮುಳುಗಿದೆನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆ.
ಬತ್ತುವುವು ಕಡಲುಗಳು ಮುಂದಾಗಿ. ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಬತ್ತಲಾರದು ತೊಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆ.

ಬತ್ತುವುವು ಮುಂದಾಗಿ ಕಡಲುಗಳು, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಕರಗುವುವು ಬಂಡೆಗಳು ಬಿಸಿಲಿನೊಳಗೆ,
ಕರಗಲಾರದು ಚೂರು ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆಲೆ ಚೆಲುವೆ,
ಬೆರೆದಿರಲು ಜೀವಕಳೆ ದೇಹದೊಳಗೆ.

ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆ ಹೆಣ್ಣೆ, ಪ್ರೇಮದೊಂದೇ ಹೆಣ್ಣೆ,
ಹೋಗಿ ಬರುವೆನು ಸಹಿಸು, ಎರಡು ಗಳಿಗೆ.
ಕೋಟಿಯೋಜನವಿರಲಿ, ದಾಟಿ ಬರುವೆನು, ಹೆಣ್ಣೆ,
ಬೇಗ ಬರುವೆನು ಹಾರಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ.

BURNS : O my love's like a red, red rose

My Love is like A Red, Red Rose

My Love is like a red, red rose,
That's newly sprung in june:
O my Love is like the melodie,
That's sweetly play'd in tune.

As fair art thou, my bonnie lass,
So deep in luve am I;
And I will luve thee still, my dear,
Till a' the seas gang dry.

Till a' the seas gang dry, my Dear,
And the rocks melt wi' the Sun;
And I will luve thee still, my Dear,
While the sands O' life shall run.

And fare thee weel, my only Luve!
And fare thee weel, a while!
And I will come again, my Luve,
Tho' twere ten thousand mile!

Robert Burns

ಸುಂದರಿ ಕಮಲೆ

ಕಂಡಿರ ಸುಂದರಿ ಕಮಲೆಯನು ?
ಕಂಡಿರ ಕೋಮಲೆ ವಿಮಲೆಯನು ?
ಧೀರನವೊಲು ದಿಗ್ವಿಜಯವ ಮಾಡಲು
ಊರಿನ ಗಡಿಯನು ದಾಟಿದಳು.

ಅವಳನು ಕಂಡರೆ ಒಲಿಯುವುದೇ,
ಅವಳನೆ ಎಂದಿಗು ಒಲಿಯುವುದೇ.
ಅವಳನು ಮಾಡಿದ ಬಿದಿ ತಾ ಮಾಡನು
ಇನ್ನಾ ಚೆಂದದ ಚೆಲುವೆಯನು.

ಕಮಲೇ, ನೀನೇ ರಾಣಿ ಕಣಾ,
ನೇಮಿಸು, ಪ್ರಜೆಗಳು ನಾವುಗಳು.
ಕಮಲೇ, ನೀನೇ ದೇವಿ ಕಣಾ,
ದಾಸರು, ಸೇವಿಸಿ ಬೇಡುವೆವು.

ನಿನ್ನನು ಕಲಿಯೂ ಸೋಕುವನೇ ?
ನಿನ್ನವರೆಂದರೆ ತಾಕುವನೇ ?
ನಿನ್ನಾ ಮುದ್ದಿನ ಮುಖವನು ಕಾಣುತ
ನಿನ್ನನು ಕಾಡದೆ ತೊಲಗುವನು.

ದಿವಿಜರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಯುವರು,
ನೀ ಬಿಸುಸುಯ್ದರೆ ನೋಯುವರು,
ತಮ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕನ್ನೆಗೆ
ಕೆಡುಕನು ಬಳಿಯೊಳು ಬರಗೊಡರು.

ಬಾರೆಲೆ, ಕಮಲೇ, ಚೆಲುವುಕಣಿ,
ಊರಿಗೆ ಬಾರೆಲೆ, ಹೆಣ್ಣುಮಣಿ !
ತೋರಲಿ ಇಂತಹ ಚೆಲುವೆಯನೆನ್ನುತ
ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಮೆರೆಯುವೆವು.

BURNS : Fair Liesley

Bonnie Lesley

O saw ye bonnie Lesley
As she gaed o'er the border ?
She's gane, like Alexander,
To spread her conquests farther.

To see her is to love her,
And love her but for ever ;
For nature made her what she is,
And never made another

Thou art a queen, fair Lesley,
Thy subjects we, before thee ;
Thou art divine, fair Lesely,
The hearts o' men adore thee.

The deil he couldna scaith thee ;
Or aught that sad belong thee ;
He'd look into the bonnie face,
And say "I canna wrang thee"

The Powers aboon will tent thee ;
Misfortune sha'na steer thee ;
Thou'rt like themselves sae lovely,
That ill they'll ne'er let near thee ,

Return again, fair Lesley
Return to Caledonie
That we may brag we hae a lass
There's nane again sae bonnie.

Robert Burns

ಮೇಲುನೋಟಕೆ ಮೆರೆಯಲಾರಳು

ಮೇಲುನೋಟಕೆ ಮೆರೆಯಲಾರಳು
ಹಲವು ಹೆಣ್ಗಳ ಪರಿಯೊಳು ;
ಅವಳ ಚೆಲುವನು ನಾನೆ ಅರಿಯೆನು
ನಗುವತನಕೊಲಿದೆನ್ನೊಳು.
ಆಗ ಕಂಡೆನು ಕಣ್ಣ ಹೊಳಪನು,
ಒಲುಮೆ ತುಳುಕುವ ಬೆಳಕನು.

ಈಗ ನೋಡಳು ನಾಚಿ ನುಲಿವಳು,
ನಾನು ನೋಡಲು ಮುನಿವಳು ;
ಏನೆ ಮಾಡಲಿ, ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲೆನು
ಕಣ್ಣೊಳೊಲವಿನ ಬೆಳಕನು.
ಅವಳ ಹುಬ್ಬಿನ ಗಂಟೆ ಚೆಂದವೊ !
ಏತಕುಳಿದರ ನಗೆಗಳು ?

H. COLERIDGE (1769-1849) She is not fair to outward view

She is not fair to outward view

She is not fair to outward view
As many maidens be ;
Her loveliness I never knew
Until she smiled on me.
O then I saw her eye was bright,
A well of love, a spring of light.

But now her looks are coy and cold,
To mine they ne'er reply,
And yet I cease not to behold
The love-light in her eye :
Her very frowns are fairer far
Than smiles of other maidens are.

Hartley Coleridge

ಕನಕಾಂಗಿ

ಭಾವಗಳು, ರಾಗಗಳು, ಬಗೆಬಗೆಯ ಭೋಗಗಳು,
ಅವಾವುವಲೆಯುವುವು ಮನುಜನೆದೆಯ,
ಕಾಮರಾಯಂಗೆಲ್ಲ ಕುಲಪುರೋಹಿತರಾಗಿ
ಹೋಮಾಗ್ನಿಯನು ಬೀಸಿ ಕೆರಳಿಸುವುವು.

ನೆನೆನೆನೆದು ಮೈಮರೆತು ನಲಿಯುವೆನು ಮತ್ತೆಮ
ತ್ತನುಭವಿಸಿ ಆ ದಿನದ ಸುಖದ ಹೊತ್ತ
ಅಂದು ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯ ಮುರುಕುದೇಗುಲದಲ್ಲಿ
ತಂದು ವಿಧಿ ನನಗಿತ್ತ ಪ್ರೇಮನಿಧಿಯ !

ಸಂಜೆ ಬೆಳಕುಗಳೊಡನೆ ಸುಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆರೆದು
ರಂಜಿಸಿತು ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು ;
ಅವಳು ಇದ್ದಳು ಅಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮೋಹದ ಹೆಣ್ಣು,
ನನ್ನಾಶೆ, ಕನಕಾಂಗಿ, ನನ್ನ ಜೀವ !

ಹಿರಿದ ಖಡ್ಗವ ಹಿಡಿದ ವೀರಪುರುಷನದೊಂದು
ಕರಿಶಿಲೆಯ ವಿಗ್ರಹವ ನೆಮ್ಮಿ ನಿಂತು,
ಅಲುಗದೆಯೆ ನಾನು ಹಾಡಿದ ಪದವ ಕೇಳಿದಳು,
ತೊಲಗದೆಯೆ ತಂಗಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ.

ತನ್ನದಾಗೊಂದರಿಯಳವಳು ಕೊರಗೆಂಬುದನು,
ನನ್ನಾಶೆ, ಕನಕಾಂಗಿ, ನನ್ನ ಜೀವ !
ಅವಳಿಗೆನ್ನಲಿ ಮೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು. ನಾ ಹಾಡಿದರೆ
ಅವಳನೆದೆಗರಗಿಸುವ ಹಾಡುಗಳನು.

ಮೃದುವಾಗಿ ದುಃಖರಾಗವನ್ನೆತ್ತಿ ನುಡಿಸಿದೆನು,
ಮೃದುವಾಗಿ ಹಾಡಿದೆನು ಕರುಣಕಥೆಯ,
ಆ ಹಳೆಯ ಹಾಳುದೇಗುಲಕೆ ತಕ್ಕುದಿದೆಂಬ
ಮೋಹತಾಪವನೊರೆವ ಪ್ರೇಮಪದವ.

Love

All thoughts, all passions, all delights,
Whatever stirs this mortal frame,
All are but ministers of love,
And feed his sacred flame,

Oft in my waking dreams do I
Live o'er again that happy hour,
When midway on the mount I lay
Beside the ruin'd tower.

The moonshine stealing o'er the scene
Had blended with the lights of eve ;
And she was there, my hope, my joy,
My own dear Geneieve!

She leaned against the armed man,
The statue of the armed knight ;
She stood and listend to my lay,
Amid the lingering light.

Few sorrows hath she of her own,
My hope ! my joy ! my Genevieve !.
She loves me best whene'er I sing
The songs that make her grieve.

I play'd a soft and doleful air,
I sang an old and moving story
And old rude song, that suited well
That ruin wild and hoary.

She listen'd with a flitting blush,
With downcast eyes and modest grace ;
For well she knew I could not choosed
But gaze upon her face.

ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ಕೆಂಪುಬಿಳುಪನು ಸುಳಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು,
ಕಣ್ಣ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ನೆಲದಲಿಟ್ಟು ;
ತನ್ನ ಮುಖವನು ಬಿಡದೆ ನಾ ನೋಡದಿರಲಾರೆ
ನೆನ್ನುವುದ ತಾನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಳವಳು.

ಹೇಳಿದೆನು ಖಡ್ಗವನು ಝಳಪಿಸುತ ರಣರಂಗ
ಧಾಳುಗಳನುಡುಗಿಸುವ ವೀರನವನು
ಒತ್ತಿನರಸಿನ ಮಗನೊಲಿಸಲಾರದೆ ಮಿಡುಕಿ
ಹತ್ತುವರುಷಗಳಿಂದ ಬೆಂದ ಪರಿಯ ;

ಹೇಳಿದೆನು ಬಳಿಕವನು ನವೆದುಹೋದುದನಾಹ !
ಕೀಳುದನಿಯಲಿ, ಬೇತು, ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ,
ಇನ್ನೊಬ್ಬನೊಲುಮೆಯನು ನಾನು ಹಾಡಿದ ಬಗೆಯೆ
ನನ್ನೊಲುಮೆಬೇಗೆಯನು ತೆರೆದರುಹಿತು.

ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ಕೆಂಪು ಬಿಳುಪನು ಸುಳಿಸಿ ಕೇಳಿದನು,
ಕಣ್ಣ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ನೆಲದಲಿಟ್ಟು ;
ಬಿಡದೆ ಮುಖವನೆ ನೋಡಿ. ಮುದ್ದು ಕಣ್ಣಲಿ ಬೇಡಿ,
ನಿಡುಸುಯ್ಯು ನುಡಿಪೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿದಳು.

ಮರಳಿ ಮುಂದಕೆ ಕಥೆಯ ಹೇಳಿದೆನು—ದೊರೆಮಗಳು
ಜರೆದು ನಿಷ್ಕರುಣದಲಿ ನೂಕಿಬಿಡಲು,
ಅಡವಿಯೊಳಗಾ ವೀರಜೆನ್ನಿಗನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿ
ದೆಡೆಬಿಡದೆ ಹಗಲಿರುಳು ತೊಳಲಿದುದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಹುಲಿ ಕೆನೆದಿರುವ ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ,
ಒಮ್ಮೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದ ಮಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಒಮ್ಮೆ ಬಿಸಿಲೊರಗಿರುವ ಹಸುರು .ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ,
ಬಿಮ್ಮನಲ್ಲಲ್ಲೆದ್ದು, ಬಂದು ಭಂದು,

I told her of the knight that wore
Upon his shield a burning brand ;
And that for ten long years he woo'd
The Lady of the Land.

I told her how he pined ; and ah !
The deep, the low, the pleading tone
With which I sang another's love
Interpreted my own.

She listen'd with a flitting blush,
With downcast eyes and modest grace ;
And she forgave me, that I gazed
Too fondly on her face.

But when I told the cruel scorn
That crazed that bold and lovely knight,
And that he crosse'd the mountain-woods,
Nor rested day nor night ;

That sometimes from the savage den,
And some times from the darksome shade,
And sometimes starting up at once
In green and sunny glade.

There came and look'd him in the face
An angel beutiful and bright ;
And that he knew it was a fiend,
This miserable knight !

And that, unknowing what he did,
He leap'd amid a murderous band,
And saved from outrage worse than death
The Lady of the Land ;

ಅವನ ಕಣ್ಣೆದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು, ನೋಡುವುದು
ನವಕಲಾವೈಭವದ ರೂಪುವೊಂದು !
ಅದನಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನು–"ಹೋಹೋ ! ರಾಕ್ಷಸಿ" ಎಂದು
ಬೆದರಿಕೊಳ್ಳುವನಕಟ ಆ ವೀರನು.

ಮಾಡುತಿಹುದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆಯೆ, ಅವನೊಮ್ಮೆ
ಕಾಡುಕಳ್ಳರ ಪಡೆಯ ನಡುವೆ ನೆಗೆದು,
ಅವರು ಹಿಡಿದೆಳೆತಂದ ಹೆಣ್ಣೊಂದ ಸಲಹಿದನು :
ಅವಳೆ ಆ ಕಲ್ಲೆದೆಯ ದೊರೆಯ ಮಗಳು !

ಆಗ ಮನಗರಗಿದಳು ; ಆಗ ಕಂಬನಿಗರೆದ
ಳಾಗ ಬೇಡಿದಳೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸೆಂದು ;
ತಂದು ಗವಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದಳು
ಎಂದೊ ಬರಿದೆದೆಯ ಹೊಂದಿಸುವೆನೆಂದು,

ನಲ್ಲೆಯೊಲುಮೆಯ ಮಾತು, ಸಲ್ಲಸಲ್ಲುತ ಸೋತು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಚ್ಚು ತೊಲಗಿಹೋಯ್ತು ;
ತೊಲಗಿಹೋಯ್ತದರೊಡನೆ ಹಣ್ಣೆಲೆಯ ಮೇಲೊರಗಿ,
ನಲುಗಿ ಬಲುನೊಂದಿದ್ದ ಜೀವದುಸಿರು.

ಮರಣಕಾಲದ ಮಾತ ಹೇಳತೊಡಗಿದೆನಾಹ !
ಕರುಣದಲಿ ಕುಸಿದುಹೋಯ್ತೆನ್ನ ಕೊರಳು
ಜಾರಿ ಬಿದ್ದುದು ವೀಣೆ ; ನನ್ನ ಬೆಡಗಿಯ ಹೃದಯ
ಮೀರಿ ಕುದಿಕುದಿದುಕ್ಕಿ ಸುರಿದುಹೋಯ್ತು.

ಮನವ ದೇಹವನಲೆವ ಚಿಪ್ಪುಗೆಗಳೊಂದಾಗಿ
ಘನಸಹಜದಂಗನೆಯ ಕೆರಳಿಸಿದುವು :–
ಸವಿಯ ವೀಣಾಗಾನ, ಕನಿಕರದ ಪ್ರೇಮಕಥೆ,
ಕವಿದ ಕೆಂಪಿನ ಸಿರಿಯ ಹೊಳೆವ ಸಂಜೆ ;

And how she wept, and clasp'd his knees
And how she tended in vain ;
And ever strove to expiate
The scorn that crazed his brain ;

And that she nursed him in a cave,
And how his madness went away,
When on the yellow forest leaves
A dying man he lay ;

His dying words – but when I reached
That tenderest strain of all the ditty,
My faltering voice and pausing harp
Disturb'd her soul with pity ;

All impulses of soul and sense
Had thrille'd guileless Genavieve ;
The music and the doleful tale,
The rich and balmy eve ;

And hopes' and fears that kindle hope,
And undistinguishable throng.
And gently wishes long subdued,
Subdued and cherish'd long !

She wept with pity and delight,
She blush'd with love and virgin shame ;
And like the murmur of a dream,
I heard her breathe my name.

Her bosom heaved–she stepp'd aside,
As conscious of my look she stept
Then suddenly, with timorous eye
She fled to me and wept.

ಆಶಗಳು ; ಆಶಯನು ಕನಲಿಸುವ ವಿಘ್ನಗಳು ;
ಆಶೆಯೊಳಡಗಿಹೋಗುವ ಭಯಗಳು ;
ಬಹುಕಾಲ ಮನಸಿನಲಿ ಮರೆಸಿದ್ದು ಬೆಳೆಸಿದ್ದ,
ಬಹುಕಾಲ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ವಾಂಛಿತಗಳು.

ಮೇರೆಮೀರುವ ಕರುಣ ಹರ್ಷ ಪ್ರೇಮಗಳೊಡನೆ
ಹೋರಿದಳು ಹೊಸಹೆಣ್ಣು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ;
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಿರಿಮುಗುಳಮೇಲೆ ಬರುವೆಲರಂತೆ
ಮೆಲ್ಲನುಳಿದಳು ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರ.

ನಿಡುಸುಯ್ಲಿಗುಬ್ಬಿದೆದೆಯನು ಮುಸುಕಿ, ಒಕ್ಕಡೆಗೆ
ನಡೆದು ಹುದುಗಿದಳೆನಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ;
ತಿರುಗಿ ಹಾಗೆಯೆ ತಾನೆ ನೆಟ್ಟನೆನ್ನಯ ಬಳಿಗೆ
ಹರಿದುಬಂದಳು ಹಸಿಯ ಕಣ್ಣ ಚೆನ್ನೆ.

ಮೆತ್ತನೆಯ ತೋಳಿನೊಳಗರೆಬಳಸಿಕೊಂಡೆನ್ನ
ನೊತ್ತಿದಳು ತನ್ನೆದೆಗೆ, ಅಳುಕಿ ಬಳುಕಿ ;
ತಲೆಯ ಹಿಂದಕೆ ಸರಿದು, ಕತ್ತೆತ್ತಿ, ನೋಟವನು
ನಿಲಿಸಿದಳು ನಾಟಿದಂತೆನ್ನ ಮುಖದಿ.

ಒಂದು ಕಡೆ, ಅದು ಮೋಹ ; ಒಂದು ಕಡೆ, ಸಂದೇಹ :
ಒಂದು ಕಡೆ, ಅಜ್ಜೆಯೇ ಬಲ್ಲ ಬೆಡಗು ;
ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಾಣದಯೆ, ಸೋಕಿನಿಂದಲೆ ತಿಳಿಯ
ಲೆನ್ನ ಹೃದಯದ ಪದರನೆಂಬ ಚದುರು,

ಬಿಡಿಸಿದೆನು ಭೀತಿಯನು, ನೆಡಿಸಿದೆನು ಶಾಂತಿಯನು,
ನುಡಿಸಿದೆನು ಪೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಹಳೆಯೊಲವನು ;
ಪಡೆದೆ ನಾನಿಂತೆನ್ನ ಮಡದಿ ಕನಕಾಂಗಿಯನು,
ಕಡುಚೆಲುವು ಹೊಳೆದೆಸೆವ ನವವಧುವನು.

COLERIDGE (1772-1834) : L

She half enclosed me with her arms
She press'd me with a meek embrace ;
And bending back her head, look'd up,
And gazed upon my face.

'Twas partly love, and partly fear,
And partly' 'twas a bashful art,
That I might rather feel, than see,
The swelling of her heart.

I calm'd her fears, and she was calm,
And told her love with virgin pride,
And so I won my Genevieve,
My bright and beauteous bride.

S, T. Coleridge

ಪ್ರೇಮರಹಸ್ಯ

ಒರತೆಗಳು ಬೆರೆಯುವುವು ಹೊಳೆಯಬಳಿ ಸಂದು ;
ಹೊಳೆ ಹರಿದು ಕಡಲಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುವು ಬಂದು ;
ಗಗನದೊಳು ಗಾಳಿಗಳು ಹಗಲೆಲ್ಲ ಬೆಂದು
ಸುಳಿಯುವುವು ಬಯಸಿಕೊಂಡೊಂದನೊಂದು,
ಧರಣಿಯೊಳಾವುದೂ ಒಂಟಿಯಿಹುದಿಲ್ಲ–
ಸೆಳೆವೊಂದು ದಿವ್ಯವಿಧಿಯಿಂದ ಜಗವೆಲ್ಲ
ಬೇರೆ ಇರಲಾರದೆಯೆ, ಹಾರದೆಯೆ, ಸೇರುವುವು :
ನೀನೇಕೆ ಬೇರೆ ಇರುವೆ ?—ಎಲೆ ಚೆನ್ನೆ,
    ನೀನೇಕೆ ಬೇರೆ ಇರುವೆ ?

ಎಳಬಿಸಿಲು ನೆಲವನ್ನು ತಬ್ಬುವುದು ತೆಗೆದು ;
ಮಳೆಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವುವು ಬೆಟ್ಟಗಳು ನೆಗೆದು ;
ಬೆಳದಿಂಗಳಿಳಿತಂದು ಸೋಕುತಲೆ ಹೊಮ್ಮಿ
ಸೆಳೆದಲೆಗಳಪ್ಪುವುವು ಹಿಗ್ಗಿ ಚಿಮ್ಮಿ.
ಸೊಕ್ಕುವುವು ಹೂವುಗಳು ಬಿಂಕವನು ಬಿಟ್ಟು.
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಕೊಟ್ಟು,
ಯಾರೆತ್ತ ಮುತ್ತುಗಳ ಬೀರಿಕೊಳಲೇನು ಫಲ,
ನೀನೆನಗೆ ಬೀರದಿರುವೆ ಎಲೆ ಚೆನ್ನೆ
    ನೀನೆನಗೆ ಬೀರದಿರುವೆ !

SHELLY : Love's Philosoph

Love's Philosophy

The fountains mingle with the river
And the rivers with the ocean,
The winds of heaven mix for ever
With a sweet emotion ;
Nothing in the world is single,
All things by a law divine
In one another's being mingle
Why not I with thine ?

See the mountains kiss high heaven
And the waves clasp one another ;
No sister-flower would be forgiven
If it disdain'd its brother :
And the sunlight clasps the earth,
And the moon beams kiss the sea
What are these kissings worth,
If thou kiss not me ?

Percy Bysshe Shelly

ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾರಿ

ಚಿಮ್ಮುತ ನಿರಿಯನು ಬನದಲಿ ಬಂದಳು
ಬಿಂಕದ ಸಿಂಗಾರಿ ;
ಹೊಮ್ಮಿದ ಹಸುರಲಿ ಮೆರೆಯಿತು ಹಕ್ಕಿ
ಕೊರಲಿನ ದನಿದೋರಿ.

ಹೇಳಿಲೆ ಹಕ್ಕಿ, ಚೆಲುವನು ಸಿಕ್ಕಿ,
ನನಗೆ ಮದುವೆಯೆಂದು ?
ಆಳಿಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಕೇರಿಯ ಸುತ್ತಿ,
ಹೆಗಲಲಿ ಹೊತ್ತಂದು !

ಹಕ್ಕಿಯೇ ಹೇಳೈ, ಒಸಗೆಯ ಮಂಚವ
ಸಿಂಗರಿಸುವರಾರು ?
ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೆಣ್ಣೇ, ಮಣ್ಣಲಿ ಕುಳಿಯನು
ಆಳದಿ ತೆಗೆಯುವರು,

ಅಡವಿಯ ಮುಳ್ಳಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಹುಳುಗಳು
ಪಂಜನು ಹಿಡಿಯುವುವು.
ಗಿಡಗಳ ಹೊಳ್ಳಿನ ಗೂಬೆಗಳೆಲ್ಲಾ
ಬಾ ಹಸೆಗೆನ್ನುವುವು !

SCOTT (1771-1832) : Proud Mais

The Pride of Youth

Proud Maisie is in the wood,
Walking so early ;
Sweet Robin sits on the bush,
Singing so rarely.

'Tell me, thou bonny bird,
When shall I marry me ?'
—'When six braw getlemen
Kirkward shall carry ye'.

'Who makes the bridal bed,
Biride, say truly ?'
—'The gray-headed sexton
That delves the grave duly :
'The glowworm o'er grave and stone
Shall light thee steady ;
The owl from the steeple sing
Welcome, proud lady

Sir W. Scott

ವಸಂತಕಾಲದೊಲುಮೆ

ಒಲುಮೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ,
ಹೊಳೆಯಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತ,
ಕಾಲರಾಯನ ಬಾಯ್ಗೆ ಬೀಳದಿರಲು,
ಬೇರೊಂದು ಭಾಗ್ಯವನು
ಹಾರದೆಯೆ ಬಗೆಗವುರಿ
ಬಿಗಿಯೆವೇ ಈ ಹೊನ್ನ ಸಂಕಲೆಯನು !
ಹಾಗಿರದೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು
ಬೇಗ ಬಿಸಿಯೇರುವುದು,
ಹಾರುವುದು ಗರಿಪೊಯ್ದು ಮಿಂಚಿನೊಲುಮೆ ;
ಅದಕಾಗಿ ಒಲಿಯುವೆವು
ಮದವೇರಿ ಒಕ್ಕಾಲ—
'ಆ ಕಾಲವಾವುದು ? ವಸಂತಕಾಲ !

ಒಲಿದವರು ಬೇರಾಗಿ,
ಫಲಿಸದಾಸೆಯ ತೊರೆದು,
ಎದೆ ಬಿರಿದು ಸಾವೆ ಗತಿ ಎನ್ನುತಿಹರು.
ಕೆಲಕಾಲ ನೂಕುವರು,
ನಲುಗದೆಯ ಕಾಣುವರು,
ಕಾಣುತಲೆ ಕೆರಳುತ್ತ ನರಳಿದವರು !
ಚೆಂದದಲಿ ಇಬ್ಬರೂ
ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಕಾಲ,
ಆ ಕಾಲ ಹಿರಿಕೊಳಲಿ ಒಲುಮೆಸಿರಿಯು :
ಚಳಿಗಾಲ ಕವಿಯುತಲೆ
ಉಳಿವುದೋ, ಅಳಿವುದೋ—
ಅಳಿಯದೆಯೆ ಇರುವುದೆ ವಸಂತಕಾಲ ?

BYRON (1759-1795) : Could love for ever

Could love for ever

(The Royal assent was given to a bill for "restoring Edward Fox Fitzgerald and his sisters Pamel and Lucy to their blood" July 13, 1819)

Could love for ever
Run like a river,
And Time's endeavour
    Be tried in Vain–

No other pleasure
With this could measure;
And like a treasure
    We'd hug the chain.

But since our sighing
Ends not in dying,
And, formed for flying,
    Love plumes his wing;

Then for this reason
Let's love a season;
But let that season be only spring.

Lord Byron

ಬೇಡ ಬಿಡು ನಾವಲೆವುದಿನ್ನು

ಬೇಡಬಿಡು ನಾವಲೆವುದಿನ್ನು
ಇರುಳಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಹೊತ್ತನ್ನು.
ಆದರೂ ಮೊದಲಂತೆ ಒಲಿದೆ ಇಹೆನಲ್ಲಾ,
ತಿಂಗಳೂ ಬೆಳಗುತಿಹುದಲ್ಲಾ !

ತನ್ನೊರೆಯ ಸವೆಯುವುದು ಖಡ್ಗ,
ತನ್ನೆದೆಯ ತೇಯುವುದು ಜೀವ—
ಹೃದಯ ಬಲು ದಣಿದಿಹುದು, ಉಸಿರಾಡಬೇಕು,
ಒಲುಮೆಗೂ ಬಿಡುವು ಬೇಕು.

ಇರುಳೇಕೆ ಒಲಿಯುವುದಕಲ್ಲಾ ?
ಮರಳುವುದೆ ಬೇಗ ಬೆಳಗೆಲ್ಲಾ !
ಕಲ್ಲೆದೆಯೆ, ಬೇಡ ಬಿಡು ನಾವಲೆವುದಿನ್ನು
ತಿಂಗಳಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿನ್ನು,

BYRON : We'll go no more aroving

So, We'll Go no more A Roving

So, we'll go no more a roving
    So late into the night,
Though the heart be still as loving,
    And the moon be still as bright.

For the sword outwears its sheath,
    And the soul wears out the breast,
And the heart must pause to breathe,
    And lover itself have rest.

Though the night was made for loving.
    And the day returns too soon,
Yet we'll go no more a roving
    By the light of the moon.

George Garden Byron

ಮುದಿಯ ರಾಮಗೌಡ

ಕುರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ರೊಪ್ಪದಲಿ. ದನಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ,
ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಕೆಡೆದರು ತೆಪ್ಪಗೆ ;
ಗಂಡ ಗೊರಕೆಹೊಡೆಯುತ್ತಿಹನು ಇದ್ದ ಕಡೆ ಮಗ್ಗುಲಲಿ —
ನನಗೋ ಹೊಟ್ಟೆಯ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣ ಹನಿಯಲಿ ಸುರಿವುದು.

ಚಿಕ್ಕ ಹರೆಯದ ಜಾಮಸೊಲಿದು ಮದುವೆಗೆನ್ನ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಮಾತನೆತ್ತಲು ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ನಾಚಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವನು.
ದುಡ್ಡು ಕಾಸನು ಕೂಡಿಹಾಕಲು ಹೋಗಿ ಹಡಗ ಸೇರಿಕೊಂಡ —
ದುಡ್ಡುಕಾಸನು ನನ್ನ ಸಲುವೇ ಕೂಡಿಹಾಕಲು ಹೋದನು.

ಅವನು ಹೋಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ.
ಅಪ್ಪ ಕೈಯ ಮುರಿದುಕೊಂಡ : ಕಳ್ಳರೊಯ್ದರು ದನವನು,
ಅವ್ವ ನರಳುತ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಳು, ಜಾಮ ಎತ್ತಲೋ ಕಡಲಲಿದ್ದನು.
ಇತ್ತ ಮುದಿಯ ರಾಮಗೌಡ ನನ್ನ ಬಯಸಿ ಬಂದನು.

ಅಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ಗೆಯ್ಯಲಾರ. ಅವ್ವ ಒಳಗೆ ನೆಯ್ಯಲಾರಳು ;
ಹಗಲು ಇರುಳು ನಾನು ದುಡಿದೂ ನಮಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಹುಟ್ಟದು.
ರಾಮಗೌಡ ಕಷ್ಟ ಕಾದ : ಕೈಯ್ಯ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣ ನೆನಸಿ,
ಅವರ ಸಲುವಾಗೆನ್ನ, ಚಿನ್ನಿ, ಮದುವೆಯಾಗು ಎಂದನು.

ನನ್ನ ಮನಸೋ ಒಲ್ಲೆನೆನುವುದು : ಜಾಮ ಬರುವ ನಚ್ಚು ಹೋಗದು
ಎಲ್ಲಿ ಬರುವನು ? ಗಾಳಿ ಬಡಿದು ಹಡಗು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಯಿತು.
ಹಡಗು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಯಿತಯ್ಯೋ ಸಾಯದೇತಕೆ ಜಾಮ ಉಳಿದ !
ಕೊರಗಿ ನಾನೀ ಜೀಗೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವೆನು !

Auld Robin Gray

When the sheep are in the fauld, and the kye at home
And a' the warld to rest are gane,
The waes O' my heart fa' in showers frae my a'e,
While my gudeman lies sound by me.

Young Jamie le'ed me weel, and sought me for his bride;
But saving a croun he had naething else beside :
To make the croun a pund, young Jamie gaed to sea ;
And the croun and the pund were baith for me.

He hadna been awa's week but only twa,
When my father brak his arm. and the cow was stown awa ;
My mother she fell sick, and my Jamie at the sea
And auld Rabin Gray came a-courtin me.

My father couldna work ; and my mother couldna spin ;
I toil'd day and night, but their bread I couldna win ;
Auld Rob maintain'd them baith, and wi' tears in his e'e
Said, Jennie, for their sakes, O, marry me !

My heart it said nay ; I looked for Jamie back :
But the wind it blew high, and the ship it was awreck ;
His ship it was awrack-why didna Jamie dee ?
Or why do I live to cry, Wae's me ?

My father urgit sair : my mother didna speak ;
But she look'd in my face till my heart was like to break :
They gi'ed him my hand, but my heart was at the sea ;
Sae auld Robin Gray he was gudeman to me.

ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ, ಗದರಿಕೊಂಡ ; ಅವ್ವ ಬಾಯಲಿ ಆಡಬಲ್ಲಳು ;
ಅವಳು ನೋಡಿದ ನೋಟವೇ ನನ್ನೆದೆಯನಿರಿಯಿತು, ಮುರಿಯಿತು.
ಆವನ ಕೈಯಲಿ ಕೈಯ್ಯನಿಟ್ಟರು ; ಮನಸು ಕಡಲಲಿ ನಿಂತುಹೋಯಿತ
ಅಂತು ಮುದಿಯ ರಾಮಗೌಡ ನನಗೆ ಗಂಡನಾದನು.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕುವಾರ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ,
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊರಗುತ–ಕಂಡೆನು !
ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಜಾಮು ಎಂದುಕೊಂಡೆನು–ಜಾಮು ನಕ್ಕು,
ತೆರವ ತಂದೆ, ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದೆ, ಜೆನ್ನಿ ಎಂದನು.

ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ನುಡಿಸಿ ನುಡಿಸಿ. ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆವು.
ಒಂದು ಮುತ್ತ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡೆವು–ಅಟ್ಟಬಿಟ್ಟೆ, ಆಗಲಿ !
ಸಾಯಬಲ್ಲೆನೆ ನಾನು ಪಾಪಿ ! ಅಯ್ಯೊ ! ಪಾಪಿಗೆ ಸಾವು ಬಹುದೆ ?
ಹುಟ್ಟದೇ ಇರಬಾರದೇ ! ಈ ಬೇಗೆಬಾಳನು ತಾಳೆನೇ !

ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಸುಳಿಯುತಿರುವೆ–ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಅಕ್ಕರಿಲ್ಲ,
ಜಾಮುನನು ನೆನೆಯುವುದು ಪಾಪ : ಎಷ್ಟೋ ತಡೆಯುವೆ ಮನಸನ
ಒಳ್ಳೆ ಗರತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಲು ಎದೆಯನೆಷ್ಟೊ ಗಟ್ಟಿಮಾಡುವೆ,
ರಾಮಗೌಡನ ಪ್ರೀತಿ ನಂಬಿಕೆಗೆಂತು ದ್ರೋಹವ ಬಗೆವೆನು !

LADY LINDSAY (1750-1825) : Auld Robin Gra

I hadna been a wife a week but only four,
When mournfu's as I sat on the stane at the door,
I saw my Jamie's wraith, for a I couldna think it he
Till he said, I'm come hame to marry thee.

O sair, sair did we greet, and muckle did we say ;
We took but ae kiss, and I bad him gang away :
I wish that I were dead, but I'm no like to dee ;
And way was I born to say, wae's me !

I gang like a ghaist, and I carena to spin ;
I daurna think on Jamie, for that wad be a sin ;
But I'll do my best a gude wife ay to be,
For auld Robin Gray he is kind unto me.

Lady Anne Lindsay

ಹೆದರುವೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಾಣಕೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ

ಹೆದರುವೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಾಣಕೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ,
    ಹೆದರದಿರು ನೀನು ನನಗೆ.
ಮೊರಲಾರದಳಲಿಂದ ನೊಂದವನು ತಂದವನು
    ಮೊರಿಸುವೆನೆ ಹೇಳು ನಿನಗೆ ?

ಹೆದರುವೆನು ನಿನ್ನ ನಗೆ, ನಿನ್ನ ನುಡಿ, ನಿನ್ನ ನಡೆಗೆ—
    ಹೆದರದಿರು ನೀನು ನನಗೆ.
ಹೊಲ್ಲಪರಿಯದ ಹೃದಯದೊಲ್ಮೆಯಲಿ ಸೇವೆಯನು
    ಸಲ್ಲಿಸುವೆ ದಾಸ ನಿನಗೆ.

SHELLEY : I fear thy kisses, gentle mai

To

I fear thy kisses, gentle maiden ;
Thou needest not fear mine
My spirit is too deply laden
Ever to burthen thine.

I fear thy mien, thy tones, thy motion ;
Thou needest not fear mine ;
Innocent is the heart's devotion
With which I worship thine.

Percy Bysshe Shelley

ಒಂದು ಮಾತನು ಲೋಕ ಹೊಲೆಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದ

ಒಂದು ಮಾತನು ಲೋಕ ಹೊಲೆಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು,
ಹೊಲೆಗೆಡಿಸಿಸೆನದನು ನಾನು ;
ಒಂದು ಭಾವದ ಹೃದಯುವನರಿಯದೆಯೆ ಜರೆಯುುವುದು,
ಜರೆಯಬೇಡದನು ನೀನು :
ಒಂದು ಮನಸಿನ ಬಯಕೆ ತಾ ಬರಿಯ ಹಂಬಲಿಕೆ,
ಏತಕಡಗಿಸುವುದದನು ?
ಒಂದು ಮರುಕದ ಮಾತು ನನಗಿಸಿದು ನಿನ್ನಿಂದ—
ಮಿಕ್ಕವರ ಬೇಳುವೆಗಳೇನು ?

ಅನುರಾಗವೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕೊಡೆನು,
ಕೊಡುವೆನಿದ—ನೀ ಕೊಳುವೊಡೆ :
ದೇವರೊಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ಮೇಲ ಬಯಸುವ ಹೃದಯ
ಪೂಜೆಗೈವಂತೆ ಪೂಜೆ ;
ತಾರೆಯಲಿ ಸೊಡರ ಹುಳು, ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕಾರಿರುಳು,
ಆಶೆಪಡುವಂತ ಆಶೆ ;
ಈ ದುಃಖಭೂಮಿಗತಿದೂರವಾಗಿಹುದರಲಿ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡುವಂತ ಶ್ರದ್ಧೆ.

SHELLEY : One word is too often profan

To

One word is to often profaned
For me to profane it.
One feeling too falsely disdain'd
For thee to disdain it ;
One hope is too like despair
For prudence to smother
And pity from thee more dear
Than that from another.

I can give not what men call love ;
But wilt thou accept not
The worship the heart lifts above
And the Heavens reject not,
The desire of the moth for the star,
Of the night for the morrow,
The devotion to something afar
From the sphere of our sorrow ?

Percy Byshe Shelley

ನಿನ್ನೊಳೆನಗೊಲವಿಲ್ಲ

ನಿನ್ನೊಳೆನಗೊಲವಿಲ್ಲ–ಇಲ್ಲ, ಒಲವಿಲ್ಲ–
ನೀನತ್ತ ಹೋದೊಡನೆ ಕಂದುವೆನದೇನು !
ಬಾನ ತಗ್ಗೆಳಕೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಣೆಯು ನಿನ್ನನ್ನು
ನೋಡಿ ನಲಿವುವೆ ಎಂದು ಕರುಬುವೆನದೇನು !

ನಿನ್ನೊಳೆನಗೊಲವಿಲ್ಲ–ಆದರೆ, ಅದೇನೋ,
ನೀನೇನೆ ಮಾಡುತಿರು. ಅದೆ ನನಗೆ ಚೆಲುವು !
ಒಬ್ಬಳಿರುತಾಗಾಗ ಸುಯ್ಯುವೆನು ನಿನ್ನಂತೆ
ನಾನೊಲಿದವರಿರಬಾರದೆ ಎಂದು ನೊಂದು.

ನಿನ್ನೊಳೆನಗೊಲವಿಲ್ಲ–ಕಣ್ಗೆಲ್ಲವಾಗ.
ಕಿವಿಯೊಳಾದರು, ನಿನ್ನ ಸವಿನುಡಿಗಳುಲಿವು
ಉಳಿದಿರಲು, ಮಾತಾಡಿ, ಅಳಿಸುವರೆ ಅದನೆಂದು
ಮುಳಿಯುವೆನು ನನ್ನ ಕಟ್ಟಕ್ಕರಿನ ಬಳಿಯೂ.

ನಿನ್ನೊಳೆನಗೊಲವಿಲ್ಲ–ಆದರೂ ಕಪ್ಪಾಗಿ,
ಆಳದಲಿ ಹೊಳಪಿಡುವ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗಣ್ಣು,
ನಾ ಕಂಡ ಮಿಕ್ಕಾವ ಕಣ್ಣನೂ ಮರೆಮಾಡಿ,
ಮುಂದೆ ನಿಲುವುವು ಬಂದು, ನಡುವಿರುಳ ಹೊತ್ತು.

ನಿನ್ನೊಳೆನಗೊಲವಿಲ್ಲ–ಬಲ್ಲೆ, ಒಲವಿಲ್ಲ !
ನೆಚ್ಚರೇ, ಆದರೂ, ಮಾಜದೆನ್ನೆದೆಯು !
ನಿನ್ನೆಡೆಯೆ ನಟ್ಟೆನ್ನ ಕಣ್ಣ ಕಂಡವರೆಲ್ಲ,
ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿಯುತ್ತ ನಸುನಗುವರಕಟ !

COROLINE NORTON (1808-1877) : I do not love the

I do not love thee

I do not love thee – no, I do not love thee !
And yet when thon art absent I am sad ;
And envy even the bright blue sky above thee,
Whose quiet stars may see thee and be glad.

I do not love thee ! Yet I know not why,
Whate'er thou dost seems still well done to me ;
And often in my Solitude I sigh
That those I do love are not more like thee !

I do not love thee ! yet when thou art gone
I hate the sound (though those who speak be dear,
Which breaks the lingering echo of the tone
Thy voice of music leaves upon my ear

I do not love thee ! – yet thy speaking eyes
With their deep, bright, and most expressive bluc,
Between me and the midnight heaven arise,
Oftner than any eyes I ever knew.

I know I do not love thee ! Yet alas !
Others will scarcely trust my candid heart ;
And oft I catch them smiling as they pass,
Because they see me gazing where thou art.

Caroline Elizebeth Sarah Norton

ಒಂದು ಮುತ್ತು

ಒಂದು ಮುತ್ತು–ಮತ್ತೆ ಬಾರೆನು.
ಒಂದು ಮುತ್ತು–ಮತ್ತೆ ಹೋರೆನು.
ಒಂದುಮುಂದಿನ ಬೇಗೆಯೆಲ್ಲಾ
ನಂದೆ, ಒಂದೇ ಮುತ್ತು, ನಲ್ಲೆ !

ಅಯ್ಯೊ, ಅರಿಯದೆ, ಒಲುಮೆಯೊಗೆದು,
ಕಯ್ಯ ಹಿಡಿದರಿಗೆರಡ ಬಗೆದು,
ತಡೆದು, ತಡೆಯದೆ, ನಾಚಿ, ಹೆಣಗಿ,
ಕಡೆಗೆ ಸೋತೆವು ನಾವು, ನಲ್ಲೆ,

ಒಲಿದುದಾಯಿತು, ನಲಿದುದಾಯಿತು,
ನೊಂದುದಾಯಿತು, ಬೆಂದುದಾಯಿತು.
ಇಲ್ಲೆ ನರಕವ ಕಂಡುದಾಯಿತು ;
ಎಲ್ಲ ಆಯಿತು ನಮಗೆ, ನಲ್ಲೆ.

ಒಲಿಯದಿದ್ದವೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು,
ಒಲಿಯದಿದ್ದವೆ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚು,
ಕಾಣದಿದ್ದವೆ, ತೊರೆಯದಿದ್ದವೆ.
ಇಲ್ಲ ಈ ಎದೆಬಿರಿವು, ನಲ್ಲೆ !

ಗೆಲ್ಲು ನೀನೇ ಧರ್ಮ ; ಮಾಸದೆ
ನಿಲ್ಲು ಛಲವಿನ್ನೇನು ಮಾನವೆ ;
ಕೆಟ್ಟೆವೇ, ನಾವೆದೆಗೆ ನೆಟ್ಟವೆ
ಸತ್ತೆ ಸಾಯುವ ಕೊರಗ, ನಲ್ಲೆ !

ಒಂದೆ ಮುತ್ತು–ಮತ್ತೆ ಬೇಡೆನು.
ಒಂದೆ ಮುತ್ತು–ಮತ್ತೆ ಕಾಡೆನು.
ಬಾರೆ, ನನ್ನೆದೆಯುಳಲನೆಲ್ಲಾ
ಹೀರಿ ಕಳುಹೆ, ನನ್ನ ನಲ್ಲೆ !

BURNS : Ae fond kis

Ae Fond Kiss

Ae fond kiss, and then we sever ;
Ae farewell and then for ever
Deep in heart-wrung tears I'll pledge thee,
Warring sighs and groans I'll wage thee,
Who shall say that fortune grieves him
While the star of hope she leaves him ?
Me, nae chearfu' twinkle lights me ;
Dark despair around benights me.

I'll ne'er blame my partial fancy,
Naething could resist my Nancy :
But to see her, was to love her ;
Love but her, and love for ever.
Had we never loved sae kindly,
Had we never met – or never parted,
We had ne'er been broken–hearted.
Fare thee weel, thou first and fairest

Fare thee weel, thou best and dearest
Thine be like a joy and treasure,
Peace, Enjoyment, Love and Pleasure
Ae fond kiss, and then we sever ;
Ae fareweel, alas for ever
Deep in Heart–wrung tears I'll pledge thee,
Warring sighs and groans I'll wage thee.

Robert Burns

ಪ್ರೇಮದ ಸಂಕಟ

ಸೊಡಲುರುಳಿ ಮುರಿಯುತ್ತಲೇ,
ಹುಡಿಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವುದು ನಂದಿ ಬೆಳಕು.
ಮೋಡಗಳು ಚೆದರುತ್ತಲೇ,
ಬಾಡುವುದು ಮಳೆಬಿಲ್ಲ ಬಣ್ಣ ಬೆಡಗು.
ವೀಣೆಯೆಳೆ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ,
ಮಾಣುವುವು ನೆನಪಿಂದ ಗಾನದುಲುಹು.
ಒಲಿದವರು ನುಡಿಯುತ್ತಲೇ,
ಒಲುಮೆ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆಯುತಿಹುವು.

ಗಾನಕಾಂತಿಗಳಂತವು
ವೀಣೆಸೊಡಲಳಿದೊಡನೆ ಉಳಿಯದಿಹುವು.
ಅಂತೊಲಿದ ಸೊಕ್ಕದಗಲು,
ಸಂತಸದ ರಾಗವನೆ ಎದೆಯುಲಿಯದು.
ಗೋಳುಕರೆಯೊಂದುಲಿವುದು,
ಹಾಳುಗುಡಿಯೊಳು ಮೊರೆವ ಗಾಳಿಯವೊಲು :
ನಾವಿಕರು ಮುಳುಗುತಿರಲು
ಸಾವೊರೆವ ಕರೆದಳುವ ತೆರೆಗಳವೊಲು.

ಹೃದಯಗಳು ಕಲೆತುವೆನಲು,
ಮೊದಲೊಲುಮೆ ಗೂಡನುಳಿದೋಡುತಿಹುದು.
ಪಡೆದ ಸಿರಿಯುಡುಗಿ, ಹಲುಬಿ.
ತಡೆಯಲಾರದೆ ತಡೆವ ಗತಿ ಬರುವುದು.
ಎಲೆ ಒಲುಮೆ, ಚಂಚಲಗಳೇ
ನೆಲದ ಬದುಕುಗಳೆಂದು ಮರುಗುವೆಯಲಾ,
ಕೆಟ್ಟ ಚಂಚಲ ಹೃದಯವೇ
ತೊಟ್ಟಿಲೇ, ಮನೆಯೆ, ಅದೆ ನಿನಗೆ ಚಿತೆಯೋ ?

The Flight of Love

When the lamp is shattered,
The light in the dust lies dead
When the cloud is scattered,
The rainbow's glory is shed.
When the lute is broken,
Sweet tones are remembered not ;
When the lips have spoken,
Love accents are soon forgot.

As music and splendour
Survive not the lamp and the lute,
The heart's echoes render
No song when the spirit is mute
No song but sad dirges,
Like the wind through a ruined cell,
Or the mournful surges
That ring the dead seaman's knell.

When hearts have once mingled,
Love first leaves the well-built nest ;
The weak one is singled
To endure what it once possest.
O Love who bewailest
The frailty of all things here,
Why choose you the frailest
For your cradle, your home, and your bier ?

Its passions will rock thee
As the storms rock the raven on high ;
Bright reason will mock thee
Like the sun from a wintry sky

ರಾಗದಲಿ ತೂಗುವುದದು,
ತೂಗುವೊಲು ಬಿರುಗಾಳಿ ಮರಿಗಿಳಿಯನು.
ಹೊಳೆವ ಮತಿ ಅಣಕಿಸುವುದು,
ಚಳಿಹೊತ್ತು ಮೂಡಿದೆಳನೇಸರವೊಲು,
ಕೋಡ ತುದಿಯು ಬಯಲಾಗುತ.
ಗೂಡಿಂದ ಬರಲು ಕೊಳೆತುದಿರುದಿರುತ,
ಹಿಮಗಾಳಿಗೊಡಲೊಡ್ಡುವೆ,
ನಮೆವೆ, ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿ ಮುದುರಿಕೊಳುವೆ !

SHELLEY : Flight of Love.

From thy nest every rafter
Will rot, and thine eagle home
Leave thee naked to laughter,
When leaves fall and cold winds come.

Peicy Bysshe shelly

ಬಿಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು

ಚೆಲುವು ಚೆಲ್ಲುವ ತೊರೆಯ ಕರೆಗಳ,
ಎಂತು ಮೆರೆವಿರೊ ಅರಳುತ !
ಎಂತು ಕೆಲೆವಿರೊ ಹಕ್ಕಿಗಳಿರಾ,
ಹಲುಬುತಿಹೆನೇ ನರಳುತ !

ಮರದ ಪೊದೆಯಲಿ ಹಾಡಿ, ಹಕ್ಕಿಯೆ,
ಕೊರೆದು ಹೃದಯದ ಬಿರಿಸುವೆ ;
ತೊರೆದ ವಂಚಕನೊಲಿಸಿ ನಂಬಿಸಿ
ನಲಿದ ದಿನಗಳ ನೆನೆಸುವೆ !

ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನ–ಕೂಡಿ ಹಾಡುವೆ,
ನನ್ನ ಹೃದಯವ ಬಿರಿಸುವೆ ;
ಹೀಗೆ ಕೂಡಿದೆ, ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದೆ,
ಆಗ, ಈ ಗತಿಯರಿಯದೆ !

ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೆಣೆವುದನು ತೋರುತ
ನಲ್ಲನೊಡನಿಲ್ಲಲಿದೆನೇ !
ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕೆ ಹಕ್ಕಿ ನಲಿದರೆ, !
ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕೆ ನಲಿದೆನೇ !

ಒಲಿದು, ನಲಿದು, ಗುಲಾಬಿಯೊಂದನು
ಮುಳ್ಳುಗಿಡದಲಿ ಕೊಯ್ದೆನೇ ;
ಕಳ್ಳ, ಕುಸುಮವ ಕದ್ದು, ಕುಟುಕುವ
ಮುಳ್ಳನೆನ್ನಲಿ ಬಿಟ್ಟನೇ !

BURNS : Bonnie Doon.

Bonnie Doon

Ye Flowery banks o' bonnie Doon,
How can ye bloom sae fair
How can ye chant, ye little birds,
And I sae fu' o' care

Thou'll break my heart, thou bonnie bird
That sings upon the bough ;
Thou minds me o' the happy days
When my fause Luve was true.

Thou'll break my heart, thou bonnie bird
that sings beside thy mate ;
For sae I sat, and sae I sang,
And wist na o' my fate.

Aft hae I roved by bonnie Doon
To see the woodbine twine ;
And ilka bird sang o' its love,
And sae did I o' mine.

Wi' lightsome heart I pu'd a rose,
Frae aff its thorny tree ;
And my fause luver straw the rose,
But left the thorn wi' me.

Robert Burns

ದುಃಖಸೇತು

ಅನಾಥೆ ಇವಳಿನ್ನೊಬ್ಬ
  ಳೀ ಜನ್ಮ ರೋಷಿ,
ವೇಧೆಯನು ತಾಳದೆಯೆ
  ಮುಳುಗಿದಳು ಹೊಳೆಗೆ.

ಮೆಲ್ಲಗಿವಳನು ಮುಟ್ಟು,
  ಮರುಗಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತು,
ಏನು ಕೋಮಲಕಾಯ !
  ಹೊಳಪು ಹೊಸಪ್ರಾಯ
ನೋಡು, ಮೈಯೊಳಗುಡಿಗೆ
  ತೊಯ್ದು ಹತ್ತಿಹುದು :
ತೋಡಿ, ತೊರೆತೊರೆಯಾಗಿ
  ಹೊಳೆ ಬಸಿಯುತಿಹುದು.
ಎದೆಗರಗು, ಬಾ, ಎತ್ತು,
  ಮಾಕರಿಸದೊಲಿದು.

ದುಡುಕಿ, ಕಟ್ಟನು ಮೀರಿ,
  ಕೆಟ್ಟವಳು ಇವಳು,
ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ
ತನ್ನ ಬೆನ್ನಲಿ ಬಂದು
  ಸುಟ್ಟವಳು ಇವಳು ;
ಎನುತ ದೋಷವ ಬಿದಕಿ
  ಗವರದಿರು ನೀನು.
ಅವಳ ಪಾಪಗಳೇನೊ,
  ಹೊಟ್ಟೆನಡೆಯೇನೊ.
ಅದರೆಣಿಕೆಗಿದೆ ಹೊತ್ತು ?
  ನಾವೆ ಜರೆವವರು ?

The Bridge of Sighs

One more Unfortunate
Weary of breath,
Rashly importunate,
Gonè to her death
Take her up tenderly,
Lift her with care ;
Fashion'd so slenderly,
Round, and so fair
Look at her garments
Chinging like cerements,
Whilst the wave constantly
Drips from her clothing ;
Take her up instantly,
Loving, not loathing.
Touch her not scornfully ;
Think of her mournfully,
Gently and humanly ;
Not of the stains of her
All that remains af her
Now is pure womanly.
Make on deep scrutiny
Into her mutiny
Rash and undutiful :
Past all dishonour,
Death has left on her
Only the beautiful.
Still, for all slips of hers,
One of Eve's family
Wipe those poor lips of hers
Oozing so clammily.

ಜವರಾಯ ನುಂಗಿದೀ
ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನಲಿ
ಹೊರೆದ ಕಲ್ಮಷ ತೊಳೆದು,
ಈಗ ತಾನುಳಿದಿಹುದು,
ಚೆಲುವಾದ, ನಿರ್ಮಲದ
ಹೆಣ್ಣುತನವೊಂದು !

ಏನು ಕರೆಗಳೆ ಇರಲಿ,
ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಹುದು.
ಒರಸು ಆ ತುಟಿಗಳನು,
ಕೆಸರೊಸರುತಿಹುದು.
ಕಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿ ಕುರುಳ,
ಕರಿಯ ಸೊಂಪಿನ ಕುರುಳ,
ಅದ್ದಿ ಕೆದರಿಹುದು.
ಆರಿವಳು ? ಮನೆಯೆಲ್ಲಿ ?
ಬಲ್ಲವರು ಯಾರು ?

ಇವಳ ತಂದೆಯದಾರು ?
ಇವಳ ತಾಯಿಯದಾರು ?
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಹರೆ ?
ಅಣ್ಣತಮ್ಮದಿರು ?
ಇನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಾತ
ಇನ್ನು ಹತ್ತಿರದಾತ
ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಹನೊ ?
ನಿರಿಹಿಡಿದು, ನಡುವೇರಿ,
ತೊದಳುಮಾತನು ಬೀರಿ,
ಕೊರಗ ನಗಿಸಲು ಬಲ್ಲ
ಮಗುವಿಲ್ಲವೇನೋ ?

ಆಹ, ಎಲ್ಲಡಗಿತೋ
ಆರ್ಯಧರ್ಮದ ಕರುಣ,
ಆರ್ಯಜನಗಳ ಮರುಕ,

Loop up her tresses
Escaped from the comb,
Her fair auburn tresses :
Whilst wonderment guesses
Where was her home ?
Who was her father ?
Who was her mother ?
Had she a sister ?
Had she a brother ?
Or was there a dearer one
Still, and a nearer one
Yet, than all other ?
Alas for the rarity,
Of christian charity
Under the sun
O it was pitiful
Near a Whole city full.
Home she had none.
Sisterly, brotherly,
Fatherly, motherly
Feeling had changed :
Love, by harsh evidence,
Thrown from its eminence,
Even god's providence
Seeming estranged.
Where the lamps quiver
So far in the river,
With many a light
From window and casement,
From garret to basement,
She stood, with amazement,
Houseless by night.
The bleak wind of March
Made her tremble and shiver ;
But not the dark arch,
Or the black flowing river :

ಉರಿಯುವನೆಬಲ್ಲ !
ಅಯ್ಯೊ, ಏನನ್ಯಾಯ,
ತುಂಬಿದೀ ಊರಲ್ಲಿ,
ಮನೆ ಇವಳಿಗಿಲ್ಲ.
ತುಂಬಿದೀ ಜನದಲ್ಲಿ
ನೆರೆ ಇವಳಿಗಿಲ್ಲ.
ಅನಾಥೆ ಹಾ, ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ,
ಮರಣವೇ ಶರಣು.

ಹೆತ್ತವರ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಸೋದರರ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಕೂಡಿದನ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಮಕ್ಕಳಲಿ ಪ್ರೇಮವೋ,
ಯಾವುದೂ ಹಿಡಿಯದೆಯೆ
ತಡೆಯದೆಯೆ ಹೋಯ್ತೆ ?
ನಿಷ್ಕರುಣರಲಿ ಬೆಂದು,
ಪ್ರೇಮಸಾಗರದಮೃತ
ಬಯಲುದೊರೆಯಾಯ್ತೆ ?
ದೀನರಕ್ಷಕ ಮೊರೆಯ
ಕೇಳಿ ಕಾಪಾಡುವುದು
ತನಗೆ ಹುಸಿಯಾಯ್ತೆ ?
ಏನು ಬಂತೋ ದುಃಖ,
ಏನು ಬಂತೋ ರೋಷ,
ಕ್ರೂರಮನಸನು ಮಾಡಿ
ಬೀರಿದಳು ಬದುಕ !

ಊರ ಮನೆಬೆಳಕುಗಳು
ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತ,
ಕತ್ತಲೆಯ ಹೊಳೆ ಹರಿದು
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರುತ,
ಚಳಿಗಾಳಿ ಸೋಕಿದರೆ
ಬೆಚ್ಚಿ ನಡುಗುವಳು,

Mad from life's history,
Clad to death's mystery
Swift to be hurl'd
Any where, any where
Out of the world.
In she plunged boldly,
No matter how coldly
The rough river ran,
Over the brink of it,
Picture it, think of it,
Dissolute man
Leave in it, drink of it
Then, if you can
Take her up tenderly
Lift her with care,
Fashion'd so slenderly,
Young, and so fair
Ere her limbs frigidly
Stiffen too rigidly,
Decently, kindly,
Smooth and compose them;
And her eyes, close them,
Starring so blindly
Dreadfully staring
Thro' muddy impurity,
As when with the daring
Last look of despairing
Fix'd on futurity
Perishing gloomily,
Spurr'd by contumely,
Cold inhumanity,
Burning insanity,
Into her rest.
Cross her hands humbly,
As if praying dumbly,
Over her breast

ಬೆಚ್ಚಿದಳೆ, ನಡುಗಿದಳೆ,
ಹೆದರಿದಳೆ ಹೊಳೆಗೆ ?
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ ಹಾಳು
  ಬಾಳ ತೆಗೆದೊಗೆದು,
ಏನಿದೆಯೊ ಅರಿಯದಿಹ
  ಸಾವ ಕೆಳೆಬಗೆದು,
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ,
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ,
ಈ ಲೋಕ ಬೇಡೆಂದು
  ಹಾರಿದಳು ನೆಗೆದು.

ಹಾರಿದಳು, ಮುಳುಗಿದಳು.
ತೇಲಿದಳು, ಕೊಚ್ಚಿದಳು,
  ಕೊರೆವ ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ,
ಎಲವೊ ಕಾಮುಕ, ಕಟುಕ,
ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ನೋಡು ಬಾ
ಎಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಲಗಿ
ಸಲ್ಲಾಪ ಮಾಡುತಿಹೆ.
ಈಗ ಬಾ, ನೋಡು ಬಾ,
ಇವಳೊಡನೆ ಮುಳುಗು ಬಾ,
  ಮುಳುಗು ಬಾ, ಪಾಪಿ !

ಮೆಲ್ಲಗಿವಳನು ಮುಟ್ಟು,
  ಮರುಗಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತು.
ಏನು ಕೋಮಲಕಾಯ !
  ಹೊಳಪು ಹೊಸಪ್ರಾಯ !
ಕೈಕಾಲುಗಳ ಸವರಿ
  ಮೃದುವಾಗಿ ಮಡಿಸು ;
ಬಿರುಗಣ್ಣ ನೋಟವನು
  ರೆಪ್ಪೆಯಲಿ ಕವಿಸು ;—
ಜರೆಯುವರ, ಪಳಿಯುವರ,
ಕೊರೆಯುವರ, ತುಳಿಯುವರ,

Owning her breast
Her evil behaviour,
And leaving, with meakness,
Her sins to her Saviour

Thomas Hood

ಕಿವಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ,
ಹಲ್ಲುಮುಡಿಯನು ಕಚ್ಚಿ
ಕಲ್ಲುಮನಸಾದಾಗ
ನೆಟ್ಟುದೀ ನೋಟ !

ಮುಂದ ಬಲ್ಲವರಾರು ?
ಇಂದಾಯ್ತು ಶಾಂತಿ.
ದೇವ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ,
ನಾವು ಮಾಡುವ ಹಿಂಸೆ,
ಅದೆ ನರಕಹಿಂಸೆ !
ದುಃಖಿಗಳ, ಪಾಪಿಗಳ
ನಾವು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವೆವು
ದೂರ ಅಟ್ಟುವೆವು.
ಅಟ್ಟಿನಾ ರೀತಿಯಲಿ
ತಂದೆ, ರಕ್ಷಕನು.
ದೈನ್ಯದಲಿ, ಮೌನದಲಿ
ತನ್ನ ಪಾಪವನೊಪ್ಪಿ
ಮರೆಹೊಗುವನಾಥೆಯನು
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿಸಿ
ಅವನ ಬಳಿ ಕಳುಹು.

HOOD (1799–1845) : Bridge of sighs.

ಕಾರಿಹೆಗ್ಗಡೆಯ ಮಗಳು

ಪಡುವದಿಬ್ಬದ ಗೌಡನೊಬ್ಬನು
ಬಿಡದೆ ತೊರೆಯನ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು :
ತಡೆಯದೀಗಲೆ ಗಡುವ ಹಾಯಿಸು,
ಕೊಡುವೆ ಕೇಳಿದ ಹೊನ್ನನು,

ಆರು ನೀವೀ ಕರುಗಿ ಮೊರೆಯುವ
ನೀರ ಕಾಯಲ ಹಾಯುವವರು ?
ಪಡುವದಿಬ್ಬದ ಗೌಡ ನಾನೀ
ಮಡದಿ ಕಾರಿಯ ಕುವರಿಯು.

ಓಡಿ ಬಂದೆವು ಮೂರು ದಿವಸ :
ಜಾಡ ಹಿಡಿದು ಹಿಂದೆ ಬಂದರು :
ನಮ್ಮನೀಕಣಿವೆಯಲಿ ಕಂಡರೆ
ಚಿಮ್ಮಿ ಹರಿವುದು ನೆತ್ತರು.

ಹತ್ತಿ ಕುದುರೆಯ ತರುಬಿ ಬರುವರು,
ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಕೊಲುವರು ;
ಘೋರದುಃಖದ ನಾರಿಯನು ಬಳಿ.
ಕಾರು ನಗಿಸಲು ಬಲ್ಲರು ?

ಆಗ, ಅಂಜದೆ, ತೊರೆಯನೆಂದನು :
ಬೇಗ, ಜೀಯಾ, ಓಡ ತರುವೆನು,
ಸುಡಲಿ ಹೊನ್ನು, ಬೆಡಗಿ ನಿನ್ನೀ
ಮಡದಿಗೋಸುಗ ಬರುವೆನು.

ಆದುದಾಗಲಿ, ಮುದ್ದಿನರಗಿಣಿ
ಗಾದ ಗಂಡಪ ಕಾದುಕೊಡುವೆನು.
ಕಡಲು ನೊರಗಡೆದೆದ್ದು ಕುದಿಯಲಿ
ಗಡುವ ಹಾಯಿಸಿ ಬಿಡುವೆನು.

Lord Ullin's Daughter

A chieftain to the Highlands bound
Cries Boatman, do not tarry.
And I'll give thee a silver pound
To row us o'er the ferry.

Now who be ye, would cross Lochgyle
This dark and stormy water ?
'O I'm the chief of Ulva's isle,
And this, Lord Ullin's daughter.

'And fast before her father' s w men
Three days we've fled together,
For should he find us in the glen,
My blood would stain the heather.

"His horsemen hard behind us ride–
Should they our steeps discover,
Then who will cheer my bonny ride
When they have slain her lover ?

Out spoke the hardy Highland wight,
'I'll go, my chief, I'am ready :
It is not for your silver bright,
But for your winsome lady :

And by my word the bonny bird
In danger shall not tarry ;
So though the woves are raging white
I'll row you o'er the ferry.

ತೂರುಗಾಳಿಗೆ ಕಡಲು ಕುದಿಯಿತು,
ನೀರ ದೆವ್ವಗಳರಚಿಕೊಂಡುವು.
ಹೆಪ್ಪು ಮೋಡದ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಗೆ
ಕಪ್ಪುಗಾದವು ಮುಖಗಳು.

ಕಿರಳಿ ಕಿರಳಿ ಗಾಳಿ ಜಚ್ಚಿತು :
ಇರುಳ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದು ಮುಚ್ಚಿತು :—
ಕಣಿವೆಯಿಳಿವರ ಕುದುರೆ ಕತ್ತಿಯ
ಖಣಿಖಣಿಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು !

ಏಳು, ಬೇಗೇಳಣ್ಣ, ಎಂದಳು ;
ಹೂಳಿಕೊಳಲಿ ನನ್ನ ಕಡಲು,
ಮುಳಿದ ಮುಗಿಲ ತಡೆಯಬಲ್ಲೆ,
ಮುಳಿದ ತಂದೆಯ ತಡೆಯೆನು,

ಇತ್ತ ಕರೆಮೊರೆ ಹಿಂದಕಾಯಿತು :
ಅತ್ತ ತೆರೆಮೊರೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ;
ಆಳ ಕೈಯಲಿ ತಾಳಬಹುದೇ
ಏಳುಬೀಳಿನ ಕಡಲದು !

ಅಲೆಗಳಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಮಿಾಟಿ
ಮುಳುಗುತಿಹರು, ಏಳುತಿಹರು—
ಕರೆಗೆ ಬಂದ ಕಾರಿಹೆಗ್ಗಡೆ,
ಕರಗಿ ಮುಳಿಸು, ಅತ್ತನು !

ನೊಂದುತೆರೆಗಳ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ,
ಕಂಪು ಮಗಳ, ಕರಗಿಹೋದ—
ಒಂದು ಕೈ ನೀಡಿದಳು ನೆರವಿಗೆ,
ಒಂದು ತಬ್ಬಿತು ನಲ್ಲನ !

By this the storm grew loud apace,
The water-wraith was shrieking-;
And in the scowl of heaven each face
Grew dark as they were speaking.

But still as wilder blew the wind
And as the night grew drearer,
A doon the glen rode armed men,
Their trampling sounded nearer.

'O haste thee, haste' the lady cries,
Though tempests round us gather ;
I'll meet the raging of the skies.
But not an angry father.

The boat has left a stormy land,
A stormy sea before her,
When, Oh too strong for human hand
The tempest gathe'd o'er her.

And still they row'd amidst the roar
Of waters fast prevailing :
Lord Ullin reach'd that fatal shore,
His wrath was changed to wailing.

For, sore dismay'd, through storm and shade,
His child he did discover :
One lovely hand she stretch'd for aid,
And one was round her lover.

Come back. come back. he cried in grief.
Across this stormy water :
And I'll forgive your Highland chief,
My daughter O, my daughter.

ಮರಳು, ಮರಳು, ಮಗಳೆ ಎಂದ,
ಮೊರೆವ ಕಾಯಲ ಗಂಟಲಿಂದ ;
ಮರೆತೆ, ಒಪ್ಪಿವೆ ನಿನ್ನ ನಲ್ಲನ,
ಮರಳು ಕಂದಾ ಎಂದನು. ”

ಮರಳಬಹುದೇ ? ಹೋಗಬಹುದೆ ?
ಕರೆಯ ತೆರೆಯುಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಯ್ದು
ಹೊರಳಿಹೋಮವು ಮಗಳ ಮೇಲೆ,
ಕೊರಗಿನಲಿ ಅವನುಳಿದನು.

CAMPBELL (1777-1844) : Lord Ullin's Daughte

Twas vain : the loud waves lash'd the shore,
Return or aid preventing :
The water wild went o'er his child,
And he was left lamenting.

Thomas Campbell

ಚೋಳ ಕನ್ನೆಯರು

ಏಳು ಮಗುಳದಿರು ಚೋಳರಾಯನಿಗೆ,
ಒಬ್ಬ ತಾಯ ಸಿರಿಮಕ್ಕಳು ;
ಸಾಲದೊಂದು ದಿನ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವರೆ
ಹಬ್ಬಿಹೆಣೆದವರ ಹಿತುವನು.
ಏಳು ನೈದಿಲೆಗಳಕ್ಕತಂಗಿಯರು,
ಮಾಲೆಯೊಂದರಲಿ ಹೊಂದಿಕೆ.
ಅವರ ತಂದೆಯೋ, ಧೀರ ಕಾಳಗದೊ
ಳವರ ಚಿಂತೆಯನೆ ಕೊಳ್ಳ ನೆಣಿಕೆಯಲಿ—
ಅವನಿಗಿಷ್ಟು ರುಚಿ ರಣದಲಿ !
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ಮೊರೆವ ಮೂಡಲಲಿ, ಮೊರೆದು ತೀಡುತಲಿ,
ಗಾಳಿ ತರುಬುವುದು ಕಡಲನು ;
ತೆರೆಗಳೇಳುವುವು, ಹೊರಳಿ ಬೀಳುವುವು
ಚೋಳಮಂಡಲವ ತೊಳೆವುವು.
ಹಡಗ ನಡಸುತಲಿ, ಕಡಲ ಹಾಯುತಲಿ,
ತಡಿಯ ಸೇರುವರು ಕಳ್ಳರು.
ಬೂದಿಮರಳಿನಲಿ ದುಮುಕಿ ನಿಲ್ಲುವರು ;
ಕಾದಿ ಕಯಿಯಲದೊ ಪಡೆಯ ನಾಯಕನ
ಊದಿ ಮೊಳಗುವನು ಕೊಂಬನು.
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ನೋಟಸಿಂಗರದ ತೋಟಿದೊತ್ತಿನಲಿ
ಮುಸುಕುಕೊಂಬೆಗಳ ನೆರಳಲಿ,
ಮೇಳದೊರಗಿರುವರೇಳು ಕನ್ನೆಯರು

The Seven Sisters

I

SEVEN Daughters had Lord Archi bald,
All children of one mother :
You could not say in one short day
What love they bore each other.
A garland, of seven lilies, wrought ;
Seven sisters that together dwell,
But he, bold knight as ever fought,
Their father, took of them no thought,
He loved the wars so well.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie !

II

Fresh blows the wind, a western wind,
And from the shores of Erin,
Across the wave, a Rover brave
To Binnorie is steering :
Rights onward to the Scottish strand
The gallantship is borne ;
The warriors leap upon the land,
And hark ! the Leader of the band
Hath blown his Bugle horn.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

III

Beside a grotto of their own,
With boughs above them closing,
The seven are laid, and in the shade
They lie like fawns resposing.
But now, upstarting with affright

ಮಿಸುನಿಜಿಂಕೆಗಳ ತೆರದಲಿ.
ಆಳ ಬೊಬ್ಬೆಯನು ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚುತಲಿ,
ಬೀಳುತೇಳುತಲಿ ಹರಿವರು ;
ಜಾರಿ ಮುಗ್ಗುವರು, ನೆಗೆದು ನುಗ್ಗುವರು—
ಧೀರ ಜನಕನೇ, ಸೂರೆಗೆಲ್ಲಿರುವೆ ?
ಸೂರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿರಿಮಕ್ಕಳು !
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ.
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ಎಡಕೆ ಬಲಕೆ ಸರಿದೇಳು ಕನ್ನೆಯರು
ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟಿನಲಿ ಹರಿವರು ;
ನುಡಿಸಿ ಸೊಕ್ಕಿನಲಿ, ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನಿನಲಿ.
ಕಳ್ಳಚೆನ್ನಿಗರು ಬರುವರು.
ಜರೆದು ಪೇಳುವರು–"ಮರೆತು ಮಕ್ಕಳನು
ಮರಳು ತಂದೆ ಅವನಲೆವನು.
ಬರಿದು ಸಾಕು ಮನೆ, ಮರಳಿ ಬಂದವಗೆ–
ನಮಗೆ ಕುರುಳಸುಳಿ ಬಾಚಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳಿ,
ನಮಗೆ, ಚೆಲುವೆಯರ, ಒಲಿಯಿರಿ."
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

ಕೆಲವರತ್ತಕಡೆ, ಕೆಲವರಿತ್ತಕಡೆ,
ಚೆಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಮುಗಿಲಂದದಿ,
"ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲರೂ—ಇನ್ನು ಸಾಯುವುದೆ,
ಎಲ್ಲ ಸಾಯುವುದೆ" ಎಂದರು.
ಅಲ್ಲೆ ಒಂದು ಕೆರೆ ; ಬಂಡೆ ಕಡಿದು ಕರೆ,
ಅಲ್ಲಿ ಆಳಿನಡಿ ಸುಳಿಯದು.
ಹರಿದು, ಆಶೆತೊರೆದೊಂದೆ ಹಾರಿನಲಿ
ಸೆರೆಯುತೇಳುವರು ಹಾರಿ ಮುಳುಗಿದರು,
ಮರಳಿ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಬೀಳರು,
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

At noise of man and steed,
Away they fly to left, to right–
Of yonr fair household, Father-knight
Methinks you take small heed !
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

IV

Away the seven fair campbells fly,
And, over hill and hollow,
With menace proud, and insult loud,
The youthful Rovers follow.
Cried they, "Your father loves to roam :
Enough for him to find
The empty house when he comes home ;
For us your yellow ringlets comb,
For us be fair and kind !"
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

V

Some close behind, some side to side,
Like clouds in stormy weather ;
They run, and cry, "Nay, let us die,
And let us together."
A lake was near ; the shore was steep ;
There never foot had been ;
They ran, and with a desperate leap
Together plunged into the deep,
Nor ever more were seen.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binncrie.

VI

The stream that flows out of the lake,
As through the glen it rambles
Repeats a moan o'er moss and stone,

ಕೆರೆಯ ನೀರುರುಳಿ ಹರಿವ ಕಾಲುಹೊಳೆ
ಕೊರಕಲಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ,
ಗರುಕೆಕಲ್ಲ ಬಳಿ, ಹೊರಳಿ ಸರಳುವುದು,
ಮರೆವ ಕನ್ನೆಯರ ನೆನೆಯುತ.
ಏಳು ದಿಬ್ಬಗಳು, ಹಸುರುಹೊದಿಕೆಯಲಿ,
ಆಳದಿಂದ ನೆಗೆದೆದ್ದುವು.
ನೊಂದು ಮರುಕದಲಿ ನಾಗಕನ್ನೆಯರು
ತಂದು ಕನ್ನೆಯರನಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಹರು.
ಎಂದು ಹೇಳುವರು ತೊರೆಯರು.
ತಾಳು ಕಂಬನಿಯ, ತುಂಬು ಕಂಬನಿಯ,
ಚೋಳಕನ್ನೆಯರ ಭಂಗಕೆ.

WORDSWORTH : The Seven Sister

For those seven lovely campbells.
Sever little Islands, green and bare
Have risen from out the deep :
The fishers say, those sisters fair
By faeries all are buried there
And there together sleep.
Sing, mournfully, oh ! mournfully,
The soltitude of Binnorie.

ಅಳಿನಿ

ಅಳಿಯನಿತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ.
ಇರುಳು ಹಗಲು ಕರೆವಳಲ್ಲ,
ಅಯ್ಯೊ, ಅತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ,
   ಹುಲಿಯಕೋಟೆಯ ಬಯಲಲಿ !

ಹೊಲ್ಲದಾ ಎದೆ ನೆನೆಹ ನೆನೆದುದು,
ಹೊಲ್ಲದೇ ಕೈ ಗುರಿಯನಿಟ್ಟುದು,
ಅಳಿನಿ, ಅರೆಗಿಣಿ, ಸತ್ತು ಬಿದ್ದುದು
   ನನ್ನನುಳಿಸಿ, ತೋಳಲಿ.

ಕುದಿಯದೇ ಎದೆ ಬೆಂಕಿ ಮೂಡಿ,
ಬಿದ್ದ ನುಡಿಯದ ಹೆಣ್ಣ ನೋಡಿ !
ಒಪ್ಪಗೈದನು ಬಕುತಿಗೂಡಿ
   ಹುಲಿಯಕೋಟೆಯ ಬಯಲಲಿ.

ನೀರ ತಡಿಯಲಿ ನಾನು ಸೇರಿ,
ನನ್ನ ಹಗೆಯೇ ದಾರಿ ತೋರಿ,
ನನ್ನ ಹಗೆಯೇ ದಾರಿ ತೋರಿ,
   ಹುಲಿಕೋಟೆಯ ಬಯಲಲಿ.

ಇಳಿದು ಕತ್ತಿಯ ಹಿರಿದುಕೊಂಡು,
ತರಿದೆನವನನು ತುಂಡು ತುಂಡು,
ತರಿದೆನವನನು ತುಂಡು ತುಂಡು–
   ಸತ್ತವಳ ಹಗೆ ತೀರಲಿ !

ಅಳಿನಿ, ಚೆಲುವೆ ! ಹೋಲಲಳವೆ ?
ನಿನ್ನ ಕುರುಳನು ಮಾಲೆಗೊಳುವೆ,
ಬಿಡದೆ ಎದೆಯಲಿ ಬಿಗಿದುಕೊಳುವೆ–
   ಸತ್ತಮೇಲದು ಸಡಿಲಲಿ !

Fair Helen

I wish I were where Helen lies ;
Night and day on me she cries ;
O that I were where Helen lies
On fair Kirconnell lea

Curst be the heart that thought the thought,
And curst the hand that fired the shot,
When in my arms burd Helen dropt,
And died to succour me

O think na but my heart was sair
When my love dropt down and spak nae mair
I laid her down wi' meikle care
On fair kirconnell lea.

As I went down the water-side,
None but my foe to be my guide,
None but my foe to be my guide,
On fair Kirconell lea.

I lighted down my sword to draw,
I hacked him in pieces sma'
I hacked him in pieces sma'
For her sake that died for me.

O Helen fair, beyond compare
I'll make a garland of thy hair
Shall bind my heart for evermair
Until the day I die.

ಅಯ್ಯೊ, ಅತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ,
ಇರುಳು ಹಗಲು ಕರೆವಳಲ್ಲ !
ಏಳು ಹಾಸಿಗೆಯುಳಿದು, ನಲ್ಲ,
ಬೇಗ ನೀ ಬಾ ನನ್ನಲಿ !

ಅಳಿನಿ, ಚೆಲುವೆ ! ಅಳಿನಿ, ನಾರಿ !
ಏನು ಪುಣ್ಯವೆ ನಿನ್ನ ಸೇರಿ
ನಿದ್ದೆಹೋಗಲು ದುಃಖವಾರಿ,
ಹುಲಿಯಕೋಟೆಯ ಬಯಲಲಿ,

ಮೇಲೆ ಹಸುರು ಬೆಳೆಯದಯ್ಯೊ !
ಹಾಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದಯ್ಯೊ !
ನಿನ್ನ ತೋಳಲಿ ಬೀಳೆನಯ್ಯೊ !
ಹುಲಿಯಕೋಟೆಯ ಬಯಲಲಿ.

ಅಳಿನಿಯತ್ತಲೆ ಹೋಗೆನಲ್ಲ,
ಇರುಳು ಹಗಲು ಕರೆವಳಲ್ಲ !
ನನಗೆ ಬೆಳಕೇ ಬೇಸರಲ್ಲ
ಒಲುಮೆಯಳಿದೀ ನೆಲದಲಿ !

ANON : Fair Helen.

O that I were where Helen lies
Night and day on me she cries ;
Out of my bed she bids me rise,
Says, 'Haste and come to me'

O Helen fair O Helen chaste
If I were with thee, I were blest,
Where thou lies low and takes the rest
On fair kirconnell lea

I wish my grave were growing green,
A winding-sheet drawn ower my een,
And I in Helen's arms lying,
On fair kirconnell lea.

I wish I were where Helen lies ;
Night and day on me she cries ;
And I am weary of the skies,
Since my love died for me.

Anon

ಪದುಮ

ಅರಸಿನ ಕುಲವ್ರೋ, ಏನಿದ್ದೇನು !
    ಸುರವಧುರೂಪ್ರೋ : ಏನಿದ್ದೇನು !
ಗುಣವ್ರೊ, ಸೊಬಗೋ, ಏನಿದ್ದೇನು !
    ಪದುಮಾ, ಇದ್ದುವು ನಿನಗೆಲ್ಲಾ
ಪದುಮಾ, ಎಚ್ಚೆತ್ತಳುವುದೆ ಅಲ್ಲದೆ
    ಕಣ್ಣವು ನಿನ್ನನು ಕಾಣುವುವೆ ?
ನೆನಸಿಕೊಳುವೆ, ಬಿಸುಸುಯ್ಯುವೆ, ಇರುಳನು
    ನಿನಗೆಯೆ ಮೀಸಲು ತೆಗೆದಿಡುವೆ.

LANDOR (1775-1864) : Rose Alymner

Rose Aylmer

Ah what avails the sceptred race,
Ah what the form divine
What every virtue, every grace
Rose Aylmer, all were thine.

Rose Aylmer, Whom these wakeful eyes
May weep, but never see,
A night of memories and sighs
I consecrate to thee.

Walter Savage Landor

ಗಾನ ಮೆಲುಪಿನ ಕೊರಲು ಕುಗ್ಗಲು

ಗಾನ, ಮೆಲುಪಿನ ಕೊರಲು ಕುಗ್ಗಲು,
ಹೊಳಲು ಕೊಡುವುದು ಮನದೊಳು,
ಕಂಪು, ಮೊಲ್ಲೆಯ ಸೊಂಪು ಸೊರಗಲು,
ತಿಳಿದ ಕರಣದೊಳುಳಿವುದು.
ಕಳಚಿದೆಸಳು, ಗುಲಾಬಿ ಕಂದಲು,
ತಳಿವುದಿನಿಯಳ ಶಯನವ.
ನಿನ್ನ ಬಗೆಗಳೊ–ನೀನು ಹೋಗಲು,
ಒರಗಿ, ಒಲುಮೆಯ ಬಗೆವುದು.

SHELLEY : Music, when soft voices die.

To

Music, when soft voices die,
Vibrates in the memory
O dours, when sweet violets sicken,
Live within the sense they quicken.

Rose leaves, when the rose is dead,
Are heaped for the beloved bed ;
And so thy thoughts, when thou are gone,
Love itself shall slumber on.

Percy Bysshe Shelley

ಅರೆ ಯಾವುದಿಲ್ಲಿ ?

ಅರೆ ಯಾವುದಿಲ್ಲಿ ?
ಜ್ವಲಿಸುವ ವಸಂತವಿದೆ,
ತಿಳಿನೀಲಿ ಗಗನವಿದೆ.

ಕೊರತೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ?
ಜಗವೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುವುದು–ಕಣ್ಗೆ ಪಾಳೆಲ್ಲ !
ಸೊಗಸಾದ ಕಟ್ಟಿಹುದು–ಚಿತ್ರಪಟವಿಲ್ಲ !
ಮಾವಿನೆಳತಳಿರೇನು, ಬಿರಿದ ಹೂವೇನು,
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮನೆಯೇನು–ಬರಿದು ಮನೆ ತಾನು !
ಬಾ, ಚೆಲುವೆ, ಅರಕೆಯನು ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಡು,
ನಿಲಗಗನವ ಬಗಿದು ನನ್ನೆದೆಯ ಕೂಡು :
ಮಿನುಗುತ ವಸಂತಕ್ಕೆ ಹೊಸಕಳೆಯ ನೀಡು :
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೊಬಗನಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಉಸಿರಾಡು.

ಜಡವಾಗಿ ಸತ್ತಿಲ್ಲಿ
ಕೆಡೆದಿರುವುದೆಲ್ಲ,
ಜೀವಕಳೆ ತುಂಬುವುದು.
ಪ್ರೇಮವುಕ್ಕುವುದು !
ಪ್ರೇಮವುಕ್ಕುವುದು.

BROWNING (1812-1889) : Wanting is-what

Wanting is–What

Wanting is–what ?
Summer redundant,
Blueness abundant,
–where is the blot ?

Beam the world, yet a blank all the same,
Framework which wants for picture to frame ;
What of the leafage, what of the flower ?
Roses embowering with naught they embower !
Come then, complete incompletion, O comer,
Pant through the blueness, perfect the summer !

Breathe but one breath
Rose beauty above,
And all that was death
Grows life, grows love,
Grows Love !

Robert Brownig

ಇರುಳ ದೇವಿ

ಬೇಗ ಪಡುವ ತೆರೆಯು ತುಳಿದು.
    ಇರುಳ ದೇವಿ, ಬಾ.

ಮಬ್ಬುಗವಿಯೊಳೊಬ್ಬಳಿದ್ದು,
ಹಗಲು ಸಮೆಯುದಾಗ ಹೆಣೆದ
ಸೊಗದ ಭಯದ ಕನಸ ಬೀರಿ,
ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತ, ಬೆದರಿಸುತ್ತ,
    ಬಾ, ಬೇಗ, ಬಾ.

ಅರಿಲ ಹೂವು ನೆಯ್ದ ಕಪ್ಪು
    ದುಗುಲವುಟ್ಟು ಬಾ.
ಹಗಲ ಕಣ್ಗೆ ಕುರುಳ ಕವಿಸಿ,
ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟು ದಣಿಸಿ ಕಳಿಸಿ,
ಸುತ್ತುಸುಳಿದು; ನಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಮಂಕು ತಳಿದು, ಶಂಕೆಯುಳಿದು
ಅರಸುವೆನಿಗೆ ಬಾ.

ಕರಗಿ ಮಂಜು, ಬೆಳಕು ಬರಲು
    ನಿನಗೆ ಸುಯ್ದನು.
ಅರಳ ತಳಿರ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲ
ಹೊರೆಯು ಹೇರಿ, ಏರಿ ಹಗಲು
ಬೇಡವಾದ ಬಳಗದಂತೆ,
ಕಾಡಿ ತಂಗುತಿರಲು, ಬಾಡಿ
    ನಿನಗೆ ಸುಯ್ದನು.

ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಸಾವು ಬಂದು,
    ಸರಿಸು ಎಂದನು.

To the Night

Swiftly walk over the western wave
Spirit of Night.
Out of the misty eastern cave,
Where, all the long and lone day light,
Thou wovest dreams of joy and fear
Which make thee terrible and dear,
Swift be thy flight

Wrap thy form in a mantle grey
Star-inwrought.
Blind with thine hair the eyes of day,
Kiss her until she be wearied out,
Then wander o'er city, and sea and land,
Touching all with thine opiate wand-
Come, long-sought.

When I arose and saw the dawn,
I sigh'd for thee ;
When light rode high, and the dew was gone,
And noon lay heavy on flower and tree,
And the weary day turn'd to his rest,
Lingering like an unloved guest,
I sigh'd for thee.

Thy brother death came, and cried,
Wouldst thou me ?
Thy sweet child Sleep, the filmy-eyed,
Murmur'd like a noontide bee,
Shall I nestle near thy side ?
Wouldst thou me ? -And I replied,
No, not thee.

ನಿನ್ನ ಕಂದ ನಿದ್ದೆ ಬಂದು,
ಕಣ್ಣ ಹೊಸಕಿ, ಜೇನ ಮುಸುಕಿ,
ಅಪ್ಪಿಕೊಳಲೆ, ಬಳಿಯೊಳೊರಗಿ ?
ಒಪ್ಪು, ನಲ್ಲೆ ಎಂದನದಕೆ
   ಒಲ್ಲೆ ಎಂದೆನು.

ನೀನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಸಾವು
   ಬೇಗ, ಆಗಲೀ !
ನೀನು ಹೋದಮೇಲೆ ನಿದ್ದೆ-
ಕೇಳಬಲ್ಲೆ ವರಪನವರ,
   ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆನಮ್ಮ ನಿನ್ನ,
ಒಲುಮೆಯಿರುಳೆ, ಬಯಕೆ ಸಲಿಸು
   ಬೇಗ, ಬಾ, ಬಾ,

SHELLEY : To Night

Death will come when thou art dead,
Soon, too soon
Sleep will come when thou art fled;
Of neither would I ask the boon
I ask of thee, beloved Night–
Swift be thine approaching flight,
Come soon, soon.

Percy Bysshe Shelley

ನಿರಾಶೆ

ಬಿಸಿಲೊ ಬೆಳೆಯಿತು ; ಬಾನೋ ತಿಳಿಯಿತು ;
ಸೆಳೆಸೆಳೆದೆಲೆಗಳು ಕುಣಿಯುವುವು ;
ಮುಸುಕಿದ ಮಂಜನು ಕಳೆಯುತ ಗಿರಿಗಳು
ಬೆಳಗುವ ಹಗಲನು ಹೊದೆಯುವುವು ;
ಬಿರಿಯದ ಮೊಗ್ಗುಗಳೆಸಳನು ತೆರೆಯುತ ;
ಸುಳಿವುದು ತಂಪಿನ ನೆಲದುಸಿರು ;
ಬೆರೆದೊಂದೇ ಆನಂದದ ದನಿವೊಲು,
ಹೊಳಲಲಿ, ಬನದಲಿ, ಬಯಲಿನಲಿ,
ಹೊರಳುವ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮುವ ಮೊರೆತಗಳಿಂಪಾಗೆಸೆಯುವುವು.

ಕಣ್ಣೆದಿರಾಳದ ತುಳಿಯದ ತಳದೊಳ
ಗುರುಳುವ ಕಳೆಗಳು ತೋರುವುವು.
ನುಣ್ಣಗೆ ಬೆಳಕನು ಕರಗಿಸಿ, ಅರಿಲಾ
ಗೆರೆದವೊಲಲೆಗಳು ತೋರುವುವು.
ಕುಳಿತಿಹನೊಬ್ಬನೆ ಮರಳಲಿ ; ಸುತ್ತಲು
ಮೊರೆವುದು ಮಿಂಚುವ ಕಡಲೊಡಲು.
ಆಳತೆಯ ತಾಳಕೆ ತಲೆ ತೂಗಾಡುವ
ತೆರೆಯಿಂದೇಳುವುದೊಂದುಲುಹು.
ತಿಳಿವೆದೆಗೆದೆ ಹೋಂದುವುದೊಂದಿಹುದೇ ಏನಿನಿದೋ ಈಗ !

ನನಗಕಟಾ ! ಉತ್ಸಾಹವೆ, ಆಶೆಯೆ,
ಮೊದಲಾರೋಗ್ಯವೆ, ನೆಮ್ಮದಿಯೆ ?
ಮನಸಿನ ಶಾಂತಿಯೆ, ಪದವಿಯೆ, ಕೀರ್ತಿಯೆ,
ಮುದಿಯಾಗಳಿಯದ ಸವಿಯೊಲವೆ ?
ಧನವನು ಮೀರಿದ ದೈವಜ್ಞಾನದೊ
ಳೊದಗುವ ತೃಪ್ತಿಯೆ, ಮಹಿಮೆಗಳೇ ?

Stanzas Written in Dejection Near Naples

The sun is warm, the sky is clear,
The waves are dancing fast and bright,
Blue isles and snowy mountains wear
The purple noon's transparent might :
The breath of the moist earth is light
Around its unexpanded buds ;
Like many a voice of one delight
The winds, the birds, the ocean-floods
The city's voice itself is soft like Solitude's.

I see the Deep's Untrampled floor
With green and purple seaweeds strown ;
I see the waves upon the shore,
Like light dissolved in star-showers, Thrown :
I sit upon the sands alone ;
The lightning of the noontide ocean
Is flashing round me, and a tone
Arises from its measured motion
How sweet did any heart now share in my emotion.

Alas I have nor hope nor health,
Nor peace within nor calm around,
Nor that content, surpassing wealth,
The sge in meditation found,
And walked with inward glory crowned
Others I See whom these surround
Smiling they live, and call life pleasure ;
To me that cup has been dealt in another measure

ಜನರೆತ್ತೆತ್ತಲು ಹೊತ್ತೀ ಸಿರಿಗಳ
  ಬದುಕರೆ ಬಾಳತಿಹಿತವೆನುತ ?
ನನಗೋ ಆ ಹೊಂಬಟ್ಟಲೊಳೆಲ್ಲಾ ವಿಷವೇ ತುಂಬಿಹುದೇ !

ಈಗ ನಿರಾಶೆಯೆ ಇಳಿತರವಾಗಿದೆ,
  ತೆರೆಗಳ ಗಾಳಿಯ ಹದ ತೋರಿ,
ಹಾಗೆಂದೇ ಸೊರಗಿದ ಮಗುವಂತತ್ತ
  ತ್ತೊರಗುವೆ, ಜನ್ಮದ ಹೊರೆ ಜಾರಿ.
ಸವೆಯಲಿ ಇಂದೇ ಹಿಂದಿನ ಮುಂದಿನ
  ಕರೆಕರೆಯೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರಿ ;
ಕವಿಯಲಿ ನಿದ್ದೆಯವೊಲು ಸಾವೆಲರಲಿ
  ಕೊರೆಯಲಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಬಸಿಯಾರಿ :
ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದೆ ಕಡೆ ನೊರೆಯಲಿ ಕಡಲಾ ಒಂದೇ ಬೇಸರದುಲಿಯುಸಿರಿ.

SHELLY : Dejection, near Naples

Yet now despair itself is mild
Even as the winds and waters are ;
I could lie down like a tired child,
And weep away the life of care
Which I have borne, and yetmust bear,
Till death like sleep might steal on me,
And I might feel in the warm air
My cheek grow cold, and hear the sea
Breathe o'ar my dying brain its last montony.

Percy Bysshe Shelley

ದುಃಖಸಮಯ

ಏನು ಲೋಕವೋ ! ಏನು ಜನ್ಮವೋ !
ಏನು ಕಾಲವೋ ! ಬೇಡವೋ !
ಜೀವಮಾನದ ಕಡೆಯ ಹಂತವ ಹತ್ತಿ ಹಿಂದಕೆ ನೋಡಿ ನಡುಗುವೆ ;
ಯಾವ ಕಾಲಕೋ ಮರಳಿ ಬರುವುದು ಆದಿಕಾಲದ ಭೋಗಸಂಪದ ?
ಇಲ್ಲವೆಂದಿಗೂ, ಇನ್ನದೆಂದಿಗೂ, ಇಲ್ಲವೊ !

ಇರುಳುಂಪಗಲೊಳು, ಹರುಷವೆನ್ನೊಳು,
ತೊರೆದೆಹೋಯಿತೋ, ಹೋಯಿತೋ !
ಹೊಸವಸಂತವೂ, ಮೆರೆವ ಶರದವೂ, ಬಿಳಿಯ ಮಂಜಿನೀ ಹಿಮದ ಸಮಯವೂ,
ಕುಸಿದ ಹೃದಯವ ಕೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಮಿಡಿವುವಲ್ಲದೆ, ನಲಿವೆನೆಂಬುದೋ
ಇಲ್ಲವೆಂದಿಗೂ. ಇನ್ನದೆಂದಿಗೂ, ಇಲ್ಲವೋ !

SHELLEY : A Lament.

A Lament

O world O life O Time
On whose last steps I climb,
Trembling at that where I had stood before ;
When will return the glory of your prime ?
No more–Oh, never more

Out of the day and night
A joy has taken flight :
Fresh spring, and summer, and winter hoar
Move my faint heart with grief, but with delight
No more–Oh, never more.

Percy Bysshe Shelley

ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳು

ಹಳೆಯ ಕೆಳೆಯರ ಮರೆಯಬಹುದೇ
        ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಜನಗಳ ?
ಹಳೆಯ ಕೆಳೆಯರ ಮರೆಯಬಹುದೇ
        ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ ?

ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳನು ನೆನೆ
        ದಿಂದು ಕಳೆಯುವ ದಿನಗಳ ;
ಕಲೆವ, ಹರಟುವ, ನಗುವ, ನೆನೆಯುವ
        ಕಳೆದ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ.

ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು ತೋಪುಮರದಲಿ
        ಕೆಡವಿ ತಿಂದೆವು ಹಣ್ಗಳ,
ಬಳಿಕ ತೊಳಲುತ ದೂರದೇಶದಿ
        ಕಳೆದೆವೀಚೆಗೆ ದಿನಗಳ.

ಕೆರೆಯೊಳಿಬ್ಬರು ಈಜುತಿದ್ದೆವು
        ಮರೆತು ಮನೆಗಳ ಜನಗಳ.
ನಡುವೆ ಹರಡುತ ಕಡಲು ಮೊರೆಯಲು
        ಕಳೆದೆವೀಚೆಗೆ ದಿನಗಳ.

ಕೂಡಿದೆವು ಮತ್ತೀಗ, ಕೇಳಿರಾ,
        ನೀಡು, ಅಮುಕುವ, ಕಯ್ಗಳ :
ಮನದಿ ಹರುಷದಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವ,
        ನೆನೆದು ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ.

ನೋಡು, ಮನೆಯೊಳಗೇನು ಸಡಗರ !
        ಮಾಡುತಿಹರೌತನಗಳ !
ಮೆರೆವ, ಕುಣಿವ, ವಿನೋದವಾಡುವ.
ತರುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳ !

BURNS : Auld Lang Syne.

Auld Lang Syne

Should auld acquaintance be forget,
And never brought to mind ?
Should auld acquaintance be forget,
And auld lang syne ?

Cho–For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne,
We'll tak a cup o' kindness yet
For auld lang syne

And surely ye'll be your pint–stowp,
And surely I'll be mine,
And We'll tak a cup o' kindness yet
For auld lang syne.

We twa hae run about the braes
And pou'd the gowans fine,
But we've wandered monie a weary fit
Sin auld lang syne.

We twa hae paidl'd in the burn
Frae morning sun till dine,
But seas between us braid hae roared
Sin' auld lang syne.

Robert Burns

ಮನಸ್ತಾಪ

ಹೊಸನಡತೆ ನೀನಾದೆ, ನಾ ಬಡವನಾದೆ !
ಮೊನ್ನೆ, ಬಲುದಿನವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯೆಲ್ಲ
ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುವುದು ಮಡುವಾಗಿ ಮೀರಿ,
ನಂಬಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾದ ನನ್ನೆದೆಯೊಳೂರಿ.
ಊರುವುದು ಬೇರೊಂದನೆಣಿಸದೆಯೆ ಮನದೆ,
ಬೀರಿದೆನು ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಸಾಕಿವನಿಗೆನದೆ.

ಏನು ಸುಖದಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕಾಲವನು ಕಳೆದೆ !
ನಾನೆ ಧನ್ಯನು ಧನ್ಯರೊಳಗೆಂದು ತಿಳಿದೆ !
ಈಗ. ಮುಡಿಪೆನಗೆನಿಸಿ, ಜಲಜಲನೆ ಬೀಗಿ,
ಜೀವಕಳೆಯುಕ್ಕುತಿದ್ದಾ ಒಲುಮೆ ಹೋಗಿ.
ಏನಿಹುದು ? ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಾಡುವೆನೆ ? ಕೇಳು,
ಕುಡಿಯಬಾರದ ಬಾವಿ, ಕಸ ಕವಿದ ಹೂಳು !

ತುಂಬಿದೊಲುಮೆಯ ಬಾವಿ–ಆಳವಿರಬಹುದು.
ನಂಬುವೆನು–ಇರಬಹುದು–ಬತ್ತದಿರಬಹುದು,
ಸೆಲವೇನು ? ಜಲವೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಾಗಿ
ಮಲಗಿರಲು ಮೌನದಲಿ ನನಗುಲಿಯದಾಗಿ,
ಈ ಬಗೆಯ ಹೊಸನಡತೆ ನನ್ನೆದೆಯ ಕೊರೆಯೆ,
ನಾ ಬಡವನಾಗಿಂತು ಹುದುಗಿಹೆನು, ದೊರೆಯೆ !

WORDSWORTH : A Complaint.

A Complaint

There is a change–and I am poor,
Your love hath been, not long ago,
A fountain at my fond heart's door,
Whose only business was to flow,
And flow it did : not taking heed
Of its own bounty, or my need.

What happy moments did I count !
Bless was I then all bliss above !
Now, for that cousecrated fount
Of murmuring, sparking, living love,
What have I ? Shall I dare to tell ?
A confortless and hidden well.

A well of love–it may be deep–
I trust it is,– and never dry :
What matter ? If the waters sleep
In silence and obscurity.
–Such change, and at the very door
Of my fond heart, hath made me poor.

Words Worth

ನನ್ನ ಮೇರಿ

ವರುಷವಿಪ್ಪತ್ತಾಯಿತೀಗ
ನಮ್ಮ ಗಗನವ ಮುಸುಕಿ ಮೇಘ,
ಆಹ, ಇನ್ನಿದೆ ಕಡೆಯದಾಗ,
ನನ್ನ, ಮೇರಿ !

ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಲಿ ಮೊದಲ ಹಮ್ಮ,
ದಿನದಿನಕೆ ಬಲ ಕುಗ್ಗಿತಮ್ಮ,
ನನ್ನ ಕೊರಗೇ ಕೊರೆದುದಮ್ಮ,
ನನ್ನ, ಮೇರಿ !

ನಿನ್ನ ಸೂಜಿಗಳೊಮ್ಮೆ ಹೊಳೆದು
ನನ್ನ ಕೆಲಸಕೆ ದುಡಿದು, ದುಡಿದು,
ಈಗ ಹೊಳೆಯುವು ಮಣ್ಣು ಹಿಡಿದು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ಮಾಡಹೋಗುವೆ ಮರುಗಿ, ಇನ್ನು,
ಮೊದಲಿನಂತೆಯೆ ಕುರಿತುದನ್ನು—
ಮಾತಗೊಡದು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ಗರತಿ ನೀ ಮನೆಬದುಕ ನೋಡಿ,
ನೂಡಿಸೆಳೆಗಳ ಮಾಟಮಾಡಿ
ನೆಯ್ದೆ ನನ್ನೀ ಎದೆಯ ಮೂಡಿ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ನಿನ್ನ ಮಾತೋ ತೊದಲುತಿಹುದು,
ಕನವರಿಕೆವೊಲು ಕಲಸಿ ಬಹುದು—
ನನ್ನ ಕಿವಿಗದೆ ಸೊಗಸ ತಹುದು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

To Mary

THE twentieth year is well nigh past,
Since first our sky was overcast ;
Ah would that this might be the last !
My Mary !

The spirits have a fainter flow,
U see thee daily weaker grow–
Twas my distress that brought thee low,
My Mary !

Thy needless, once a shining store,
For my sake restless heretofore,
Now rust disus'd, and shine no more,
My Mary !

For though thou gladly wouldst fulfil
The same kind office for me still,
Thy sight now seconds not thy will,
My Mary !

By well thou play'd'st the housewife's part,
And all thy threads with magic art
Have wound themselves about this heart,
My Mary !

Thy indistinct expressions seem
Like language utter'd in a dream ;
Yet me they charm, what'er the theme,
My Mary !

Thy silver locks, once auburn bright,
Are still more lovely in my sight
Than golden beams of orient light,
My Mary !

ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೂದಲಂದ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗದೇನು ಚಂದ !
ಮೂಡ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಥಳಕು ಮಂದ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ಕಾಣದೀ ಸಿರಿದಲಿಯ ನಾನು
ನೋಡಕ್ಕ ನೋಟವೇನು ?
ಏಕೆ ತೊಳಗುವ ಸೂರ್ಯ ತಾನು,
'ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ಬಳಹೋಗಿ, ಉಸಿರುಹತ್ತಿ,
ಇಡುವೆ ಕೈಯಲಿ ಕೈಯನೆತ್ತಿ,
ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತಲು ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತಿ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ನಡೆವೆ, ಇಬ್ಬರು ಹಿಡಿದು, ಬಗ್ಗಿ,
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಜಗ್ಗಿ, ಜಗ್ಗಿ ;
ಒಲುಮೆಯೊಂದೇ ಜಗ್ಗದೊಗ್ಗಿ
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ಕೇಡಿನಲಿ ಕಂಗೆಡದೆ ಒಲವು,
ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಚಳಿಗೊಳದೆ ಗೆಲವು,
ನಗುತಲಿಹುದೆ ನಿನ್ನ ಚೆಲುವು,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ಆದರೇನಪ ! ನಾನೆ ಬಲ್ಲೆ,
ಮತ್ತೆಮತ್ತೆನ್ನ ಳಲಿಗಲ್ಲೆ,
ಕಣ್ಣ ನಗೆ ಕುಡಿಮುರಿವುದಲ್ಲೆ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮುಂದೆ ನಡಗೆ
ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಬರೆದು ಮಡಗೆ,
ಬಿರಿಯದೇ ಎದೆ ನಿನಗೆ ಕಡೆಗೆ,
ನನ್ನ ಮೇರಿ !

COWPER : My Mary.

For could I view nor them nor thee,
What sight worth seeing could I see ?
The sun would rise in vain for me,
My Mary !

Partakers of thy sad decline,
Thy hands their little force resign ;
Yet, gently prest, press gently mine,
My Mary !

And then I feel that still I hold
A richer store ten thousandfold
Than misers fancy in their gold,
My Mary !

Such feebleness of limbs thou prov'st,
That now at every step thou mov'st,
Upheld by two ; yet still thou lov'st,
My Mary !

And still to love, though prest with ill,
In wintry age to feel no chill,
With me is to be lovely still,
My Mary !

But ah ! by constant heed I know
How oft the sadness that I show
Transforms thy smiles to looks of woe,
My Mary !

And should my future lot be cast
With much resemblance of the past,
Thy worn-out heart will break at last,
My Mary !

William Cowper

ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು

ಕಂದ ಬಿದ್ದೆಯ ಎಂದು ಮುದ್ದಿಸಿ ನನಗೆ ಮರುಗುವರಿದ್ದರು ;
ಅಂದಿನೋದಿನ ಸುಖದ ದಿನದಲಿ ಜತೆಗೆ ಕುಣಿಯುವರಿದ್ದರು.
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಪರಿಸೆನೋಟವೊ, ಪೊಳೆಯಲೂಟವೊ, ಬಯಲಿನಾಟವೋ, ಪಾಟವೋ,
ಇರುಳು ಮುಸುಕಿಯು ಮನೆಯ ನೆನೆಯದ ನಮ್ಮ ಲಗ್ಗೆಯ ಕೂಟವೋ ;
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಪರಸಿ ಪಡೆದೆನು ಹೆಣ್ಣನೊಂದನು—ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಹಿತವನು ;
ಉರಿದುಹೋದಳು, ಬೂದಿಯಾದಳು, ಒಡಿವುದಿನ್ನಿಲ್ಲವಳನು ;
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಕೆಳೆಯನಿರುವನು—ಯಾರಿಗಿರುವರೊ ಆತನಕ್ಕರೆಯಾಪ್ತರು ?
ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು ; ಮೇಲೆ ನಗುವುದೆ, ಒಳಗೆ ಕಲ್ಲೆದೆಯಾದನು.
ಎಲ್ಲ ಹೋದುವು, ಎಲ್ಲ ಹೋದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ಗಾಳಿಕೊಟವೆ ನಾನು : ಸುಳಿವೆನು ಹಸುಳೆ ಸುಳಿದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳು,
ಹಾಳುಬಾಳಿನ ಮರಳುಕಾಡಿನೊಳರಸಿ ಹಿಂದಿನ ನಿಧಿಯನು !
ಎಂದೊ ಹೋದುವು, ಎಂದೊ ಹೋದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

ನನ್ನ ಕೆಳೆಯನೆ, ಒಂದೆ ಕರುಳಿನ ಮಮತೆ ಮೀರಿದ ಕೆಳೆಯನೆ ?
ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲೇತಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯೆಯೊ, ಕೆಳೆಯನೆ ?
ಹೋಗವಲ್ಲವೆ ಆಗ, ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು !

ಕೆಲವರಳಿದರು, ಕೆಲವರುಳಿದರು, ಕೆಲವರೊಗ್ಗದೆ ಮುಳಿದರು.
ಕೆಲವರೆನ್ನನು ದೂರಿ ಪಳಿದರು, ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆಲ್ಲರೂ !
ಎಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದುವು ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಮುಖಗಳು.

LAMB : (1750-1825) : Old Familiar Face

The Ikd Familiar Faces

I have had playmates, I have had companions
In my days of childhood, in my joyful school days ;
All, all are gone, the old familiar faces.

I have been laughing, I have been carousing,
Drinking late, sitting late, with my bosom cronies ;
All, all are gone, the old famaliàr faces

I loved a love once, fairest among women :
Closed are her doors on me, I must not see her
All. all are gone, the old familiar faces.

I have a friend, a kinder friend has no man :
Like an ingrate, I left my friend abruptly ;
Left him, to muse on the old familiar faces.

Ghost-like I paced round the haunts of my childhood,
Earth seem'd desert I was bound to traverse,
Seeking to find the old familiar faces.

Friend of my bosom, thou more then a brother,
Why wert not thou born in my father's dwelling ?
So might we talk of the old familiar faces.

How some they have died, and some they have left me,
And some are taken from me ; all are departed ;
All, all are gone, the old familiar faces.

Charles Lamb

ಹೊಯ್, ಹೊಯ್, ಹೊಯ್

ಹೊಯ್, ಹೊಯ್, ಹೊಯ್,
　　ಬೆಳತ ತಣ್ಣಗಲ್ಗಳಲಿ, ಕಡಲೇ !
ನನ್ನೆದೆಯೊಳೇಳುತಿಹ ಬಗೆಗಳನು ಸಾಲಗೆಗೆ
　　ತಂದು ನಾ ನುಡಿಯಲಹುದೇ !

ಏನೊಸಗೆ ತೊರೆಯುರೆಳೆಯನಿಗೆ !
　　ತಂಗಿಯೊಡನಾಡುತ್ತ ಕೂಗುತಿಹನೇ !
ಏನೊಸಗೆ ಅಂಬಿಗರ ಮಗುಗೆ !
　　ತೆರೆಯ ಮೇಲೋಡದಲಿ ಹಾಡುತಿಹನೇ !

ಗಂಭೀರದಲಿ ನಡೆದು ಹಡಗು
　　ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲಿ ನೆಲೆಯ ಸೇರುತಿಹುವು !
–ಅಯ್ಯೋ ! ಆ ಬಯಲಾದ ಕಯ್ಯ ಸೋಂಕೇ !
　　ಮಾತಡಗಿಹೋದವನ ಕೊರಲಿನುಲಿಯೇ !

ಹೊಯ್, ಹೊಯ್, ಹೊಯ್
　　ನಿನ್ನರೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕಡಲೇ !
ಅಳಿದುಹೋದಾ ಹಗನಲಿಕ್ಕರಿನ ಸಿರಿಯೊಂದು
　　ಮಗುಳ್ದಿನ್ನು ಬಾರದೆನಗೆ !

TENNYSON : Break, break, break

To

Break, break, break,
On thy cold grey stones, O sea
And I would that my tongue could utter
The thoughts that arise in me.

O well for the fisherman's boy,
That he shouts with his sister at play
O well for the sailer lad,
That he sings in his boat on the bay

And the stately ships to on
To their haven under the hill ;
But O for the touch of a vanished hand,
And the sound of a voice that is still.

Break, break, break,
At the foot of thy crags, O sea
But the tender grace of a day that is dead
Will never come back to me.

Alfred, Lord Tennyson

ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡು

ನಾ ಸವೆದು ಸರಿಯುತಿಹೆನಮ್ಮ,
ಬೇಸಗೆಯ ಮಂಜಿನಂತಮ್ಮ,
ನಾ ಸವೆದು ಸರಿವೆನಮ್ಮ
    ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡ ಬಳಿಗೆ ;
ಅಲ್ಲಿ ಕೊರಗೆಂಬುದಿಲ್ಲಮ್ಮ,
ಅಲ್ಲಿ ಚಳಿ ಛಿದ್ರವಿಲ್ಲಮ್ಮ,
ಬಾಳು ಬಲ್ಸೊಗಸಮ್ಮ
    ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡಿನೊಳಗೆ.

ನನ್ನಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು ನೀನಮ್ಮ,
ನಿನ್ನ ಶ್ರಮ ತೀರಿತಿನ್ನಮ್ಮ,
ನಿನ್ನನೆದಿರ್ಗೊಳುವೆನಮ್ಮ
    ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡಿನೊಳಗೆ ;
ಅಲ್ಲಿಹಳು ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಮ್ಮ,
ಒಳ್ಳೆಯವಳೆಷ್ಟು ಚೆಲುವಮ್ಮ,
ಹೇಗೆ ಕಳುಹಿದೆವಮ್ಮ
    ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡ ಬಳಿಗೆ !

ನೋವನುಳಿ, ಕಣ್ಣನೊರಸಮ್ಮ
ಜೀವ ಸೆರೆ ತೆರೆಯುತಿಹುದಮ್ಮ,
ದೇವರಕೊ ಕರೆವನಮ್ಮ
    ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡ ಬಳಿಗೆ ;
ಶೋಕಿಸದೆ ನನ್ನ ಕಳುಹಮ್ಮ,
ಲೋಕದೀ ಬದುಕು ಭ್ರಾಂತಮ್ಮ,
ನಲಿವ, ಬಾ ನನ್ನಮ್ಮ
    ನಮ್ಮಗೆಯ ನಾಡಿನೊಳಗೆ,

LADY NAIRNE (1766–1845) : The Land of the Leal.

The Land of the Leal

I'm wearing awa', jean,
Like snaw wheu it's thaw, jean,
I'm wearing awa'
To the land o' the leal.
There's nae sorrow there, jean,
There's neither cauld nor care, jean,
The day is ay fair
In the land o' the leal.

Ye were ay leal and true, jean,
Your task's ended noo, jean,
And I'll welcome you
To the land of the leal.
Our bonnie bairn's there, jean,
She was baith guid and fair, jean ;
O we grudged her right sair
To the land o' the leal.

Then dry that tearfu' e'e, jean,
My soul langs to be free, jean,
And angels wait on me.
To the land o' the leal.
Now fare ye weel, my ain jean,
This world's care is vain, jean ;
We'll meet and ay be fain
In the land o' the leal.

Lady Carolina Nairne

ಪೆಡಸು ದಾರಿ

ದಾರಿ ಉದ್ದಕೂ ಬಳಸಿ ಏರುವುದೆ ?
    ಅಹುದು, ಕೊನೆಯವರೆಗೆ.
ದಿನದ ಪಯಣ ದಿನವೆಲ್ಲ ಹಿಡಿಯುವುದೆ ?
    ಎಲ್ಲ–ಇರುಳವರೆಗೆ.

ಇರುಳು ತಂಗುವರೆ ಛತ್ರವೇನಿಹುದೆ ?
    ಇಹುದು, ಮಬ್ಬು ಕವಿಯೆ.
ಕವಿದ ಮಬ್ಬಿನಲಿ ಕಾಣದಿರಬಹುದೆ ?
    ಇಲ್ಲ–ಕಾಣದಿರದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ದಾರಿಗರು ಬಂದು ಕೂಡುವರೆ ?
    ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದವರೆ.
ತಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲನು ಕೂಗಿ ಸೋಲುವುದೆ ?
    ಕೂಗಿ ತೆರೆವರವರೆ.

ನವೆದು ನೊಂದವನು ಸುಖವನುಣ್ಣುವನೆ ?
    ಉಣುವೆ, ದುಃಖವಳಿದೆ.
ಬಯಸಿ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ಹಾಸಿಗೆಯೆ ?
    ಬಯಸಿ ಬಂದವರಿಗೆ.

CHRISTINA ROSETTI (1830–1894) : Up-hill

Up-hill

Does the road wind uphill all the way ?
Yes, to the very end.
Will the day's journey take the whole long day ?
From morn to night, my friend.

But is there for the night a reasting-place ?
A roof for then the slow, dark hours begin.
May not the darkness hide it from my face ?
You cannot miss that inn.

Shall I meet other wayfarers at night ?
Those who have gone before.
Then must I knock, or call when just in sight ?
They wili not keep you waiting at that door.

Shall I find comfort, travel-sore and weak ?
Of labour you shall find the sum.
Will there be beds for me and all who seek ?
Yea, beds for all who come.

C. Rossetti

ಎರಡು ಮನಸ್ಸು

೧

ಹೋಗಬಾರದೆ ನಾವು--
ಅವನು ನಾನು !
ಆಗ ಜಗದಲಿ ದುಃಖ
ಸವೆಯಬಹುದು.

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನವನು,
ತಿಳಿಯದವನು.
ನನ್ನ ಮನೆ ಮಸೆಯಾಯ್ತು ?
ಕೆಳೆ ಕೆಳೆಯರೆ ?

ಬಾಳ ಬಂಡೆಗೆ ಬಡಿದು,
ಅಲೆ ಹೊಡೆದು, ಹೊಡೆದು,
ಆಳದಲಿ ಸೋತಿಹೆವು :
ನಿಲುವು-ಸಾವು !

೨

ಕ್ಷಮಿಸು, ಧೀರರ ದೇವ,
ಹೇಡಿಯೆದೆಯು ;
ನೊಂದು ಸೊಕ್ಕಿದ ಮರುಳ
ಕೀಳುಬಗೆಯು ;

ಊದು ಉಸಿರನು ; ತುಂಬು
ನಂಬುಗೆಯನು.
ಜೀವ, ಕಾಳಗ ಕಾದು,
ಏಳು, ಗೆಲ್ಲು.

ANON : Two moods,

ವಿವರಣೆ

'Two moods' ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನವನ್ನು ಬರೆದವರು ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು. Anon ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಕವನವನ್ನು ಬರೆದವರು ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಅವರು. ಈ ಕವನದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಪ್ರತಿ ದೆಹಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಶಾ. ಬಾಲುರಾಯರ ಬಳಿ ಇದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದವರು ಪ್ರೊ॥ ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಡಾ॥ ಬಿ. ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರಶರ್ಮ. ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

—ಸಂ

ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು

ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು,
ತೋಳ ದಣಿಸಿದೆ ಬರಿದೆ ಘಾಸಿಯಾಯ್ತೆಂದು ;
ಗೆಲ್ಲುವುದ ಕಾಣೆ, ಹಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟನೆಂದು ;
ಎಲ್ಲ ಇದ್ದಂತಿಹುದು— ಅಲ್ಲಾಡದೆಂದು.

ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡುವೊಡೆ ಕೆಚ್ಚು, ಸೆಡೆದಳುಕು ಕೆಡದೆ ?
ಮುಚ್ಚಿ ಆ ಹೊಗೆಯೊಳಗೆ, ಈ ಗಳಿಗೆ, ಜಿಡವೆ,
ನಿನ್ನ ಕೆಳೆಯರು ಹಗೆಯ ತರುಬುತಿರಬಹುದು—
ನಿನ್ನ ಬೆಂಬಲವಿದ್ದು, ಕಳನ ಗೆಲಬಹುದು !

ತೆರೆ ಬಳಲಿ, ಹೊಯ್ದು ಹೊಯ್ದು ರುಳುರುಳಿ, ಜಿಲ್ಲಿ,
ಬೆರಳುನೆಲವನು ಕೊಳದೆ ಕುದಿಯುತಿಹುದಿಲ್ಲಿ—
ಬಲುಹಿಂದೆ, ಕೊರಕಲಲಿ, ಕೋವಿನಲಿ ತೂರಿ
ಉಲಿಯುದೆಯ ಬಾರದೇ ಕಡಲಲೆಯು ಬೀರಿ !

ಬೆಳಗಾಗ ಮೂಡದೆಸೆಬಾಗಿಲೊಳೆ ಬರದು,
ಬೆಳಕು ತಾ ಬರುವಂದು, ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಹರಿದು ;
ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೇರುವುದು ಹೊತ್ತು—
ಹಿಂದೆ ಪಡುವಲು ನೋಡು–ನೆಲದ ಸಂಪತ್ತು !

CLOUGH (1819-1861) : Say not the struggle naught availeth.

To

Say not the struggle naught availeth,
The labour and the wounds are vain,
The enemy faints not, nor faileth,
And as things have been they remain,
If hopes were dupes, fears may be liars ;
It may be, in you smoke conceal'd,
Your comrades chase e'en now the fliers,
And, but for you, posses the field.
For while the tired waves, vainly breaking,
Seem here no painful inch to gain,
Far back, through creeks and inlets making.
Comes silent, flooding in, the main.
And not by eastern windows only
When daylight comes, comes in the light ;
In front the sun climbs slow, how slowly
But westward, look, the land is bright

Arthur Hugh Clough

ಕವಿಶಿಷ್ಯ

ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವುದೆನಗೆ ಸತ್ತವರ ಸಂಗದಲಿ ;
ಬಳಸಿನಲಿ ಬಂದಿಹರ ಕಾಣುತಿಹೆನು,
ಎತ್ತೆತ್ತ ಸುಳಿಸುವೆನೊ ಈ ಕಣ್ಣನತ್ತತ್ತ,
ಹಳಮೆಯ ಮಹಾತ್ಮರನು ಪರಮಕವಿಗಳನು.
ನನಗವರೆ ಕೈಬಿಡದ ಕೆಳೆಯರಾದವರು ;
ದಿನದಿನದಿ ಮಾತುಕಥೆಗೆನ್ನರುವರವರು,

ಅವರೊಡನೆ ಸಂತೋಷಪಡುತಿಹೆನು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ;
ಕಷ್ಟದಲಿ ಶಾಂತಿಯರಸುವೆನವರಲಿ,
ಅವರೇನಮಾಡಿಹವೆಲ್ಲವನು ಬಗೆದೆಣಿಸಿ,
ಎಷ್ಟು ಋಣಿ ನಾನವರಿಗದ ನೆನಸಿಕೊಳಲು.
ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಯ್ಯುತಿಹುವೆನಿತು,
ಧನ್ಯತೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಣ್ಣೀರು ಹನಿತು !

ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯೆಲ್ಲ ಸತ್ತವರ ಸೇರಿದುವು–
ಅವರೊಡನೆ ಬಾಳುವೆ ಪುರಾತನದಲಿ,
ಅವರ ಗುಣಗಳನೊಲಿವೆ. ಅವರ ದೋಷವ ಸುಲಿವೆ.
ಅವರಾಶೆಭಯಗಳಲಿ ಪಾಲ ಕೊಳುವೆ ;
ವಿನಯಭಾವದಲವರ ಮನವನಾರಯ್ವೆ ;
ಒನೆದ ಶಿಕ್ಷಣದೆಡೆಗೆ ಬಗೆಯನೆಳೆದೊಯ್ವೆ.

ನನ್ನಾಶೆಗಳು ಹೋಗಿ ಸತ್ತವರ ಸೇರಿದುವು–
ಅವರೊಡನೆ ಕಲೆವೆ ನಾನಿಂದು ನಾಳೆ.
ಕಲೆತು ನಾನವರೊಡನೆ ಪಯಣನಡೆವೆನು ಮುಂದೆ
ಸವೆಯದೆಯೆ ನೀಡುವಾ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ !
ನಡೆಯುತ್ತ ನಚ್ಚಿರುವೆನಿಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು
ಹುಡಿಯೊಳಳಿಯದ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದು.

SOUTHEY : The Scholar

The Scholar

My days among the Dead are past ;
Around me I behold,
Where'er these casual eyes are east,
The mighty minds of old ;
My never-gailing friends are they,
With whom I converse day by day.

With them I take delight in weal
And seek relief in woe;
And while I understand and feel
How much to them I owe,
My cheeks have often been bedew'd
With tears of thoughtful gratitude.

My thought's are with the Dead ; with them
I live in long-past years,
Their virtues love, their faults condemn,
Partake their hopes and fears·
And from their lessons seak and find
Instruction with an humble mind.

My hopes are with the Dead ; anon
My place with them will be,
And I with them shall travel on
Through all futurity ;
Yet leaving here a name, I trust,
That will not perish in the dust.

Robert Southey

ಸುಖಜೀವನ

ಏನು ಸುಖಿಯೋ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿನಲಿ ಕಲಿಕೆಯಲಿ,
ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಚ್ಛೆಯನು ದುಡಿಯದಿರುವವನು !
ಒಳ್ಳಿತನು ಬಗೆವುದೇ ತನ್ನ ಕಾಯುವ ಯಂತ್ರ,
ನಿಜದ ನಡತೆಯೆ ತಂತ್ರ ತನಗೆನಿಸಿದವನು.
ರಾಗಗಳು ತನಗೊಡೆಯರಾಗದವೊಲಾಳುವನು,
ಜೀವವನು ಸಾವಿಗಣಿಮಾಡಿ ಬಾಳುವನು.
ಎಂತು ಧಣಿಯೊಲವೆಂದು, ನೆರೆಯ ಮೆಚ್ಚೆಂತೆಂದು,
ಮಿಡುಮಿಡುಕಿ ಲೋಕವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳದವನು.
ನಾಡಾಡಿಗಳ ಬಾಯ ಬಳಕೆಯಲಿ ನಾಟದೆಯೆ,
ತನ್ನಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಕೋಟೆಯಾದವನು,
ಹೊಗಳುವರು ನೆರೆದುಂಡು ತೇಗದವನಿದ್ದಾಗ,
ಬಿದ್ದಾಗ ಬಗುಳುವರು ಜರೆದುಕೊಳದವನು.
ಕೆಟ್ಟತನದಲಿ, ದೆಸೆಯಲೇರುತಿರಲೊಬ್ಬಾತ,
ಕಂಡದನು ಕುದಿಗೊಂಡು ತಾ ಕರುಬದವನು.
ನಗುನಗುತ ನೆರವ ಚುಚ್ಚುವ ಮಾತು ಬರದವನು :
ಧರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸೂತ್ರವಿರದವನು.
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಇರಲಿ, ಸಿರಿ ಏನೆಂದು, ದೇವರನು
ಬೆಳಗು ಬಯ್ಗು ಬಿಡದೆ ಬೇಡುತಿರುವವನು.
ಕೇಡಿನಲಿ ಕೈಯಿಡದೆ, ತನ್ನೊಪ್ಪಿನೋದಿನಲಿ,
ಕೆಳೆಯನಲಿ, ತಾ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದು ನಲಿವನು.
ಈ ಬಗೆಯ ಮುಕ್ತನಿಗೆ ತೊತ್ತುಗಳ ತೊಡರಿಲ್ಲ,
ಏರುವಾಸೆಗಳಿಲ್ಲ, ಬೀಳುವಳುಕಿಲ್ಲ.
ಹೊನ್ನುಮಣ್ಣಿಲ್ಲದೊಡೆ, ತನ್ನೊಡೆಯ—ತಾ ಬಲ್ಲ !
ಒಂದು ತನಗಿಲ್ಲದೆಯೆ, ಉಂಟು ತನಗೆಲ್ಲ !

SIR HENRY WOTTON (1568-1639) Character of a Happy Life.

Character of a Happy Life

How happy is he born or taught
That serveth not another's will ;
Whose armour is his honest thought,
And silly truth his highest skill.

Whose passions not his masters are,
Whose soul is still prepared for death ;
United unto the world with care
Of princely love or vulger breath ;

Who hath his life from rumours freed,
Whose consience is his strong retreat
Whose state can neither flatterers feed,
Not ruin make accusers great ;

Who envieth none whom chance doth raise
Or vice ; who never understood
How deepest wounds are given with praise ;
Not rules fo state, but rules of good !

Who God doth late and early pray
More of his grace than gifts to lend ;
Who entertaius the harmless day
With a well-chosen book or friend ;

This man is free from servile bands
Of hope to rise, or fear to fall ;
Lord of himself, though not of lands ;
And having nothing, he hath all.

Sir Henry Wotton

ಕನಸು ಬೇಕು ಕನಸು

ಕನಸುಗಳನು ಕೂಗುತಿರಲು
ಏನ ಕೊಳುವಿರಿ ?
ಪ್ರಾಣ ತೆರದೆ ಬರವು ಕೆಲವು–
ಏನ ಕೊಳುವಿರಿ ?
ಬಾಳ ಹೊಸದು ಹಾರದಿಂದ,
ಸುಯ್ದು ಹೂವಿನೆಸಳನೊಂದ
ಬೀಳಿಸಿದೊಡೆ ಬಹುವು ಕೆಲವು–
ಬೀದಿಬೀದಿ, ಅಳುವ, ನಗುವ
ಕನಸುಗಳು ಕೂಗುತಿರಲು,
ಏನ ಕೊಳುವಿರಿ ?

ಮಂದಿ ಸುಳಿಯದೊಂದೆ ಗುಡಿಲು ;
ತೋಪು, ನೆರೆಯೊಳು ;
ನೆರಳು, ಸಾವತನಕ ನನ್ನ
ನೋವು ತಂಪಲು.
ಬಾಳ ಹೊಸದು ಹಾರದಿಂದ,
ಕಳಚಿಕೊಡುವೆ ಮುತ್ತನೊಂದ–
ಆಯ್ದು, ಮನಸು ಬಯಸಿದಂತೆ
ಕೊಳುವುದಾಗೆ ಕನಸುಗಳನು.
ನನ್ನ ನೋವಿಗಿದೆಯೆ ಮದ್ದು,
ಇದನೆ ಕೊಳುವೆನು.

BEDDOES (1803-1849) : Dream Pedlary.

If there were Dreams to Sell

If there were dreams to sell
What would you buy ?
Some cost a passing bell ;
Some a light sigh,
That shakes from Life's fresh crown
Only a rose-leaf down.
If there were dreams to sell,
Merry and sad to tell,
Add the crier rang the bell,
What would you buy ?

A cottage lone ans still,
With bowers nigh,
Shadow, My wees to still,
Until I die.

Snch pearl from Life's fresh crown
Fain would I shake me down.
Were dreams to have at will,
This would best heal my ill,
This would I buy.

Thomas Levell Beaddoes

ಜೀವ

ಎಲೆ ಜೀವ, ನೀನಾರೊ ನಾ ತಿಳಿಯೆನಯ್ಯ,
ತಿಳಿವೆನಿದ ನೀನು ನಾನಗಲಬೇಕಯ್ಯ !
ಎಲ್ಲಿ ಕಲೆತೆವೊ ಮೊದಲು, ಮೇಣೆಂದೊ, ಎಂತೋ,
ಇಲ್ಲ ಇಂದಿಗು ನನಗೆ ಮರ್ಮ ಕಾಣಯ್ಯ.

ಎಲೆ ಜೀವ, ಬಾಳಿದೆವು ಬಹುಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ,
ಹೊಳೆವ ಸಿರಿದಿನಗಳಲಿ, ದುರ್ದಿನಗಳಲ್ಲಿ.
ಹೊಂದಿ ಕೆಳೆತನ ಸವಿಯು, ಅಗಲುವುದು ಕಡಿದು ;
ಒಂದೆರಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರು, ಕಣ್ಣೀರು, ಬಿಡದು.
ಹೇಳದೆಯೆ ಕದ್ದು ನಡೆ : ಮೆಲ್ಲನೆಚ್ಚರ ಕೊಡದೆ
ನಿನ್ನ ಸಮಯವ ನೋಡಿ ಜಾರೈ !
ಹೊರಟೆನಿರುಳಾಯ್ತೆನದೆ, ನಲಿವ ನಾಡಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಏಳು ಬೆಳಗಾಯ್ತೆನುತ ಬಾರೈ !

MRS. BARBAULD : (1743–1825) Life

Life

Life I know not what thou art,
But know that thou I must part ;
And when, or how, or where we met
I own to me's a secret yet.
Life we've been long together,
Through pleasant and through coloudy weather ;
Tis hard to part when friends are dear
Perhaps twill cost a sigh, a tear ;
Then steel away, give little warning,
Choose thine own time ;
Say not good night,-but in some brighter clime
Bid me Good morning

Anna Letitia Barbauld

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಕರುಣಾಳು, ಬಾ, ಬೆಳಕೆ, ಮುಸುಕಿದೀ ಮಬ್ಬಿನಲಿ,
      ಕೈಹಿಡಿದು ನಡಸೆನ್ನನು.
ಇರುಳು ಕತ್ತಲೆಯ ಗವಿ : ಮನೆ ದೂರ : ಕನಿಕರಿಸಿ.
      ಕೈಹಿಡಿದು ನಡಸೆನ್ನನು.
ಹೇಳಿ ನನ್ನಡಿಯಿಡಿಸು : ಬಲುದೂರ ನೋಟವನು
ಕೇಳೆನೊಡನೆಯೆ—ಸಾಕು ನನಗೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ.

ಮುನ್ನ ಇಂತಿರದಾದೆ ; ನಿನ್ನ ಬೇಡದೆ ಹೋದೆ,
      ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡಸು ಎನುತ.
ನನ್ನ ದಾರಿಯ ನಾನೆ ನೋಡಿ ಹಿಡಿದೆನು ;—ಇನ್ನು,
      ಕೈಹಿಡಿದು ನಡಸು ನೀನು.
ಮಿರುಗುಬಣ್ಣಕೆ ಬೆರೆತು, ಭಯಮರೆತು, ಕೊಬ್ಬಿದೆನು ;
ಮರೆದಾಯ್ತು : ನೆನೆಯದಿರು ಹಿಂದಿನದನೆಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸಲಹಿರುವೆ ಪೂರ್ಣನನು ; ಮುಂದೆಯೂ
      ಕೈಹಿಡಿದು ನಡಸದಿಹೆಯಾ ?
ಕಷ್ಟದಡವಿಯ ಕಳೆದು, ಬೆಟ್ಟಹೊಳೆಗಳ ಹಾದು.
      ಇರುಳನ್ನು ನೂಕದಿಹೆಯಾ ?
ಬೆಳಗಾಗ ಹೊಳೆಯುದೇ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನೊಲಿದು
ಈ ನಡುವೆ ಕಳೆಕೊಂಡ ದಿವ್ಯಮುಖ ನಗುತ ?

NEWMAN (1801-1890) Lead, Kindly light.

Lead Kindly Light

Lead, kindly light, amid the encircling gloom
    Lead Thon me on !
The night is dark, and I am far from home-
    Lead Thou me on !
Keep Thou my feet ; I do not ask to see
The distant scene,-one step enough for me.

I was not ever thus, nor pray'd that Thou
    Shouldst lead me on.
I loved to choose ond see my path, but now
    Lead Thou me on !
I loved the garish day, and, spite of fears,
Pride ruled my will : remember not past years.

So long Thy power hath blest me, sure it still
    Will lead me on,
O'er moor and fen, o'er crag ond torrent, till
    The night is gone ;
And with the morn those angel faces smile
Which I have loved long since, and lost a while.

John Henry Newman

ಬಂದರು ದಾಟುವುದು

ಹೊತ್ತಿಳಿವು, ಸಂಜೆಬೆಳ್ಳಿ
    ನನ್ನ ಕರೆದೊಂದು ಕೂಗು !
ಇಲ್ಲದಿರಲೇನೇನು ಬಂದರಿನ ನರಳಾಟ,
    ನಾ ಕಡಲ ಸೇರುವಾಗ ;
ಹೊರಳಿ ನಿದ್ದೆವೊಲಿರಲಿ, ಮೊರೆಯದೆಯೆ, ನೊರೆಯದೆಯೆ
    ತುಂಬುದೆರೆಯುಬ್ಬು ಹೊನಲು,
ಕರೆಯಿಲ್ಲದಾಳದಿಂದೆದ್ದು ಹೊರಬಿದ್ದುದದು
    ಮರಳಿ ಮನೆಗೆಯ್ದುವಾಗ !

ಕಣ್ಮುಬ್ಬು, ಸಂಜೆಗಂಟೆ,
    ಆ ಬಳಿಕ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ !
ಇಲ್ಲದಿರಲೇನೇನು ಕಳುಹುವರ ಕೊರಗಾಟ,
    ನಾ ಹಡಗನೇರುವಾಗ ;
ಈ ನಮ್ಮ ಹೊತ್ತು ಕಡೆ ಗಡಿಯಿಂದ ಬಲುದೂರ
    ಹೊನಲೆನ್ನ ಕೊಂಡೊಯ್ದರೂ,
ನನ್ನ ತಾರಕನ ಮುಖ ಕಾಣುವುದ ನಂಬಿಹೆನು
    ಬಂದರನು ದಾಟಿದಾಗ.

TENNYSON : Crossing the Bar.

Crossing the Bar

Sunset and evening star,
And one clear call for me
And may there be no meaning of the bar,
When I put out to Sea.

But such a tide as moving seems asleep,
Too full for sound and foam,
When that which drew from out the boundless deep
Turns again home.

Twilight and evening bell,
And after that the dark
And may there be no sandness of farewell,
When I embark ;

For the' from out our bourne of Time and Place
The flood may bear me far,
I hope to see my pilot face to face
When I have crost the bar.

Alfred, Lord Tennyson

ವೀರಜನ್ಮ

ಇರುಳ ನಡುವೆ ಸದ್ದುನಿಂತ ನಿದ್ದೆಹೊತ್ತು–ನಿಮ್ಮ ನೆನಹು
ಹರಿವುವೆತ್ತ ಹೊಳೆಯುತ ?
ಮರುಳರೆಣಿಕೆಯಂತೆ, ಸಾವು ಸೆರೆಯು ಕೆಡಹಿದೆನ್ನ ಬಳಿಯೆ
ಒಮ್ಮೆ ಎಂತು ನಮ್ಮನೊಲಿದ ! ಒಲಿವವನನೆಂತು ಸಾವು !
ಎನುತ ಮರುಗುತ ?

ಆಹ ! ಒಲಿದೆ, ಒಲಿದಿರಂತು ! ನೀವು ನನ್ನನರಿದುದಿಂತು !
ನಂಟೆ ನನಗೆ ನೆಲದಲಿ
ಮೋಹಮುರಿಯದಲಸುವರಲಿ, ಸೊಗಸುವರಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿರಲಿ ?
ಗುರಿಯೆ ? ಪರಿಯೆ ? ಕೆಚ್ಚೆ ? ನೆಚ್ಚೆ ? ಅವರ ಹುಚ್ಚುಹರಟೆ ನಾನೆ ?
ಆರು ಕಾಣಿರ ?

ಎಂದು ಬೆನ್ನ ತೋರದವನು ; ಎದೆಯು ಕೊಟ್ಟು ನುಗ್ಗಿದವನು :
ಮುಗಿಲು ಕವಿಯೆ ಜಗಿಯನು ;
ಸರಿಬೊಲಿದರು, ತಪ್ಪು ಗೆಲುವುದೆಂದು ಕನಸುಗಾಣದವನು :
ಬೀಳು ನಮಗೆ, ಏಳುವುದಕೆ ; ಸೋಲು, [illegible] ಕಾದುವುದಕೆ :
ಒರಗು, ಎಚ್ಚರೆಂಬನು,

ಇಲ್ಲ , ಆಳು ಹಗಲ ನಡುವೆ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ದುಡಿವ ಹೊತ್ತು.
ಕಾಣದವನ ಹರಸಿರಿ !
ನುಗ್ಗು ಮುಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ–ಎದೆಯು, ಬೆನ್ನ, ನೇರ, ತಾಳಿ ;
ಹೋರು, ಮೀರು ಎಂದು ಕೂಗಿ-ಗೆಲ್ಲು, ಬದುಕು, ಏಳ್ಗೆಯಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ !

BROWNING : Epilogue to Asolando.

Epilogue to 'Asolando'

At the midnight in the silence of the sleep.tlme,
When you set your fancies free,
Will they pass to where-by death, fools think, imprisoned-
Low he lies who once so loved you, whom you loved so,
Pity me ?

Oh to love so, be so loved, yet so mistaken !
What had I on earth to do
With the slothful, with the mawkish, the unmanly ?
Like the aimless, helpless, hopeless, did I drivel
-Being-who ?

One who never turned his back but marched breast forward,
Never doubted clouds would break,
Never dreamed, though right were worsted, wrong would triumph,
Held we fall to rise, are baffled to fight better
Sleep to wake.

No, at noonday in the bustle of man's work-time
Greet the unseem with a cheer !
Bid him forward, breast and back as either should be,
'Strive and thrive ! 'cry' Speed,-fight on, fare ever
There as here !

Robert Browning

ಶ್ರೀ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ಧಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

1)	ಶ್ರೀ ವಾಣಿ (ಸೂಕ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹ)	1-00
2)	ಆಚಾರ್ಯ ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ. (ಜೀವನ ಚಿತ್ರ)	2-00
3)	ಕನ್ನಡ ಕಣ್ವ ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ. (ಮಕ್ಕಳಿಗೆ)	1-50
4)	ಶ್ರೀಯವರ ಆಯ್ದ ಕವನಗಳು	2-00
5)	ಶ್ರೀ ನಿಧಿ (ಸಂಸ್ಮರಣ ಸಂಪುಟ)	60-00
6)	B. M. S. : The Man & His Mission	25-00
7)	ಶ್ರೀಗಂಧ (ಸಂಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ)	10-00
8)	ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು (ಮೂಲದೊಂದಿಗೆ)	20-00
9)	ಲೋಚನ ಶ್ರೀ ವಿಶೇಷಾಂಕ	10-00
0)	ಶ್ರೀ ಭಾವಚಿತ್ರ	1-00

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

1)	ಮಣಿಹ (ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಸ್ಮರಣ ಸಂಪುಟ)	50-00
2)	ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ	5-00
3)	ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ	15-00
4)	ಸೂತಭಾರತ	15-00
5)	ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ದಿನಚರಿ	10-00
6.	ಸರ್ವಜ್ಞ ವಚನಗಳು	15-00

ತಿಮ್ಮಪ್ಪದಾಸ ಪ್ರಕಾಶನಮಾಲೆ

7)	ಕೀರ್ತನ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ	10-00
8)	ಧ್ರುವಚರಿತ್ರೆ	15-00

ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆ

9.	ಮೂರು ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು	10-00
0)	ವೈವಸ್ವತ ಮನು	5-00
1)	ಮೂರು ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು-1984	10-00

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

1)	ಅಧ್ಯಯನ (ಡಾ॥ ಶಂ.ಭಾ. ಜೋಶಿ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ)	50-00
2)	ಆಸ್ವಾದ (ಪ್ರೊ॥ ಎಂ .ವಿ. ಸೀ. ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ)	75-00
	ಕಾಣಿಕೆ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)	5-00
)	ಪ್ರೊ॥ ಎಂ. ವಿ. ಸೀ. ಪುಸ್ತಕಗಳು : ಸೆಟ್	35-00

‘ಶ್ರೀ’ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬದುಕಿನ ಕಡಲನ್ನು ವಿಧಿ ಕಡೆದು ನೀಡಿದ ನಂಜನ್ನು ನುಂಗಿ ನಂಜುಂಡರಾದರು. ಬದುಕಿನ ನಂಜು ಕನ್ನಡದ ಸಿರಿ ಆಯಿತು. ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿಯೂ ‘ಶ್ರೀಕಂಠ’ರಾದರು. ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಂದು ನಂಬಿ ಗೆದ್ದ ಶ್ರೀಯವರು ಕನ್ನಡ ಪರವಾದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತರು–“ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು” ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ “ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು” ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ, ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ, ‘ಶ್ರೀ’ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.